

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

תיק מס'

משרד רווחה

יועץ מדיני

אורח

6/11/90 - 31/10/90

מחלקה

תיק מס'

13

שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

מזהה פנימי: א-4612/13

מזהה פריט: R0003554

כתובת: 2-111-2-4-9

תאריך הדפסה: 31/08/2020

CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

Seymour D. Reich
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

לשכת ראש הממשלה

13-11-1990

נתקבל

November 6, 1990

Dear Friends,

The enclosed statements and mailings are examples of the work we have been doing at the Conference in the last months. As always, we welcome your comments and hope you find these packages informative.

Sincerely,

Malcolm Hoenlein
Executive Director

515 Park Avenue, New York, N.Y. 10022 • (212) 752-1616 • FAX # (212) 644-4135

American Israel Public Affairs
Committee
American Gathering/Federation
Jewish Holocaust Survivors
American Jewish Committee
American Jewish Congress
American OBT Federation
American Shepherd Federation
American Zionist Federation
American Zionist Youth
Foundation
AMIT Women

Anti-Defamation League of B'nai
B'rith
Association of Reform Zionists of
America
B'nai B'rith
B'nai B'rith Women
B'nai Zion
Central Conference of American
Rabbis
Council of Jewish Federations
Development Corporation for
Israel

English Women of America
Federation of Reconstructionist
Congregations and Havurah
Adatsh
Hebrew Immigrant Aid Society
Hertz Center of America
Jewish Institute for National
Security Affairs
Jewish Labor Committee
Jewish National Fund
Jewish War Veterans of USA
Joint Distribution Committee

JWS
Labor Zionist Alliance
Mevaz
Nevamat USA
National Conference on Soviet
Jewry
National Committee for Labor
Israel
National Council of Jewish
Women
National Council of Young Israel
National Federation of Temple
Sisterhoods

National Jewish Community
Relations Advisory Council
Poale Agudath Israel
Rabbinical Assembly
Rabbinical Council of America
Religious Zionists of America
Union of American Hebrew
Congregations
Union of Orthodox Jewish
Women
Union of Orthodox Jewish
Congregations of America
United Israel Appeal

United Jewish Appeal
United Synagogue of America
WZO USA
Women's American OBT
Women's League for Conservative
Judaism
Women's League for Israel
Workmen's Circle
World Zionist Organization/
American Section
Zionist Organization of America
Official Observer

CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

Seymour D. Reich
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

August 3, 1990

To: Executive Directors (Please pass on to your President and relevant dept. heads.)

From: Malcolm Hoenlein - Executive Director

1. Pursuant to the discussion at the meeting yesterday we have issued a statement regarding the Iraqi invasion of Kuwait. Among the points are:

- The invasion highlights the dangers facing Israel;
- the need for a comprehensive peace in the Middle East;
- Israel's importance as a strategic ally;
- the need for international support for sanctions;
- the need to diminish the United States' growing reliance on imported oil;
- the need for international efforts to limit the flow of arms and technology to such volatile regimes.

2. President Bush responded today in a hand-written note to Conference Chairman, Seymour Reich in which he said,

"I read your urgent letter about the Ethiopian Jews. I've asked the NSC (National Security Council) to see how we can help. We must find a way for these people to go to their chosen land."

In his letter to the President, Seymour Reich said, in part,

"Knowing of your extraordinary efforts for and continuing commitment to, the freedom of Ethiopian Jews, I am writing to express my concern about the increasingly dangerous situation which confronts them." ... "Mr. President, it was you efforts and compassion that played so significant a role in the redemption of thousands of Ethiopian Jews through "Operation Moses". We turn to you again now and ask your assistance to complete this great humanitarian mission."

The situation in Ethiopia remains precarious. In addition to medical and other problems intensifying, the prospects for immigration remain unclear. There have been conflicting pronouncements from various Government officials. We hope to share an accurate, current assessment with you within the week. In the meantime please keep your members apprised of the seriousness of the situation and urge that they raise it with members of Congress and sensitize other community leaders.

CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

Seymour D. Reich
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

August 7, 1990

To: Executive Directors (Please share with your President and relevant dept. heads)

From: Malcolm Hoenlein, Executive Director

1. The Presidents Conference has written to President Bush and issued a statement on the current situation in the Middle East which said,

"The American Jewish community supports President George Bush's pursuance of a resolute policy of mobilizing international moral, economic and diplomatic sanctions against Saddam Hussein for his acts of brutal aggression.

We commend the President for his initiative and leadership in organizing united international opposition to the heinous actions of this ruthless despot. The President's efforts reflect a recognition of the real danger posed by Iraq not only to U.S. interests but to the Middle East and the entire world.

We support our President's efforts and urge him to take whatever measures are needed to resolve this crisis. The world cannot and must not be victimized by a brutal dictator for whom human life and international law have no meaning. It happened once before in this century. It cannot be allowed to happen again."

2. The Conference expressed its condolences to the families of Lior Tubul and Ronan Karamani, who were brutally murdered in Jerusalem over the weekend.

3. As you know, the visit of Foreign Minister David Levy has been postponed due to Secretary Baker's trip to Turkey. A new date has not yet been confirmed, but it is anticipated that he will be here the week after Labor Day. We will inform you when a date has been set.

MH

CONFERENCE OF PRESIDENTS OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

October 10, 1990

To: Presidents and Executive Directors
From: Seymour D. Reich, Chairman
Malcolm Hoenlein, Executive Director

I. We urge that calls be made to the White House Public Comment Line, (202) 456-7639 to register dismay with the US action supporting the Security Council resolution condemning Israel for events in Jerusalem. Points to be made include:

- The scope and nature of the attack suggest a premeditated assault by Palestinian Arabs on both Jewish worshippers and law enforcement officials.
- Israel's response may have been reasonable under the circumstances. It is a serious error to rush to judgement before the independent body established by the Prime Minister is given an opportunity to investigate these tragic events.

II. We urgently request that calls and telegrams go to Senators today urging their support for the Foreign Aid Appropriations bill, scheduled for full Senate consideration this Friday, Oct. 12. (Bill includes Israel's \$3 billion aid package).

Key points:

- Israel faces unprecedented military threats:
  - Saddam Hussein repeatedly threatens to use chemical weapons.
  - Billions of dollars of sophisticated weaponry are being sold to Arab states at war with Israel.
- Israel's economy is severely strained by these costs:
  - Continuous IDF alert: \$250 million since August.
  - Imported oil: additional \$1 billion this year.
  - Soviet Jewish resettlement: over \$22 billion.
- Aid to Israel directly benefits the United States.
  - Most foreign aid is spent in the US.
  - US-Israel relationship is based on shared values and strategic interests.
  - Israel provides the US armed forces with intelligence on Iraqi troop movements and defenses.

Urge Senators to:

- Oppose any aid-cutting amendments.
- Support proposed Inouye-Kasten amendment to allow drawdown of certain US military equipment being withdrawn from Europe for transfer to Israel.

CONFERENCE OF PRESIDENTS OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

Seymour D. Reich
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

October 18, 1990

To: Conference of Presidents Leadership
From: Seymour D. Reich, Chairman
Rabbi Joseph Sternstein; Chairman, National
Committee for Tourism to Israel

Background

The current tensions in the Persian Gulf have created an atmosphere of uncertainty for many American Jews and others considering international travel.

State Department Travel Advisories

The State Department has NOT issued a travel advisory specifically for Israel. However, on October 8th an advisory for the Middle East, Africa and South Asia advised Americans planning to visit Israel to consider that Israel is affected by regional instability. A separate advisory for the West Bank, Gaza and East Jerusalem was revised in the wake of recent disturbances in the Old City and elsewhere, urging Americans to avoid only these areas. The West Bank/Gaza travel advisory has been in effect since 1982. These advisories may serve as an additional deterrent to tourists.

Action Required

The substantial decline in tourism has had an impact on Israel economically, politically and psychologically. Jewish leadership must demonstrate and communicate to their constituencies that travelling to Israel shows solidarity and commitment to Israel. We urge agencies to take immediate steps to address apprehensions about tourism to Israel and to convey the following messages to their members:

- Staying away from Israel now hands Saddam Hussein a victory.

515 Park Avenue, New York, N.Y. 10022 • (212) 752-1616 • FAX # (212) 644-4135

American Israel Public Affairs
Committee
American Gathering/Federation
Jewish Holocaust Survivors
*American Jewish Committee
*American Jewish Congress
*American OET Federation
*American Shepherds Federation
*American Zionist Federation
*American Zionist Youth
Foundation
ADMIT Women

Anti-Defamation League of B'nai
B'rith
Association of Reform Zionists of
America
*B'nai B'rith
*B'nai B'rith Women
*B'nai Zion
Central Conference of American
Rabbis
*Council of Jewish Federations
*Development Corporation for
Israel

Ethnic Jewish Women of America
Federation of Reconstructionist
Congregations and Heschel
Hadar
*Hebrew Immigration Aid Society
*Hebrew Zionist of America
Jewish Institute for National
Security Affairs
Jewish Labor Committee
Jewish National Fund
Jewish War Veterans of USA
*Joint Distribution Committee

ITW
Labor Zionist Alliance
*Machon
*Machon USA
National Conference on Soviet
Jewry
National Committee for Labor
Israel
National Council of Jewish
Women
National Council of Young Jewish
National Federation of Temple
Sisterhoods

National Jewish Community
Relations Advisory Council
*Poale Agudat Israel
Rabbinical Assembly
Rabbinical Council of America
Religious Zionists of America
Union of American Hebrew
Congregations
Union of Councils for Soviet Jews
Union of Orthodox Jewish
Congregations of America
*United Israel Appeal

United Jewish Appeal
United Synagogue of America
*WIZO USA
*Women's American OET
*Women's League for Conservative
Judaism
*Women's League for Israel
*Women's Circle
*World Zionist Organization/
American Section
Zionist Organization of America

*Official Observer

- Those who defer or cancel trips to Israel miss an historic opportunity to participate in the excitement and drama of the arrival of tens of thousands of new olim.
- A trip to Israel revitalizes the Jewish spirit and strengthens Jewish identity and involvement.

Agency leaders are encouraged to:

- Visit Israel now and to make public statements upon their return.
- Reschedule immediately missions, conventions and group programs which have been canceled.
- Urge rabbis to encourage tourism by personal example and by speaking from the pulpit.

National Committee Activities

Since the outbreak of the Persian Gulf crisis the National Committee has stepped up its efforts by initiating activities, providing resource material and helping coordinate between the Israel Government Tourist Office, El Al Airlines, Jewish organizations, travel industry representatives and the general public. In a letter to the Committee director Carolyn Greene, El Al indicated that cancellation charges would be waived.

Presidents Conference Chairman Seymour D. Reich and Executive Director Malcolm Hoenlein travelled to Israel to underscore American Jewish solidarity with Israel. Messrs. Reich and Hoenlein conferred with government ministers including Tourism Minister Gideon Patt and visited the Western Wall with Jerusalem Mayor Teddy Kollek and the Mayor of Prague. They also consulted with Jerusalem Hotel Association president Yosef Hecht and executive director Jonathan Harpaz.

Committee Chairman Joseph Sternstein wrote an op-ed piece for Anglo-Jewish newspapers noting that Israel remained an attractive travel destination. He wrote, "...we here in America tend to take the often slanted and sensational media reports of happenings in Israel quite literally, when life in Israel remains very calm."

The Committee also arranged for messages of reassurance and confidence about Israel's safety and the diversity of ongoing events to be sent to rabbis across the country prior to the High Holidays, giving clergy here the tools to help quiet apprehensions in their communities. We acknowledge the assistance of ARZA, the Rabbinical Assembly and Religious Zionists of America with this project. Reports indicate that many rabbis spoke from the pulpit about tourism and the letters received wide publicity. Copies of these letters from Prime Minister Shamir, Tourism Minister Gideon Patt, the Chief Rabbis of Israel and the Israeli leadership of the Conservative and Reform movement are available from the National Committee.

An updated Guide to Tourism Resources has been produced listing available program resources, promotional material, travel aides, group planning resources and other information. A copy is enclosed to help agencies strengthen efforts to promote travel to Israel among their members.

National Committee leadership continues to emphasize the importance of travel to Israel in local and national forums and has helped arrange a special tourism workshop at the Council of Jewish Federations General Assembly in San Francisco. Model programs are being developed that can be replicated on a synagogue or community level.

The Committee has also been working closely with the American Zionist Youth Foundation and other youth groups to involve their members in Israel in tourism promotional activities.

A recent letter from Mayor Teddy Kollek inviting travel to Jerusalem is enclosed.

Last year the National Committee helped promote city-wide "mega-missions" to Israel. The enclosed article from the "Philadelphia Jewish Exponent" underscores the importance of such community trips.

New incentives, promotional activities and resources are now available from the Israel Government Tourist Office and El Al Airlines. Examples described in the enclosed activities update. Further details can be obtained from their offices (IGTO -- 212-560-0620; El Al -- 212-768-9200).

**CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS**

Seymour D. Reich
Chairman

NATIONAL COMMITTEE FOR TOURISM TO ISRAEL

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

UPDATE

IGTO-El Al Airlines Cooperation

El Al and the IGTO have introduced a new fall/winter 1990-91 advertising campaign announcing discounts and bonus promotions. The campaign is designed for major Jewish, general and travel trade publications.

At the recent ASTA (American Society of Travel Agents) convention in Hamburg, Germany, over 400 travel agents attended a breakfast seminar hosted by the Israel Ministry of Tourism and El Al. At the convention a press conference was held for international travel trade writers. Tourism Minister Gideon Patt discussed Israel tourism today and described the calm atmosphere of day to day life there, inviting writers to come to Israel.

IGTO Resources

Call (212) 560-0624)

- "Questions and Answers - Guidance on How to Respond to Often Asked Questions Regarding Travel to Israel Today."
- "FYIsrael" - a new monthly publication listing cultural events, festivals, tourists attractions, hotel information and other travel facts.
- Yitzhak Yaacobi, who has been responsible for the restoration and maintenance of the historical, religious and archeological sites in Jerusalem's Old City since 1967, will speak in the greater New York area November 1-15. His schedule is available from the IGTO.

El Al Airlines Incentives and Resources

El Al's new "Bonus Special" gives passengers flying to Israel through February 27, 1991 up to \$224 in vouchers for a variety of travel perks and gifts. For reservations call 1-800-223-6700; in New York (212) 768-9200.

El Al is launching a new newsletter including highlights of El Al promotions, updates of airline activities, schedules, fares and new routes. Copies will be available from the El Al public relations office, (212-852-0628).

In the coming weeks El Al will announce its winter flight schedule, air fares and other new promotional activities.

EDITORIAL

More than ever before, it's time for a visit to Israel

The Philadelphia Jewish community broke new ground last year with its ambitious and highly successful MISSION 1000 effort.

The arrival of nearly 1,000 enthusiastic visitors, eager to demonstrate in concrete terms their connection to and solidarity with the Jewish state, did much to revitalize a flagging Israeli tourist trade and provided a blueprint for action that was followed by other Jewish communities as they planned similar programs.

The message then was that the changing face of the news and the age-old problems plaguing the Mideast would not deter world Jewry from enjoying the wonders of the State of Israel and publicly proclaiming support for the Israeli people.

Today, Israel faces new problems, accompanied by great possibilities and historic opportunities. The drama of the Jewish state has never been more vivid and exciting, and it is all there for the Jewish people to experience firsthand.

Philadelphia is preparing for another major mission, from Oct. 28 to Nov. 6. Those who have signed up for 1990 MISSION 1000 will share an experience of a lifetime. The mission is a go despite the current Mideast crisis created by Iraq's invasion and takeover of Kuwait — and that is as it should be.

Never before has it been more important for Jews of the Diaspora to demonstrate by their presence their commitment to Israel's welfare and future. It is a shameful but inescapable fact that at moments of uncertainty in the Mideast, American Jews are most noted by their absence in Israel.

Tourism declines more sharply among American Jews than among any other visiting community. The Europeans still come and enjoy the glories of the reborn Jewish state. Christians from the United States still flock to the places important to them in Israel.

Those U.S. Jews who do make the trip return speaking with one voice: Their spirits have been revitalized; their connections to their heritage have been strengthened; they have enjoyed an experience available nowhere else in this world. In addition, they tell all who will listen, they have never felt safer than while touring Israel.

The world watches as Jews from the rest of the world relate to the State of Israel. We send the wrong kind of message when we vote to stay away, when we cancel our travel plans. We give tyrants like Saddam Hussein and Yasir Arafat victories they have not earned and do not deserve.

Israel must hear our affirmation loud and clear. We can make ourselves heard by standing with Israelis — shoulder to shoulder — in their land, in the spiritual home we share.

Even now, it is not too late to join 1990 MISSION 1000. To add your strength to the effort, call Susan S. Smith, FAJA missions coordinator, at 893-5866. It's a call you'll never regret. ■

Reprinted from the:
Philadelphia Jewish Exposure
October 5, 1990

ראש העירייה
رئيس البلدية
MAYOR OF JERUSALEM

October 14, 1990
I/264

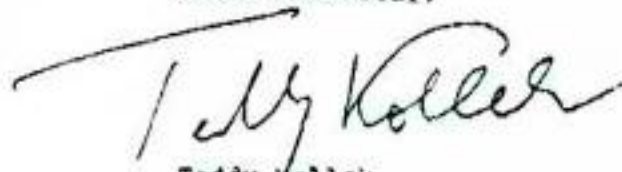
Dear Friends,

As you are well aware, we are in the midst of very difficult times. With the crisis in the Persian Gulf and the unfortunate eruption of violence at Jerusalem's most holy site during Succot, I wanted to take this opportunity to share some thoughts with you.

Over the years, we have worked hard to foster understanding and mutual respect among the diverse ethnic and religious groups which share a common bond with Jerusalem. We always knew that the balance created was a delicate one, and the fact that Jerusalem is always under the microscope of the world tends to make a complicated situation that much more complicated, particularly when it is only the negative which interests the international media. But our hope has been, and continues to be, to promote good neighborly relations in an atmosphere of goodwill which ensures that all who love Jerusalem can live and visit in its borders in peace and security.

It is in this spirit that I extend my personal invitation to each of you to come to this unique city, enjoy its beauty, warmth and rich cultural and religious heritage, and join us in our continuing efforts to build and develop Jerusalem.

Yours sincerely,

Teddy Kollek

CONFERENCE OF PRESIDENTS OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

Contact:
Seymour D. Reich
Chairman

Richard Cohen Associates
Joel Saibel (212) 758-6969

For Immediate Release

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

ISRAEL AND ARAB NEIGHBORS MUST AGREE TO NUCLEAR-, CHEMICAL-FREE ZONE IN MID-EAST, SENATOR SPECTER TELLS PRESIDENTS CONFERENCE

NEW YORK -- Israel, Syria and Iraq must negotiate an agreement to make the Middle East free from threats of nuclear, chemical and biological warfare, Senator Arlen Specter (R-Penn.) told the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations here Friday (Sept. 7).

Senator Specter delivered his remarks in the context of a wide-ranging assessment of the current situation in the Persian Gulf.

"In light of rapidly-shifting relationships, it is essential for the U.S., without making concessions, to maintain ongoing dialogue with countries like Syria, which has sent troops to help contain Saddam Hussein's threat to the Middle East," the Pennsylvania senator told the Jewish leaders. He added:

"Israel must take advantage of these developments and seek to create a nuclear-, chemical- and biological-free zone in the Middle East."

End Talks With PLO

At the same time, the Pennsylvania lawmaker voiced firm opposition to any resumption of the American dialogue with the PLO. "The PLO has a monstrous record of terrorism against the U.S. as well as Israel. Its stature has declined significantly as a result of siding with Iraq.

"All talks with the PLO should be terminated."

Noting that Congressional opposition to the annual \$3 billion foreign aid package to Israel was mounting, in part because of the cost of maintaining the U.S. forces now stationed in Saudi Arabia, Senator Specter urged the Presidents Conference leaders to press for additional arms "to maintain Israel's qualitative edge in the region."

On the issue of Israeli settlements in the West Bank and Gaza, which he said President Bush "vehemently opposes," the Republican lawmaker said:

"I believe this is strictly an Israeli issue. We have no right to tell them what to do."

Reich: Selling Rocket Components to Brazil Is 'Insanity'

During the meeting, Mr. Reich referred to news reports that the State Department had decided to allow the export to Brazil of rocket components that some experts contend could assist efforts by Brazilian engineers and Iraq to develop a long-range ballistic missile.

Criticizing the Bush administration's past cooperation with Iraq and its refusal to sign non-proliferation agreements, Mr. Reich said the decision to permit U.S. rocket components to go to Brazil was "insanity."

Following Senator Specter's talk, Conference Chairman Seymour D. Reich and Executive Director Malcolm Hoenlein pressed him to explain why he opposed sanctions against Iraq last April in the face of repeated warnings about the Iraqi threat to Kuwait and Saudi Arabia and to Israel.

He replied: "I had met with Israel's Defense Minister Moshe Arens and Deputy Foreign Minister Benjamin Netanyahu shortly before the proposal to impose sanctions came to the Senate floor, and neither of them expressed concerns about an imminent Iraqi attack. Many other Senators shared my belief that we were achieving virtually the same goal by executive order in suspending various arms shipments rather than through formal sanctions.

"On July 26, after the Iraqi threat became apparent, I voted for sanctions," Senator Specter concluded.

9/7/90

# # #

**U.S. 'DELIGHTED' WITH ISRAEL'S ROLE IN PERSIAN GULF CRISIS,
U.N. ENVOY PICKERING TELLS THE CONFERENCE OF PRESIDENTS
AT LUNCHEON HONORING OUTGOING ISRAELI AMBASSADOR ARAD**

NEW YORK -- "America is delighted with Israel's low-profile response to Iraqi aggression in the Persian Gulf," Thomas J. Pickering, U.S. ambassador to the U.N., told the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations here this week (Monday, Sept. 10) at a luncheon tendered in honor of Moshe Arad, Israel's outgoing ambassador to the U.S.

Leaders of the Jewish community and members of the Israeli diplomatic corps joined in saluting the Israeli envoy, who is returning home after a three-year posting in Washington.

Presentations were made to Ambassador Arad by Conference Chairman Seymour D. Reich and David Schein, president of El Al Airlines. Both expressed the community's "affection and admiration" for Ambassador Arad for having performed his task "with excellence and dignity at a difficult time."

Can't Link Palestinian Problem-Gulf Crisis

In joining the tribute to Ambassador Arad, Ambassador Pickering voiced appreciation of Israel's "low-keyed" response to the situation in the Persian Gulf. He observed that "Israel was among the first to warn the U.S. about the Iraqi threat," and added:

"There must be no linkage between the Palestinian problem and the Gulf crisis."

Ambassador Pickering also assured the Presidents Conference leaders of "America's commitment to maintaining Israel's qualitative military edge and to repealing the odious 1975 U.N. resolution equating Zionism with racism."

In responding to the American diplomat, who formerly served as Washington's envoy to Israel, Ambassador Arad said: the Gulf crisis "underscores Israel's needs for additional weapons for defense." He emphasized Israel's "solidarity with the U.S." and its eagerness to cooperate with the Administration in bringing about a peaceful resolution of the crisis.

"We will never ask America to send its soldiers to defend Israel," Ambassador Arad concluded.

***

9/11/90

CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

Seymour D. Reich
Chairman

Richard Cohen Associates
Joel Saibel (212) 758-6969

For Immediate Release

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

PRESIDENTS CONFERENCE EXPRESSES 'CONCERN'
REGARDING \$20 BILLION ARMS SALE TO SAUDI ARABIA

The chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations today (Monday, September 17) expressed "concern" that the proposed sale of \$20 billion worth of sophisticated American weaponry to Saudi Arabia would create long-term dangers to regional stability as well as jeopardize the Bush Administration's repeated commitment to maintain Israel's qualitative edge so essential to her security.

Seymour D. Reich, chairman of the Conference, responded in behalf of the organization's 46 constituent member groups following the Pentagon's announcement that the Administration had agreed to sell the newest weapons in America's arsenal -- including F-15 fighter planes, Patriot ground-to-air missiles, Apache anti-tank helicopters and possibly mobile missile launchers -- to the Saudis.

The complete text of Mr. Reich's statement follows:

"We are deeply concerned that the proposed sale of \$20 billion of sophisticated American weaponry to Saudi Arabia -- the most massive U.S. arms sale in history -- will have long-range implications far beyond the immediate crisis in the Persian Gulf, will further endanger the stability of an already volatile region and will inexorably erode Israel's qualitative edge that our Administration has repeatedly committed itself to maintain.

"We strongly support President Bush's efforts to counter Saddam Hussein's takeover of Kuwait and to restore stability to the Gulf region. But we must register concern about the possible long-term impact of this sale -- unprecedented in magnitude and sophistication -- to an unstable area of the world lacking in reliable and democratic regimes, with the exception of Israel. We fear that these weapons, intended for the defense of Saudi Arabia, may someday be used against Israel, with whom Saudi Arabia remains in a state of war. Frankly we are worried that, despite our Administration's firm assurances, it will become increasingly difficult -- if not impossible -- to maintain Israel's qualitative edge so essential to safeguarding her security.

"The sheer magnitude of this sale demands a careful and deliberative process to assure that all possible implications are thoroughly considered prior to any final action."

# # #

917/90

CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

Contact: Richard Cohen Associates
Seymour D. Reich, Chairman Joel Saibel (212) 758-6969

For Immediate Release

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

**PRESIDENTS CONFERENCE CONDEMNS 'BLATANT PROVOCATION'
BY PALESTINIAN ARABS WHO ATTACKED JEWISH WORSHIPPERS
PRAYING AT WESTERN WALL, VOICES DEEP REGRET AT CASUALTIES**

The Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations reacted with "shock and outrage" this week at the "premeditated acts of violence" perpetrated by thousands of Palestinian Arabs who hurled rocks, shards of glass and knives from the Temple Mount on Jewish worshippers praying at the Western Wall in Jerusalem in observance of the pilgrim festival of Sukkot.

The Conference also expressed "deep regret" at the loss of life and injuries.

Twenty Arabs were killed and scores of persons were injured in the rioting, described by Jerusalem's Mayor Teddy Kollek as "the worst in recent history at the Western Wall," Judaism's holiest site.

Speaking in behalf of the 46 national religious and secular organizations constituting the Presidents Conference, Seymour D. Reich, chairman, issued the following statement:

"We are shocked and outraged by this premeditated and unprovoked attack on innocent Jewish worshippers peacefully assembled at prayer in observance of one of Judaism's major festivals, Sukkot. We regret the loss of life and the many injuries to Jews and Arabs alike.

"From the safety of the Temple Mount, where Arabs have always been granted freedom of worship by the Israeli government, a mob of thousands of Palestinian Arabs, spurred on by calls of "jihad," pelted the unprotected worshippers with rocks, shards of glass and knives. They burned the police shelter guarding the entrance to the Temple Mount, beating and injuring the patrolman on duty.

"Israeli police offered a deliberately measured response, utilizing tear gas first and then rubber bullets. Only when their lives were threatened did the police use live ammunition.

"We vociferously condemn this blatant provocation and vicious premeditated act of violence. This attack was instigated by Islamic fundamentalists and PLO leaders in order to divert attention from the Persian Gulf crisis, unite the divided Arab states, revive the faltering intifada, restore some measure of credibility to a cause that has been damaged by its embrace of Saddam Hussein and influence the current UN Security Council debate by linking the Gulf crisis with the Palestinian problem.

"The riot that erupted on the Temple Mount may have taken place in Jerusalem, but it was born in Baghdad. The Palestinians who have supported Saddam Hussein have engaged in this premeditated act in order to divert world attention from the atrocities perpetrated by his legions against Kuwait.

"The world must not be fooled. We dare not permit this premeditated incident to becloud the issue. There can be no linkage between Iraq's rape of Kuwait and the problem that exists between Israel and the Palestinians."

10/8/90

###

**CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS**

Contact: Richard Cohen Associates
(212) 758-6969

For Immediate Release

Seymour D. Reich
Chairman

Malcolm I. Hoernlein
Executive Director

Statement by Seymour D. Reich, Chairman

Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations
On the Assassination of the Speaker of Egypt's Parliament

"I have expressed to President Hosni Mubarak of Egypt the condolences of the 46 member-organizations of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations at the assassination of the Speaker of Egypt's parliament, his driver and three bodyguards, and have asked President Mubarak to convey our deepest sympathy to the families of the victims of this savage attack.

"At this moment no group has come forward to claim responsibility for this latest outburst of terrorism. But we know that Egypt supports and participates in Operation Desert Shield, thus opposing Saddam Hussein's brutal rape of Kuwait. And we have heard news reports that in recent days there have been threats against senior Egyptian officials for spearheading the Arab response to the invasion and takeover of Kuwait.

"Like the incident on the Temple Mount, this latest tragedy should not deter the international alliance formed to remove the Iraqi presence from Kuwait, to restore its lawful government and to bring stability to the region."

10/12/90

X

X

X

Contact: Richard Cohen Associates
(212) 758-6969

For Immediate Release

Statement by Seymour D. Reich, Chairman
Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations
Following a Meeting Held Thursday Afternoon, Oct. 18, with UN Envoy Thomas Pickering

The Conference of Presidents has just held a frank and intense meeting with Ambassador Thomas Pickering, our country's envoy to the United Nations. Ambassador Pickering is an old friend for whom we have both affection and respect. That relationship permitted a candid statement of the views of the 46 member-organizations of the Conference of Presidents on the issue of the United Nations anti-Israel resolution adopted, with American support, last Friday night.

We told Ambassador Pickering that this one-sided resolution stacked the deck against Israel. It failed to condemn the onslaught against peaceful Jewish worshippers at the Western Wall on the festival of Succoth. It also called for a fact-finding mission to ascertain the events that took place. But the framework for that investigation was the Security Council's condemnation of Israel. The verdict has already been pronounced. Why then send in a team of investigators to find out what happened? We understand Israel's rejection of the resolution and objection to the UN mission. When could Israel ever get a fair hearing from the United Nations?

We also raised with Ambassador Pickering the issue of Israel's sovereignty over Jerusalem. We expressed our deep concern that any UN investigation of events in Israel's capital would set a dangerous precedent challenging Israel's rights in Jerusalem and jeopardizing the principle -- which Jews the world over share -- that Jerusalem shall remain the unified and eternal capital of Israel.

Further, we said, the anti-Israel resolution will encourage still more Arab violence against Israel as a means of achieving their political goals. Already there are threats by terrorist groups calling on Palestinian Arabs to kill every Jewish civilian and soldier whom they come across. The condemnation of Israel by the Security Council is an invitation to the Arabs to strike again and again at Israel, to escalate the violence and to create new situations requiring Israel to respond with force.

The government of Israel has appointed a committee to conduct an impartial investigation of the tragic events that took place last Monday. We have confidence in the integrity of that investigation. When that report is made public -- and we hope it will be released as early as next week -- our own government and the American people will have a better idea of what took place on the Temple Mount and at the Western Wall below. In our judgment, this report should meet the needs of Secretary-General Perez de Cuellar in fulfilling his mandate, so that the UN Security Council can get back to the real business at hand -- dealing with the danger posed by Saddam Hussein.

10/18/90

X

X

X

Contact: Richard Cohen Associates
(212) 758-6969

For Immediate Release

**CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS**

Seymour D. Reich
Chairman
Malcolm I. Hoeglein
Executive Director

Statement of Seymour D. Reich, Chairman

Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations

On the UN Vote Condemning Israel

We have just witnessed the ugly spectacle of the PLO, the ally of Saddam Hussein, seeking to use the United Nations as a stick with which to beat Israel. That the effort all but succeeded is a sad commentary on those members of the Security Council that proved themselves only too eager to appease the PLO and the Arab world.

We have mixed feelings about the role of the United States in the UN debate and vote. On the one hand, we appreciate the efforts of the Administration to oppose an even tougher resolution demanded by the PLO. At the same time, we cannot hide our dismay that our Government should have joined in a one-sided resolution that failed to condemn the onslaught against peaceful Jewish worshippers in prayer at the Western Wall on the festival of Succoth. That attack was a clear-cut provocation by forces seeking to divert international attention from Saddam Hussein's brutal rape of Kuwait.

One reason the United States joined in the condemnation of Israel, according to news reports, was to preserve the international coalition against Iraq's annexation of Kuwait. According to one account, the alliance would have been strained to the breaking point had the United States failed to compromise and vetoed a harsher resolution.

I find this reasoning misguided. If the United States had cast a veto, would King Fahd order our troops out of Saudi Arabia? Would the Emir of Kuwait suddenly embrace Saddam Hussein? Would Cairo turn its back on Washington? Would Syria give up the opportunity to align itself with those who oppose its arch-enemy Iraq?

Last February nine Israeli tourists in Egypt were killed and 20 wounded during a terrorist attack on their sightseeing bus. That incident was ignored by the United Nations. As far as the UN is concerned, Israelis may be attacked and murdered with impunity. It is this attitude -- this double standard -- that has given rise to Israel's lack of confidence in the fairness of the United Nations.

We regret the loss of life and the injuries sustained in the events in Jerusalem earlier this week. We also deplore the effort by the PLO and its ally Iraq to exploit the dead and wounded in an attempt to distract the world's concern from the invasion and takeover of Kuwait. I would hope that the permanent members of the Security Council refuse to let this resolution deflect them from the overriding task at hand -- removing Iraq from Kuwait, restoring the lawful government there and liberating the thousands of hostages in Iraqi hands.

10/13/90

X

X

X

CONFERENCE OF PRESIDENTS OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

Contact: Richard Cohen Associates
(212) 758-6969
Seymour D. Reich
Chairman

For Immediate Release

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

Statement by Seymour Reich, Chairman Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations On Publication of the Zamir Commission Report

The report of the Zamir commission reaffirms once again Israel's distinction as a strong, vibrant democracy that does not shrink from self-examination and self-criticism. The honesty and candor of the report give the lie to Israel's critics and enemies. In particular, the report reflects shame on the United Nations Security Council, which rushed to judgment without taking into account the basic facts -- that an unprovoked, vicious attack against peaceful Jewish worshippers at the Western Wall, launched by Palestinian supporters of Iraq and the PLO and incited by fanatical Moslem fundamentalists calling for "jihad" or holy war, caused a melee that led, tragically, to deaths and injuries.

The Zamir commission report confirms the integrity of Israel's political process. We urge that the Security Council accept the report and set this issue to rest -- and get back to the overriding task of dealing with the brutal aggression of Saddam Hussein. The government of Israel will, we are certain, take the appropriate steps based on the report's findings on the lack of preparedness of the police.

At the same time, we can only deplore the Security Council's kangaroo court procedure of determining guilt before finding out what really happened and then, in a second resolution, pillorying Israel for refusing to play its assigned role of scapegoat in this deplorable charade. We especially regret the role of our own government in this regrettable process. The Security Council resolutions are a shocking testament to UN cynicism and hypocrisy.

Israel refused to receive a UN investigating team not because it was afraid of the truth, -- the publication of the Zamir report makes this clear -- but because the UN simply has no right to impose its authority on Jerusalem, any more than it would have the right to send investigators into any city of any sovereign state where police must resort to force to quell a life-threatening riot.

While Israel has once again been victimized by one-sided Security Council resolutions of condemnation in which our nation has played a disappointing role, our new-found ally, Syria, has sadistically and cold-bloodedly tortured and murdered scores of handcuffed Lebanese Christian prisoners, in many cases by shooting them point-blank in the face. Yet there has been no outcry, not even a whimper, from the Security Council, a number of whose members have themselves written a shameful record of human rights violations. The United Nations quite clearly maintains a double-standard -- one for Israel and another for all other nations.

10/26/90

X

X

X

515 Park Avenue, New York, N.Y. 10022 • (212) 752-1616 • FAX # (212) 644-4135

CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

Seymour D. Reich
Chairman

Contact: Richard Cohen Associates
(212) 758-6969

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

For Immediate Release

CHAIRMAN OF CONFERENCE OF JEWISH PRESIDENTS
LAUDS CARDINAL O'CONNOR FOR DEFENDING ISRAEL
AGAINST UN 'SCAPEGOATING' ON TEMPLE MOUNT RIOT

NEW YORK -- The chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations, representing 46 national groups, has expressed gratitude to John Cardinal O'Connor of New York for charging that the United Nations Security Council has made Israel a "scapegoat" in the killing of Palestinians during Arab rioting on the Temple Mount.

In a column in the October 25 issue of Catholic New York, Cardinal O'Connor, while characterizing the deaths and injuries resulting from the rioting as "unspeakable tragedies," called the actions of the Security Council in condemning Israel "a dangerous game" motivated by the politics of the anti-Iraq mobilization.

In a letter to the Cardinal, Seymour D. Reich, chairman of the Conference of Presidents, agreed that Israel is being "unreasonably vilified in the United Nations in order to keep the coalition together in the fight against Iraqi aggression." He added:

"Regrettably, there have been too few voices raising the moral issue of scapegoating."

Mr. Reich wrote that the Israeli government inquiry report -- known as the Zamir Report -- issued Friday (Oct. 26), "once again reaffirms Israel's distinction as a strong, vibrant, democracy that does not shrink from self-examination and self-criticism."

In his column, Cardinal O'Connor wrote: "Suddenly the whole world seems mad at Israel. It's too coincidental....What would have been the probability of a United Nations Security Council resolution of condemnation...had there been no pressure to maintain the solidarity of nations against Iraq."

The Cardinal continued: "Well, in a day when too many of Israel's friends seem to be turning their backs on her, I am proud to call myself her friend, as I am proud to call many in the Arab world friends, and many in Lebanon, that land so outrageously abandoned."

Nobody, he wrote, "will profit in the long run by deal-making, by the creation of scapegoats."

X X X

10/26/90

CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

Contact: Richard Cohen Associates

For Immediate Release

(212) 758-6969

Seymour D. Reich
Chairman

Malcolm J. Hoenele
Executive Director

'While Syria Murders Christians, Not a Whimper from the UN'
PRESIDENTS CONFERENCE ASSAILS SECOND SECURITY COUNCIL
RESOLUTION CRITICIZING ISRAEL AS 'CYNICISM, HYPOCRISY'

Seymour D. Reich, chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations, this week assailed as "a shocking testament to UN cynicism and hypocrisy" the latest United Nations resolution criticizing Israel for refusing to receive a UN team to investigate the Temple Mount tragedy.

In a statement, Mr. Reich noted that "the previous one-sided Security Council resolution denounced Israel for quelling a riot -- instigated by Palestinian supporters of Saddam Hussein and Yasir Arafat, aided and abetted by fanatical Moslem fundamentalists -- while disregarding the obscene attack against peaceful Jewish worshippers at solemn prayer.

"That resolution constituted a verdict before trial," Mr. Reich said. He added: "Israel refused to receive the UN team because its mandate had already declared Israel guilty -- and because the UN simply has no right to impose its authority on Jerusalem, any more than it would have the right to send investigators into any city of any sovereign state -- including the United States -- where police have had to resort to force to put down a riot.

"It was thus understandable for Israel to refuse to play an assigned role in this UN-sponsored charade, particularly since the Israeli government has already appointed its own commission to investigate the tragic episode. What credibility does an investigating team have when it is dispatched to find out what happened after a kangaroo court has already announced its verdict of guilty?"

The Presidents Conference chairman continued:

"While Israel has once again been victimized by one-sided Security Council resolutions of denunciation, for which our own government must assume its share of responsibility, America's new-found ally, Syria, has sadistically and cold-bloodedly tortured and murdered scores of handcuffed Lebanese Christian prisoners, in many cases by shooting them point-blank in the face. Yet there has been no outcry, not even a whimper, from the self-righteous members of the Security Council, a number of whose member nations have themselves written a shameful record of human rights violations.

"The Security Council quite clearly maintains a double-standard -- one for Israel and another for all other nations.

"Is it any wonder that the UN has become an object of distrust and scorn? Having betrayed virtually every principle of fairness and impartiality on which it was founded, this international body has justly earned the opprobrium with which it is viewed by fair-minded people everywhere."

10/26/90

X

X

X

CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

Seymour D. Reich
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

August 3, 1990

To: Executive Directors (Please pass on to your President and relevant dept. heads.)

From: Malcolm Hoenlein - Executive Director

1. Pursuant to the discussion at the meeting yesterday we have issued a statement regarding the Iraqi invasion of Kuwait. Among the points are:

- The invasion highlights the dangers facing Israel;
- the need for a comprehensive peace in the Middle East;
- Israel's importance as a strategic ally;
- the need for international support for sanctions;
- the need to diminish the United States' growing reliance on imported oil;
- the need for international efforts to limit the flow of arms and technology to such volatile regimes.

2. President Bush responded today in a hand-written note to Conference Chairman, Seymour Reich in which he said,

"I read your urgent letter about the Ethiopian Jews. I've asked the NSC (National Security Council) to see how we can help. We must find a way for these people to go to their chosen land."

In his letter to the President, Seymour Reich said, in part,

"Knowing of your extraordinary efforts for and continuing commitment to, the freedom of Ethiopian Jews, I am writing to express my concern about the increasingly dangerous situation which confronts them." ... "Mr. President, it was you efforts and compassion that played so significant a role in the redemption of thousands of Ethiopian Jews through "Operation Moses". We turn to you again now and ask your assistance to complete this great humanitarian mission."

The situation in Ethiopia remains precarious. In addition to medical and other problems intensifying, the prospects for immigration remain unclear. There have been conflicting pronouncements from various Government officials. We hope to share an accurate, current assessment with you within the week. In the meantime please keep your members apprised of the seriousness of the situation and urge that they raise it with members of Congress and sensitize other community leaders.

CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

Seymour D. Reich
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

August 7, 1990

To: Executive Directors (Please share with your President and relevant dept. heads)

From: Malcolm Hoenlein, Executive Director

1. The Presidents Conference has written to President Bush and issued a statement on the current situation in the Middle East which said,

"The American Jewish community supports President George Bush's pursuance of a resolute policy of mobilizing international moral, economic and diplomatic sanctions against Saddam Hussein for his acts of brutal aggression.

We commend the President for his initiative and leadership in organizing united international opposition to the heinous actions of this ruthless despot. The President's efforts reflect a recognition of the real danger posed by Iraq not only to U.S. interests but to the Middle East and the entire world.

We support our President's efforts and urge him to take whatever measures are needed to resolve this crisis. The world cannot and must not be victimized by a brutal dictator for whom human life and international law have no meaning. It happened once before in this century. It cannot be allowed to happen again."

2. The Conference expressed its condolences to the families of Lior Tubul and Ronan Karamani, who were brutally murdered in Jerusalem over the weekend.

3. As you know, the visit of Foreign Minister David Levy has been postponed due to Secretary Baker's trip to Turkey. A new date has not yet been confirmed, but it is anticipated that he will be here the week after Labor Day. We will inform you when a date has been set.

MH

10/11/2011

אאא, חוזם: 13431

אל: רהמש/983

מ-: ווש, נר: 2156, תא: 131190, חז: 2100, חמ: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / מיידי ח.ר.ב

אל: מנהל מצפ'א

דע: לש' שה'ח

מאת: השגרירות וושינגטון

יחסי ישראל ארה'ב

1. להלן נקודות מתוך שיחה (9.11) שקיים סמנכ'ל צפ'א (בהשתתפות החת'מ) עם ארון מילר:

א. להערכת מילר הקונטקסט של יחסי ישראל ארה'ב יכול להשתנות בעקבות משבר המפרץ. המשבר החריף את הבעיות. ישראל והממשל חדלו להבין מה קורה.

ב. במציאות האיזורית שנוצרה היה כדי להגדיל את עצבנותה וחשדנותה של ישראל וזאת במקביל לעצבנות הגוברת של הממשל לנוכח האתגר הניצב לפניו. לדברי מילר ארה'ב ניצבת בפני האתגר הגדול ביותר למדיניות החוץ שלה מאז ויטנאם. הנשיא והמזכיר מאמינים שסיומו המוצלח של המשבר יאפשר בניית מציאות חדשה ביחסים הבינלאומיים.

ג. המאמץ האמריקאי לבנית קואליציה חדשה הגבירה את חשדנות ישראל. במצב שנוצר מסרבות הנפשות הפועלות בשתי המדינות לתת לצד שכנגד את זכות הספק.

ד. מילר סבור שהמצב לא ניתן לתיקון ע'י ביקור או שיחת טלפון אלא ע'י שילוב של פעולות לטווח קצר וארוך.

ה. בטווח הקצר יש לנסות ולסיים הדיון במועבי'ט. העיר בהקשר זה כי כינוסן בג'נבה של חברות הצל'א תיצור בעיה רצינית.

ו. בטווח הארוך יש לקיים הדברות (לאו דווקא ברמת נשיא-רוה'מ) בנושאים מדיניים ואסטרטגיים. בהעדר הדברות מעין זו עלולים היחסים כתוצאה מאירועים מזדמנים לצאת מכלל שליטה.

ז. כתגובתו עמד בנצור על המאחד בין שתי המדינות והדגיש המחויבות האמריקאית לישראל הנובעות משילוב של אינטרסים אסטרטגיים וערכים משותפים.

ח. על רקע הדיון במועבי'ט ולהבדיל מטיפול בנושא הערבויות הדגיש מילר הצורך בהבנה של הצדדים לריגישויות ולאינצידנטים של הנפשות הפועלות. חזר על כך ששתי המדינות נצבות בפני מטרה משותפת והיא מיגור התוקפנות העיראקית. לדבריו הנשיא והמזכיר משקיעים מאמץ בשמירת חזית בינ'ל רחבה. מטרת הקואליציה שהקימו היא לשרת מטרות רחבות שאינן צריכות לבוא בהכרח על חשבוננו. נצחון אמריקאי יהיה נצחוננו וההפך. ישראל במקרה של כשלון אמריקאי תסבול יותר מכל מדינה אחרת.

שטין

ארה"ב

אאא, חוזם: 13421

אל: רהמש/982

מ-: ווש, נר: 2155, תא: 131190, זח: 2100, דח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר/מיידי

אל: מנהל מצפ"א

דע: לשכ' שה"ח

מאת: השגרירות וושינגטון

יחסי ישראל - ארה"ב על רקע משבר המפרץ

1. בהעדרו של ריצרד האס (שנלווה למזכיר המדינה במסעו) נפגשו סמנכ"ל בנצור והתח"מ לשיחה (9.11) עם סגנו וולטש.

א. פגישת הנשיא - מנהיגים יהודיים

להלן השלמות למברק השגריר בנושא:

1. וולטש שהשתתף בפגישה התרשם שהנשיא לא הצליח להפיג חששות המנהיגים. יחד עם זאת מקווה שהם מבינים טוב יותר מהן עדיפויותיו בשעה זו.

2. תאר את חילופי הדברים הארוכים שהתנהלו בנושא מועבי'ט-שטחים כלא פרודוקטיביים. הנשיא הבהיר כי אינו מעוניין בהטלת וטו. בנצור העיר בהקשר זה כי כדי לא להגיע להטלת וטו על ארה"ב להבהיר כי אינה שוללת אפשרות זו.

3. וולטש ציין אכזבת הנשיא מסירוב ישראל לקבל שליח מטעם מזכיר האו"מ. וולטש הדגיש עמדת ארה"ב במועביט שלא תקבע על בסיס TRADE OFF אלא בהתאם לאינטרס אמריקאי בשעה זו, קרי שמירת התחזית האנטי עיראקית.

4. הנשיא התיחס קצרות לנושא ההתנחלויות. השאיר במה זו בידי סקורופט וסנורו. סיפר כי בתשובה לשאלת הנשיא האם קיים קונצנזוס בקהיליה היהודית בנושא ההתנחלויות השיב רייד בשלילה. וולטש סיכם הדיון בנושא זה באמרו שהצדדים לא הגיעו ל- MEETING OF THE MINDS.

ב. התיחסות הנשיא ליחסים עם ישראל במהלך מסיבת עיתונאים (1.11):

1. בנצור הביע הערכה לדברי הנשיא במסיבת העיתונאים בנושאינו.

2. לשאלה למה התכוון הנשיא כשהתיחס לחילוקי הדעות בין שתי המדינות לא ידע וולטש להשיב. שלא ליחוס ציין כי הנשיא הגיע למסיבת העיתונאים הישר מפגישתו עם היהודים במהלכה התגלעו חילוקי דעות בשורת נושאים. רישומה של השיחה עמד ככל הנראה לנגד עיניו כציין קיומם של חילוקי דעות. מעבר לכך ציין וולטש כי הנשיא נמצא בלחץ בגין משבר המפרץ כאשר לכל ברור שהמדובר במשבר שהינו בבחינת להיות או לחדול מבחינתו.

ג. מסע מזכיר המדינה בשבוע החולף:

1. לדברי וולטש מסעו של בייקר נועד לדון בנושאים אליהם התיחס הנשיא במסיבת העיתונאים.

2. ציין ההבנה הטובה אליה הגיע המזכיר בשיחותיו בסעודיה ומצרים. הסינים לדבריו נמצאים ב- ACQUIESCENCE MODE.

3. בעקבות מסיבת העיתונאים מקווה בנשיא שעיראק מחד גיסא והציבור

האמריקאי מאידך גיסא יבינו המסר.

4. בהתיחסו להצהרות מובראק למתן ארכה נוספת של 2-3 חודשים ציין וולטש כי לא מזיק אם מישו מתבטא כך כל עוד זו לא ארה"ב.

שטיין

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, בנצור, מצפא, סולטן

סססס

1320-
1168
44 - 211

1/2

17536
שמואל/מיד
210.02

אברהם

אל: מנהל ארבי 2

דע: המשנה למנכ"ל
וושנינגטון

מאת: אחרון יעקב, נאו"ם.

הנדון: פגישת השגריר עם פיסרינג ובולסון.

1. השגריר סעד היום צהריים עם פיסרינג ובולסון. עיסק השליחה נסב על ההכנה בין ישראל וארה"ב לגבי שליחות איימה, בלא שהועלו הסתייגויות כלשהן מצד המשתתפים האמריקאים.
2. במהלך השיחה הזכיר פיסרינג את ההצעה להגיש לעצרת חצעת החלטה בעניין האנטישמיות. השגריר חזק את חשיבות הנושא וציין כי אינו בא במקום ביטול ההחלטה בעניין ציונות - גזענות. הוסיף כי יש מקום לבדוק סיכויי של יומה זו במגעים עם המשלחות השונות.
3. פיסרינג הזכיר מכתבו האחרון של שמיר לבוש וסיפר כי הנשיא דיבר על המכתב בניהח חמימה בישיבת הסבינס היום. הוסיף כי ברור שהדבר יזכה לפרסום.
4. השגריר העלה את מאמר ויליאם ספייר בנוי יורק טיימס (מצ"ב) בנוגע לשימוש שעלולה עיראק לעשות במאוריסניה. פיסרינג אמר שהם מודעים לסכנות שעליהן הצביע השגריר על סמך המאמר.

אחרון יעקב, נאו"ם.
13 בנובמבר 1990

לנה 3 / 5 שהם רה"מ אה"כ אנס' אנס' אנס' אנס' אנס'
אנס' אנס' אנס' אנס' אנס' אנס' אנס' אנס' אנס' אנס'
2 1 2 1 2 1 2 1 2 1

ESSAY | William Safire

5/11/90

Object: Survival

WASHINGTON

In August of 1989, a terrifying explosion ripped apart the Al Qaqaa munitions plant in Iraq. Sound waves carried the fact of the non-nuclear disaster for hundreds of miles, but news of what had happened remained Saddam Hussein's most closely guarded secret.

Farzad Bazoft, a journalist for a British publication, disguised himself as a medical technician and went to take a look. He was caught, and despite pleas from civilized capitals (Mr. Bush's White House, in its appeasement mode, remained mute) the too-inquisitive reporter was hanged.

That sent a message to obsequious U.S. senators and diplomats that Saddam Hussein sure knew how to deal with the press, but his defiance of civilized norms sent a more significant message to the world's intelligence agencies: the Iraqi dictator would go to any length to protect the secret of Al Qaqaa.

There is reason to believe the secret is this: At Al Qaqaa (pronounced with two choking sounds), a material was being produced called HMX, which stands for "high melting point explosive." This was what was accidentally set off.

Dozens of Iraqi and foreign scientists and munitions technicians paid with their lives to determine this fact: Control of detonation required electronic switches and low-inductance, high-voltage capacitors that Iraq did not yet have.

After frantic repairs to the damaged munitions plant, Iraq was able to recommence production of HMX, along with another exotic explosive called RDX, which stands for "rapid detonation explosive." But it still lacked the sophisticated triggers calibrated to millionths of a second.

In March of this year, American and British agents seized some of these triggers being smuggled to Iraq via London's Heathrow Airport. It is not known for certain if other shipments of capacitors evaded detection, but that possibility cannot be dismissed.

What the seizure at Customs did confirm was that the technology being sought at Al Qaqaa was closely related to the detonation of HMX and RDX. Why is that information so important? Because it tells the world the purpose of the explosive material and the state of the art in Iraq.

The purpose of high-melting-point and rapid-detonation explosives is to implode on uranium-235. If timed correctly, that then sets off a nuclear explosion.

It is safe to assume (more accurately, it is unsafe not to assume) that the Iraqis already have both the explosive and the triggers to set off U-235. Your next question: Do they

have the "yellowcake" to make gaseous uranium hexafluoride that can be fed into centrifuges to separate out the U-235?

Beats me. But ever since writing in this space a couple of months ago that 26 centrifuges were to be the first targets of an air strike on Iraq, I have been asked by a variety of scientists, spooks and snoopers how I knew that Iraqi nuclear scientists decided on the difficult implosion-device route to admission to the atomic club. Those queries led to the additional information above.

With a quarter-million U.S. and allied troops massed within striking distance of Saddam Hussein, it seems urgent to task our intelligence resources with this mission: How soon will Iraq be able to detonate a "dirty" nuclear device to decimate our forces?

With his Tammuz 1 missile coming along nicely, with its range of 1,200 miles, how soon will Mr. Hussein have unstoppable nuclear delivery potential throughout the Middle East and (through Mauritania, whose leaders he owns) to Paris and London?

Stopping the Saddam bomb.

That is the clear and present danger the world faces, and that is the information to determine the timing of the strike to prevent nuclear equalization. Our old-book generals who want to wait until next year until we outnumber Iraqis on the ground are allowing Mr. Hussein the time to develop weaponry to inflict horrendous casualties.

How comfortably our editorialists say "let the sanctions work" for a year or two, as if the scientists at Al Qaqaa were not feverishly racing to complete their work. How complacent some diplomats are that Mr. Hussein could be induced to give up the weapon that would give him effective control of the world.

We are not confronting this aggressor to save the oil flow, or to protect allies, or to reassert our leadership, or even primarily to establish the noble principle of collective security that would have averted World War II.

We are dealing here with our own survival. As soon as Iraq gets the bomb and the missile, millions of American lives are in peril. Those are the stakes. And for all we know, it may be two minutes to midnight.

1168 2/2
44 -2A

אברהם?

אאא, חוזם: 13374

אל: רהמש/973

מ-: ניו יורק, נר: 423, תא: 131190, זח: 2000, דח: ב, סג: שמ,

בבב

17533

שמור/בהול לבוקר

210.02

אל: מנהל ארבל 2

דע: המשנה למנכ"ל

וושנגטון

מאת: אהרן יעקב, נאו"ס.

הנדון: ביקור איימה.

1. פיקרינג התקשר לשגריר ומסר לו (בעברית) כי 'הכל בסדר עכשיו'. מסר כי שוחח עם איימה וכי לאחרון אין הערות בנוגע לתנאים הקשורים בביקור, כפי שהוצגו על ידינו. הציע כי השגריר יראה את איימה בהקדם האפשרי.

2. פיקרינג גם מסר כי אחת מחברות מועבי"ט (אל נכון תימן) הביעה הסתייגות מההצעה בדבר ביקור איימה, בטענה שמועבי"ט נמצאת עתה בעיצומו של דיון בשאלת השטחים ועל שולחנה אף מונחת הצעת החלטה בנושא זה. הוא, פיקרינג, מתכוון לטפל בהשגותיה של משלחת זו במהלך התייעצויות הבלתי רשמיות שתקיים מועבי"ט מחר אחה"צ (בנושא הבחירות לביה"ד הבינ"ל).

3. לאחר השיחה עם פיקרינג נקבעה לשגריר פגישה עם איימה. השתתפו מצידנו: רותם והח"מ. מצידם: בטנהיים. השגריר מסר כי נתבקש למסור למזכ"ל הזמנה בשם ממשלת ישראל, עבור איימה, לבקר בארץ כשליח של המזכ"ל, וזאת בתור חידוש של יחיתו מיוני 1990. הוסיף כי לביקור זה אין כל קשר להחלטות מועבי"ט 672 ו-673.

4. איימה מסר כי המזכ"ל נמצא ביפאן וכי דבר הזמנתו ימסר לו בהקדם האפשרי.

אהרן יעקב, נאו"ס.

תפוצה: שהח, טשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, ממד, ברנע, ארבל2, בנצור, מצפא, סולטן, מזתים

סססס

1/2
רה?

אאאא, חוזם: 12216

אל: רהמש/887

מ-: המשרד, תא: 131190, חז: 1142, מ: סג: שמ,

בבב

88665

שמור/מיידי-אישי

אל: נאו'ם, ניו יורק, השגריר

וושנגטון, השגריר

עם סגירת המעגל עם האמריקאים שלוחה לכם הערכתנו על הדרך בה ניהלתם את המו'מ. היה זה מבצע מורכב ועדין ואנו מעריכים שהשגנו את המירב בנתונים הקיימים. אנו מקווים שההכנה שהושגה בנושא זה עם האמריקאים תהווה נדבך במערכת יחסים של דיאלוג ידידותי ופורה בכל התחומים. אנו גם מקווים שבסופו של הדבר נצליח גם לסכל מהלכים שליליים אפשריים במועב'ט.

ברכות

ממנכ"ל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, ברנע, ארבל2, בנצור, מצפא

סטסט

1/27/79

12174:חוזם,אאא

אל:רהמש/884

מ:-אכ"ב,נר:159,תא:121190,זח:2130,ב,סג:סב,

בבב

סודי-ביותר/בהול טפל

אל : רה'מ,שה'ח

דע : מנכל משהח

מאת: הדס

סודי ביותר/לנמען בלבד ח ר ב

ממודר ממודר ממודר

פגישת נשיא המדינה עם סגן הנשיא דן קוויל(12)

השתתפו מצידם: WILLIAM KRISTOL, CHIEF OF STAFF OF THE VICE PRESIDENT, C. LORD, ASSISTANT FOR NATIONAL SECURITY, JOHN GLASSMANN, ASSISTANT FOR NATIONAL SECURITY
מצידנו: ניסן לימור, אל'מ גיורא פורדס והח'מ.

1. לאחר חילופי הברכות בנוכחות טלוייזיה וצלמים הזכיר קוויל קשריו לכין סגן הנשיא יתפתחו קשרים טובים.

2. קוויל שאל על הלכי הרוח בישראל בנוגע למפרץ ולנושאים האחרים העומדים על הפרק. נשיא המדינה השיב כי הרגשות בישראל מעורבים. ישנה דאגה בנוגע למה שנראה כאי הנה עם ארה"ב. כשזה קורה על רקע המפרץ IT'S VERY MUCH ANNOYING.

דעת הקהל בישראל מודאגת. עובדה שהמדינה היחידה המאויימת ישירות ע"י צדאם חוסיין הינה ישראל. הטילים העיראקיים מכוונים נגדה. צדאם מצהיר בגלוי כי יתקוף את ישראל בנשק כימי. המרחק הוא של 600 ק"מ והטילים העיראקיים יכולים לעבור מרחק זה. הממשלה התחשבה בדאגה הרווחת בקרב דעת הקהל וחילקה את ערכות אב"כ בלי לקחת בחשבון את ההוצאה הנוספת שנאלצנו לספוג כתוצאה מעליית מחיר הנפט, הנטל עד עכשיו היה של כמיליארד דולר. ישראל הינה המדינה היחידה שנפגעה בלי שתפוצה על ככ. הנשיא מבארק זכה כבר לתמיכה כספית רבה המסתכמת בכ-15 מיליארד דולר: מחיקת החובות ע"י ארה"ב וצרפת סיוע סעודי ועוד.

סוריה צורפה ל- DECENT SOCIETY וגם זכתה בסיוע כספי.

עליית מחיר הנפט הכניסה סכומי עתק נוספים לסעודיה. ישראל הינה איפוא המדינה היחידה שנפגעה ישירות יותר מאשר כל מדינה אחרת כשהנטל הולך וגדל מה גם שעליה להיות במצב של היכון מתמיד למקרה של התקפה.

3. לשאלת קוויל השיב הנשיא כי אינו מאמין שצדאם חוסיין יזום התקפה. כוחה הצנאי של עירק IS OVER EXAGGERATED. הבעייה שיש עסק עם מגלומן WHO BUILT HIMSELF UP. ישראל היחידה שידעה להעריך הסכנה של אגירת הכוח העירקי. מתוך הכרת אותה סכנה, רה"מ מנחם בגין החליט ב-81 על הפצצת הכור העירקי. היום מוכנים להכיר בחשיבות ונחיצות המבצע. אך האבסורד שאפילו השנה סעיף הפצצת הכור רשום על סדר יומה של העצרת הכללית של האו"מ גם אם לא יביאו אותו להצבעה כפי שלא עשו זאת בשנים האחרונות. אך עצם הרישום אומר דרשני.

סגן הנשיא התעניין כאן בסוגיה באמרו שלא היה מודע לדיונים שהיו לפני כן ולרישום בסדר היום.

4. בהתייחסו לקואליציה שנוצרה נגד צדאם חוסיין, ציין הנשיא שישראל עומדת לימינה של ארה"ב. אנו יודעים ששני הכוחות שניתן לסמוך עליהם במשבר הם

האמריקאי והבריטי: אך לא על היתר. ממילא מצרים, סוריה והערבים האחרים הצהירו שלא יצטרפו לכל פעולה צבאית אלא אם יותקפו. ישראל הינה המדינה היחידה שעליה תוכל ארהב לסמוך בסופו של דבר. אנו שמרנו על פרופיל נמוך ועל איפוק. מה הלאה? קוויל הסכים להערכה זו.

5. נשיא המדינה המשיך ואמר כי הנשיא כוש עשה דבר גדול כשהוביל MOST ACTIVE HISTORICAL LEADERSHIP של השנים האחרונות. נשיא המדינה מתעתד לומר זאת בהופעותיו בארהב. באותו זמן לא יוכל להתעלם מה- ELEMENT OF UNFAIRNES כלפינו. כשמייחדים אותנו לרעה, כשמנצלים את האירוע המצער שלא היה צריך לקרות. אך הממשלה הקימה וועדת בדיקה אשר פרסמה את ממצאיה ומסקנותיה. באותו שבוע כ-1000 לבנונים נהרגים ע"י הסורים, דני שמעון ובני משפחתו נרצחים באכזריות, בהודו 'הינדים' ומוסלמים הורגים אחד את השני ואותנו מפרידים מכל העולם, כפי שעשו בעבר. נשיא המדינה הזכיר כאן את החלטת האום בעני ציונות גזענות וציון שהוא היה זה שקרע את ההחלטה בהופעתו בעצרת. קוויל הגיב בציינו שהוא יודע על כך ועמדו בנדון ידועה.

6. נשיא המדינה העיר שזה טרגי לראות העיסוק באירועי הר הבית במקביל לטיפול במשבר המפרץ. ישראל נאבקת לבדה בחזית שנוצרה נגדה. בהמשך הוא סיפר כי עומד להפגש בשעות אחה"צ עם מזכל האום כדי לנסות להוציא את העוקץ מכל הפרשה ולדון אתו בדרכים לעבור לסדר היום ולהתרכז במפרץ. קוויל מסר כי המזכל בא אתו מארהב במטוסו. הוא שוחח אתו ונשיא המדינה ימצא בו בן - שיח המוכן להקשיב. הוא איש מצויין. נשיא המדינה חזר לתיאור המצב שהינו מעין תיאטרון האבסורד (THE ABSURD). הוא הסביר שהממשלה לא יכלה בשום פנים ואופן להרשות לאום לשגר משלחת לירושלים לבדוק מה שקרה בעיר. זו פגיעה בריבונות ישראל. זה כאילו האום מחליט לשגר משלחת לווינגטון משום שנהרגים בה 500 איש לשנה. לפני 67 רק מדינה אחת הכירה בסיפוח מזרח העיר ע"י ירדן והיא פקיסטאן. מאז שתרורה, איחוד העיר ומה שנעשה מאז הוא דוגמא לעולם. קוויל הזכיר כאן את פעלו של טדי קולק. הנשיא הוסיף כי בשל פועלו היה מי שחשב להציע את טדי קולק לפרס נובל. בהמשך העלה זכרונות מהתקופה שלאחר משלחת ששת הימים, מפגישות עם אישים ערבים פלסטינים מהשטחים כשמשה דיין נענה לכל בקשותיהם ביחוד בנוגע למסגדים שעל הר הבית.

7. קוויל השיב שהוא מבין המצב הקשה אליו נקלעה ישראל. אפשר לדון באריכות אם זה מוצדק או לא. בטיעוני הנשיא נקודה טובה בהחלט. אך השאלה המעשית היא כיצד למנוע שישראל תהפוך ל- ISSUE. ישראל וארהב ימשיכו ביחסים המיוחדים, אך יש לו (לקוויל) דאגה כפולה. הראשונה: ייחוד ישראל באום. יש לו הערכה גדולה למזכל, הוא אדם הגיוני, הוא עושה מה שמועצת הבטחון הטילה עליו לעשות. ס/הנשיא מבין היטב רגישותה של ישראל בנוגע לירושלים. יש להוציא את ישראל מהכותרות כדי לא לסייע לסדאם חוסיין.

דאגתו השניה היא אם בכל זאת EVERYTHING GOES WRONG במזת. יתכן שישראל תהיה הקרבן הראשון. נשיא המדינה השיב כי שליט עירק אינו חדל מלאיים עלינו שישגר טיליו נגד ישראל ויפציץ אותנו בנשק כימי. הוא המשיך ואמר שמתוך רצון לצאת מהסבך בדעתו להציע למזכל לבוא אישית משום שאיש לא ישאל אותו מה מטרת ביקורו. אם המזכל יגיב חיובית ניתן להתקדם. קוויל העיר כאן שהמזכל וארהב היו תחת הרושם שהממשלה עמדה למצוא מוצא מהסבך. הנשיא השיב כי המחשבה היתה לקבל את עוזרו של המזכל ז'אן קלוד איימה בהמשך לשליחותו הקודמת ולא בתוקף החלטות מועבט בנוגע לאירועי הר הבית.

קוויל ציין הסיכון שבהעדר פתרון. נשיא המדינה הגיב שאין כאן בעיה של ויתור אלא של עקרון.

8. קוויל שאל לאחר מכן על המצב הפנימי בישראל ונשיא המדינה הסביר את המצב הפרלמנטרי. קוויל גילה ידע רב בנעשה בישראל. בהמשך שאל על העליה מבריה"מ והנשיא פירט בהרחבה את האתגר העצום עמו

מתמודדת ישראל. קליטת העולים הצפויים, כאילו החליטה ארהב לקלוט את כל אוכלוסית צרפת. העולים המגיעים הם משכילים, עובדים קשה... מספר המהנדסים והרופאים שביניהם הוא גדול. קוויל העיר שזה יתן דחיפה לתוצר הלאומי. הנשיא הגיב שזה יהיה תלוי בהשקעות החייבות לבוא. בכ"א יציאת יהודי בריה"מ וקליטתם היא הרפתקה מלהיכה ועצומה. עד כאן עיקרי השיחה.

9. בשעת הצילומים לפני התחלת השיחה שאל כתב רשות השידור עודד בן עמי את סגן הנשיא אם ידון עם נשיא המדינה על היחסים 'הקפואים' (ICZ) בין ישראל לארהב. קוויל ענה כי היחסים בין שתי המדינות אינם קפואים וכי שתה"פ בין שתי המדינות נמשך.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 12022

אל: רהמש/874

מ-: וושינגטון, נר: 196, תא: 121190, זח: 1833, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור / מיידי

אל: מנה"ל מצפ"א

דע: יועצת לתקשורת לשה"ח

יועץ תקשורת רוה"מ

יועץ תקשורת שהב"ט

מאת: עתונות, וושינגטון.

הנדון: שתוף פעולה ישראל ארה"ב

1. הפרסומים האחרונים בנושא - כתבת WSJ (7.11), כתבת וושינגטון פוסט (9.11) וכתבת הארוכה והמפורטת של ללי וויימות' - "וושינגטון פוסט" (11.11) - מסתמכים כולם על ציטוטים ותדרכים של פקידים ממשלתיים ואנשי צבא בארץ.
 הפרסומים מביאים באופן מפורט את "טענותינו" נגד הממשל על חוסר שתו"פ, חוסר-תיאום וחוסר היענות אמריקנית לבקשותינו לקבלת מידע מודיעיני בזמן אמת, ולהתווית תכניות-מגירה לתיאום אופרטיבי במקרה של מהלכים צבאיים באזור.

2. הנושא מעורר כמובן העניינות תקשורתית רבה. מעבר לעניין הצבאי - בטחוני שהנושא מעורר, הוא מתקבל על רקע מכלול היחסים הביטורליים - ישראל-ארה"ב וכדוגמה נוספת (ומשמעותית מאד) למתח המדיני ביחסים.
 כלומר, חלק מהבעייתיות שהחריפה לאחרונה ביחסי ישראל-ארה"ב מקבל ביטוי גם בתחום בטחוני כה חיוני לישראל.
 ההקשר המדיני הרחב בו נתפשים דברים אלה יכול לפעול, ופועל, תקשורתית בשני כוונים שונים:-

א. מתד, מתחד הבעייתיות הניצבת בפני ישראל כתוצאה ממדיניות ה "פרופיל הנמוך" שנתבקשו לשמור עליה: הבעייתיות שבין "פרופיל נמוך" ל"לא-פרופיל" בכלל.
 כלומר, לוודא שהאינטרסים החיוניים לישראל לא ייפגעו למרות הפרופיל הפומבי הנמוך.

ב. מאידך, הדגשת הדברים בתקשורת משמשת כ"אישור" - הן לידידינו והן ל"מתנגדינו" - שיש בעיות קשות ביחסים הביטורליים בין שתי המדינות, שהשנוי במדיניות האמריקנית אינו רק טקטי, ושם - כדברי כתב ששוחח עמנו - הממשל "פוגע" גם בתחום רגיש וחיוני זה לבטחון ישראל - כי אז המתח ביחסי ישראל ארה"ב הינו עוד יותר עמוק ומהותי ממה שחשבו עד כה.

3. כאמור בשלנו הקודם (נר/139 סעיף 1) ועל דעת כל הגורמים כאן (כולל השגריר ומנכ"ל משהב"ט), סירבנו להכנס לפרטים בכל הנושא, וניסינו - בקשיים רבים להתחמק מלאשר או להכחיש הטענות שבכתבות.
 כתבתה של ללי המצטטת מפורשות גורמים צבאיים, פוליטיים ופקידותיים, מעמידה תגובתנו זו בבעייתיות עוד יותר גדולה.

רות ירון.

תפוצה: שהח, סשהח, e(רהמ), e(שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
 e(רס), אמן, ממד, כנצור, מצפא, e(נוה/משהבט),

רבי'ב, מעת, הסברה

סססס

אאא, חוזם: 11514

אל: רהמש/802

מ-: ניו יורק, נר: 314, תא: 121190, זח: 1135, דח: מ, סג: שמ,

בבב

17450

שמור/מיד

203.08

1/ה'ה'ק'ק

אל: מנהל ארבל 2

דע: ממנכ"ל

וושנגטון

מאת: אריאל קנת, נאו'ם.

הנדון: כתבי האמנה.

המפגש בנושא עם האמריקאים התקיים כמתוכנן (9/11 אה'צ). נכחו מצידם קמרון הום, נלסון ובוב רוזנשטוק. מצידנו טרי, בייקר, יעקב והח'מ.

1. הום מסר כי שמעו מוושנגטון שהשבדים הסכימו להוביל את המהלך הנורדי ללא קשר לנוסח כלשהו שיוגש ע"י הערבים. הם מנסים לאמת את הידיעה הזו. טרי הדגיש כי חשוב מאוד שבמגעינו נוכל להתייחס לכך כאל עובדה מוגמרת מאחר והדבר עשוי להקל על מדינות רבות לקבוע עמדה חיובית בעניין. הום העריך שבראשית השבוע הבא נדע הדברים לאשורם ואזי נוכל להתייחס לכך. תומך בהחלט בכך שאנו נוודא כאן הדבר עם השבדים.

2. עפ"י מה שהם שומעים הגוש הערבי מפולג בתוכו באשר לנוסח התיקון וכבר מתחילים לדבר על אפשרות של חזרה לנוסח המקובל מיד שנה. בכלל יש לו (להום) הרושם האישי שאש"ף אינו מסוגל להתמודד בו זמנית בשתי חזיתות (מועבי"ט וכתב האמנה) והדבר גורם למצב של אי קבלת החלטות ואי ידיעה לגבי מטרות ויעדי המהלכים.

3. מתוך השוואת התשובות שקיבלנו מהארצות לפניית שלנו ושלחם לא התגלו הבדלים משמעותיים. כאשר למצרים, אמר הום, שאינו בטוח כלל בעמדתה במקרה של שינוי נוסח. מצרים לא היתה רוצה להיות יוצאת דופן מהגוש הערבי ולכן בשלב זה היא פועלת כדי שהגוש יאמץ את הגישה שלה.

4. הוסכם על כולם כי עד שלא יתבהר סופית נוסח התיקון אי אפשר יהיה לקבל תשובה סופית מהארצות המפקקות (שמספרן מסתכם ב-15 בערך). לכן מוטב להמתין בשלב זה ו'לטפל' בקבוצה זו רק לכשיתבהרו הנתונים.

אריאל קנת, נאו'ם.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, ברנע, ארבל2, בנצור, מצפא,
סייבל, משפט, רביב

1990-11-12

17:00

KESHER-WASHINGTON

1480128

03

9

שמור/מידי
14:30 12/11/90

אל: לשכת רה"מ

דע: מצפ"א

מאת: לש' השגריר, וושינגטון

1126

1/2

ראו-נא החזמנה לרה"מ להשתתף בכנס ה-32 של איפא"ק.
חמקור בדי"פ.

- 11 -

לשכת השגריר

3
להת מ/שהת רה"מ אנס' אמנס' בנצ'ר אצפ"א
2

KESHER-WASHINGTON

1480126

04

1990-11-12

19:40

American Israel
Public Affairs Committee
America's Pro-Israel Lobby

First Street, N.W.
Suite 600
Washington, D.C. 20001
Tel: 659-5200

President:
Mayer Mitchell, AL
Chairman of the Board:
David C. Levy, Jr., MI
Vice Chairman of the Board:
Irving R. Kagan, DC
Executive Director:
Thomas A. Dine, CA
Deputy Executive Director:
Robert A. Kohn, NY
Operations Director:
Robert V. Dine, NY
Legislative Director:
David Kohn, NY
Foreign Policy Issues
Director:
Steven J. Rosen, NY
Policy and Development
Director:
Ray I. Rosenbaum, NY
Political Director:
Elinor Schreier, NY
Regional Directors:
Seth Buchwald, NY
New York
Mark Moskowitz, NY
Southeast
Leonard J. Davis, NY
Jerusalem
Richard Fishman, NY
Florida
Norman Lander, NY
Pacific Northwest
Sam Weis, NY
Southwest
Murray Wood, NY
Southern Pacific

November 7, 1990

1126
2/2

The Honorable Yitzchak Shamir
Prime Minister
Office of the Prime Minister
Jerusalem, Israel

Dear Mr. Prime Minister,

On behalf of the American Israel Public Affairs Committee we invite you to be the keynote speaker at the closing plenary session of our 32nd Annual Policy Conference. The event will take place on Tuesday, March 19 at 12 noon at the Sheraton Washington Hotel located at 2660 Woodley Road at Connecticut Avenue, N.W., Washington, DC.

AIPAC's Policy Conference is the major annual gathering of the political leadership of America's pro-Israel community, bringing together over 1,200 leaders from every state in the Union. It is the preeminent national meeting for those concerned with the U.S.-Israel relationship, as evidenced by so many of our nation's leaders. Last year over 300 Members of Congress and 50 officials from the Executive branch attended.

We hope that your schedule will permit your accepting our invitation. Thank you for considering our request. We look forward to your favorable reply.

With warmest regards.

Sincerely,

Mayer Mitchell
President

Monte Friedkin
Conference Chair

Thomas A. Dine
Executive Director

א/נהב

אאא, חוזם: 10637

אל: רהמש/751

מ-: ני, נר: 2025, תא: 111190, זח: 2000, ח: ב, סג: סו,

כבב

סודי/בהול לבוקר.

אל המשנה למנכל.

דע: השגריר וושינגטון

מנהל ארבל 2.

מאת: אהרן יעקב.

מועבי'ט-חידוש שליחות איימה.

מברקם חוזם 10587.

1. השגריר ארידור התקשר הערב לפיקרינג ומסר לו הנקודות הכלולות במברקם שבסימוכין.

2. פיקרינג הגיב בסיפוק, אך הוסיף כי עליו להעביר הדברים לווישינגטון. הבטיח להודיע לשגריר בהגיע התשובה. אמר כי בהעדר המזכ"ל, הנמצא בטוקיו, בדעתו לבוא בדברים עם איימה. שאל אל מי ירצה השגריר לפנות לאחר שתיכשר הקרקע. השגריר אמר כי ירצה לשמוע בענין זה את עצתו של פיקרינג.

אהרן יעקב/נאומ'.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, ברנע, ארבל 2

ססטס

א/ה
1/7

אאא, חוזם: 10663

אל: רהמש/750

מ-: ווש, נר: 2136, תא: 111190, זח: 1800, דח: ב, סג: סו,

כבב

סודי/בהול להזעיק

אל : ממנכל - בהול לבוקר

דע : נאום - השגריר

מאת: לשכת השגריר, וושינגטון

מועביט - שליחות איימה. שלכם 2166 לווינגטון.

השגריר שוחח טלפונית עם סגן מזכיר המדינה, איגלברגר (111700) ברוח
מברקס.

א. איגלברגר הביע הסכמתם ששליחות איימה תתקיים במנותק מהחלטות מועביט
672 ו-673 ותהווה המשך שליחותו מיוני 90.

ב. אשר מחדש מחויבותם לנהל עמנו דו-שיח שוטף לגבי ההתפתחויות במועביט
והעמדות שארהב מתכוונת לנקוט ברוח שיחתו הקודמת עם השגריר (שלנו 2101
מה-7/11).

כמו-כן ציין איגלברגר שארהב תפעל כדי למנוע דיונים נוספים במועביט.
סבורים שכהונת פיקרינג החודש כנשיא מועביט תקל עליהם להשיג מטרה זו.

ג. איגלברגר הוסיף שיתקשר מיידית לפיקרינג ברוח הדברים לעיל וכי מניחים
שארידור ופיקרינג יסכמו ביניהם בדחיפות הפרטים ולוח הזמנים.

לשכת השגריר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל

סססס

ארה"ב

אאא, חוזם: 10587

אל: רהמש/747

מ-: המשרד, תא: 11190, זח: 2108, דח: ב, סג: סו,

כבב

סודי/בהול להזעיק

אל: וושינגטון, השגריר

נאו'ם, ניו יורק, השגריר

מועב'ט - חידוש שליחות איימה
לשלנו 2143 לווינגטון (2082 לניו יורק)

1. מהתשובות שקיבלנו עד כה לנקודות שהועלו במברקנו הנ'ל מצטיירת תמונה חלקית בלבד. אנו מבקשים להמשיך בבירורים עם ארה"ב עד שנמצא בסיס חיובי לחידוש שליחות איימה.

2. הנכם מתבקשים לקיים שיחה נוספת עם פיקרינג ואיגלבורגר ולהציג בפניהם את הנקודות הבאות:

א. ביקור איימה יתקיים במנותק מהחלטות מועב'ט 672 ו-673, תחת מטריה אחרת כגון המשך שליחות איימה מיוני 1990.

ב. לאחר הודעת המזכ"ל על קיום השליחות תציע ארה"ב במועב'ט להפסיק את הדיונים בטעון שאין זה הגיוני שהמועצה תמשיך לדון כששליחו של המזכ"ל עומד לבוא ארצה.

ג. אם בתום שליחות איימה יחודשו דיוני המועצה, היינו מעדיפים שארה"ב תפעל לסיום הפרשה והורדת הנושא מסדר היום. מאחר ואנו מבינים שארה"ב מתקשה לתת התחייבות בנושא זה אנו מצפים לקיום דו שיח שוטף בינינו לגבי ההתפתחויות במועב'ט והעמדות שארה"ב מתכוונת לנקוט בהן. זאת ברוח דבריו של איגלבורגר בשיחתו עם שובל (שלכם 2101 מה-7 דנא)

ד. הערכתנו היא שלמזכ"ל יכול להיות קושי בחידוש שליחות איימה במנותק ממועב'ט, וללא שותפות המזכ"ל לא ניתן יהיה כלל להפעיל את התהליך. אנו גם מעריכים שנכונות המזכ"ל לשתף פעולה תגדל אם יידע שהמדובר בעצם בתסריט אמריקאי או לפחות במהלך הזוכה לגיבוי אמריקאי. כשהאמריקאים יכשירו אצלו את הקרקע ואם יודיעו לנו שיש אור ירוק מהמזכ"ל, יפנה אליו ארידור פורמלית. נקודה זו אמנם איננה מהותית אלא טקטית אך נראית לנו חשובה.

3. עם תום פגישת ארידור עם המזכ"ל יפרסם המזכ"ל הודעה על חידוש שליחות איימה.

4. אם התסריט הנ'ל, ובמיוחד ארבע הנקודות שבסעיף 2 מקובלות על הממשל נוכל להפעיל את המהלך כולו.

5. לשם סיכום העניין וחידוש השליחות חשוב שנוכל לקבל תשובה מוסמכת לגבי המכלול כולו.

6. על אף הפרסומים בכלי התקשורת אתמול והיום רצוי שהמשך המגעים יהיו חסויים עד סיכום העניין בינינו והמזכ"ל.

ממנכ"ל

תפוצה: ששה, סשהח, e (רהמ), מנכל, ממנכל

סססס

מדינת ישראל

תאריך 11/11

אל: ר' ש

מאת: המנהל הכללי

א/מ/11

צדדית עם י. בכנס, וזוא אה לי

כדייק, הילד, אלו הולך אלנו, וכו
תחילה שיה לניצח בקרב הולד
הלא המשיח.

נחיה ל אפר לקח זה הולד
ועם המשיח:

6 נזיר לוחם שאלו מוכנים למסכן יח
Aimer לקח אלו יח הולד מילד, וכו
כהמשך למחזורי מיון.

2 ארבע ממשל המלך עם הילד שמו
שמו משרי זה אינה, וזוהי מקט למסוך
הזיון במחזות. הולד במלך ממשל ממש
עם עמנו.

(3) דקדקו כאן, נסיון זה איננו זר קשה
 רחוק א נאמרים, אל זיקה אהלטה
 מוציאים.

(4) איננו יחזור, יצווח למשל, והמשל מסור
 ד"ר למחזרים. בקרוב זו אכן אלו המטה
 אמריקאית למטה וטו א המטה שלילי
 מבחינתו, אך יש לעיתים שגויות וההמשל
 שיתפחו בידיו לעיני, ~~במאמרו~~ זה למנוח
 המטה בכו. אלו מלצונו נציג זה שגויה
 חסדים הפורט ואם יבנה נסיון לפחיתו שזה
 ידעיון א כיום שנה אן משקפים לידו -
 נבחר אלא זה המטה.

30

אאא, חוזם: 9964

אל: רהמש/732

מ-: המשרד, תא: 081190, חז: 2011, דח: ב, סג: סו,

כבב

סודי/בהול

אל: נאו'ם, ניו יורק, השגריר - לנמען בלבד (הועבר בנר 2071)

דע: וושינגטון, השגריר - לנמען בלבד (הועבר בנר 7312)

מועב'ט

בהמשך לשיחתך עם השר.

א. למען הסדר הטוב אני חוזר על התסריט כפי שסוכם בינך לבין השר בשיחתכם הטלפונית היום:

1. בעת שמסרת על ההסכמה להצעת פיקרינג לחידוש שליחות איימה ציינת בפניו שההסכמה הינה עקרונית ושצריך להיות תאום מוקדם ביננו לבין ארה"ב.

2. במסגרת תאום מוקדם זה אנו מבקשים להגיע לידי הבנה עם ארה"ב ביחס לנקודות הבאות:

2.1- יוסכם עם המזכ"ל שהשליחות איננה בעקבות החלטות מועב'ט אלא מתבצעת תחת מטריה אחרת, כגון המשך השליחות מיוני. לדעתנו חשוב שלפני שאתה הולך להעלות את ההצעה בפני המזכ"ל, תוכשר הקרקע מראש ע"י האמריקאים, כוונתנו שפיקרינג ישוחח אתו, ולו בלתי פורמליה על התסריט. יש טעם שתעלה בפני המזכ"ל את ההצעה רק לאחר שקיבלת אור ירוק מפיקרינג שהתסריט מקובל על המזכ"ל. הסיכויים שהמזכ"ל יענה בחיוב יהיו לאין ערוך גדולים יותר אם יהיה לו ברור שלמעשה מדובר ביזמה אמריקאית.

2.2- אנו מבקשים להגיע לידי הבנה מוקדמת עם ארה"ב שהמהלך המוצע יוביל להפסקת הדיונים הנוכחיים במועב'ט (כי הרי אין מקום לדיונים אם יוצא שליח) ואם דיונים אלה יתחדשו בשלב מאוחר יותר יובטח לנו ע"י ארה"ב כי היא תמנע קבלת החלטות אופרטיביות בלתי קבילות על ישראל. אם ארה"ב יכולה למנוע קבלת החלטות כאלה גם בלי וטו - מה טוב.

2.3- המשך המהלך, ייבחן לאור תשובות פיקרינג.

ממנכ"ל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ ממנכל, ממנכל

סססס

062

11/11/11

[Signature]

~~SECRET~~

ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 10/16/01 BY 60322 UCBAW

AIPAC

2113

AIPAC

AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE

ISRAEL OFFICE

TO:

FROM

DATA

SUBJECT:

AIPAC/ISRAEL IS TRANSMITTING 5 PAGES

FOLLOWING THIS PAGE

If copy is not clear please notify us via:

PHONE: (972 - 02) 244-953, 228-572

OR FAX (972 - 02) 243-681

1/3

MEETING WITH PRESIDENT BUSH:

President Bush met in the Oval Office yesterday with a delegation of five Jewish leaders, led by the chair of the Presidents' Conference. This organization was represented by the Executive Director and the President. The private, highly confidential meeting, candid and probing, lasted just under an hour -- a half-hour longer than expected. It was delayed for approximately an hour while the President was on the telephone with Secretary of State Baker, discussing Baker's discussions in Moscow with the Soviets on use of force against Iraq.

Aside from the President, the Administration officials at the meeting were Vice President Quayle (he was present only at the very beginning of the meeting), National Security Advisor Scowcroft, White House Chief of Staff Sununu, Deputy Assistant to the President for Public Liaison Bobbie Lieberg, and David Welch, assistant to NSC Mideast specialist Richard Haass, who is traveling with Secretary of State Baker.

President Bush's request for a meeting with such a small Jewish delegation is an indication that he was interested in engaging in serious discussion. This was the President's third meeting with representatives of the Jewish community in as many weeks. The President met on October 24 for approximately an hour with representatives of the National Jewish Coalition and earlier this week with a prominent Republican Jewish leader. It appears that the President is quite interested in Jewish community support for his Gulf crisis policy.

It is noteworthy, also, that the executive director of this organization was received as part of the delegation. The Administration had said he would be rebuffed after his public criticism of the Administration this past spring. Not only was he at the meeting, but he was personally praised and thanked by the President for his help in securing FMS debt relief for Egypt.

Discussion in the first half-hour of the meeting focused on the question of a U.S. response to U.N. Secretary General Perez de Cuellar's proposal to convene the signatories of the Geneva Convention to discuss recommendations to the Security Council on measures to increase Israeli compliance. The Jewish delegation had not anticipated that such a large portion of the meeting would be spent discussing this question, but it became clear after the Conference Presidents chair's opening presentation that this was the frontier issue of the day. The President was remarkably well-versed on the details of this matter.

Canada and Great Britain have indicated their view that the Perez de Cuellar proposal should be implemented by a Security Council resolution. Switzerland, which would be the convening party for a meeting of the Geneva Convention signatories, has said that it does not intend to proceed without a Security Council resolution.

The Administration has become divided on the issue of whether to support such a Security Council resolution. Interestingly enough it is the International Organization Affairs Bureau of the State Department, led by one of the most pro-Israel senior Administration officials (John Bolton) which is most clearly making the case for signing on to such a resolution. Bolton's bureau suggests that a Security Council resolution authorizing the Perez de Cuellar proposal would be a good vehicle for removing Israel issues from the Security Council agenda for a while. Implementing the proposal would take months, the argument goes, and nothing of great substance would ultimately be produced by the meeting. Perhaps the procedure for filing complaints of human

2/3

rights violations with the International Committee of the Red Cross would be strengthened, this Administration school speculates.

Earlier this week, an Assistant Secretary of State told this organization that he believed this view would prevail.

In the last few days, however, the NEA (Near Eastern Affairs) Bureau at State has made the case that a Security Council resolution authorizing the Perez de Cuellar proposal would not remove Israel issues from the Security Council agenda. There is every reason to believe, according to this Administration school, that the PMO would continue to press for Council resolutions on the territories and Jerusalem.

In the meeting yesterday, the President said he shares the point of view that if Israel does not change in its lack of cooperation with the U.N. on the Temple Mount incident, then the best way to get this issue off the Security Council agenda is to go with a resolution which authorizes the Perez de Cuellar proposal that the Geneva Convention signatories be convened.

The Jewish delegation made the most strenuous objections, saying that the Jewish community is completely opposed to such a resolution. The delegation made the point that the resolution would be one-sided, and would be seen as anti-Israel. This would be the first time that the Geneva Convention signatories would be assembled to deal with a case rather than the technical language of the Convention. By approving the resolution, the Jewish delegation suggested, the U.S. and the other nations of the Security Council would be turning over Israel to a body similar to the U.N. General Assembly, which is not exactly a fair and objective forum. Further, members of the delegation said, the resolution would not remove the Temple Mount incident and related issues off the agenda but would in fact encourage more anti-Israel Security Council measures.

The President was unyielding, however. He was extremely critical of Prime Minister Shamir in general, and in particular about the matter of the U.N. Temple Mount probe. The President strongly expressed his view that Israel made a mistake in not accepting the Secretary General's delegation. He said that Prime Minister Shamir "stuck his finger in the eye of the President of the United States" when he rejected, out of hand, the President's carefully crafted private letter urging him to reconsider and to accept the delegation. The President added that if the U.S. opposed all U.N. efforts to pressure Israel with regard to a U.N. Temple Mount probe, the coalition against Iraq would be threatened. The President reported that the Saudis and Egyptians had warned that a U.S. veto of the first Temple Mount resolution would have fractured the coalition. He said explicitly that maintaining the Gulf coalition is of paramount importance to the U.S.

Rush did say that Scowcroft is engaged in an effort to "finesse" the U.S. response to the de Cuellar Geneva Convention proposal. Scowcroft's effort relates to an idea, originally conceived by some senior Israelis and discussed with some Administration officials, that U.N. Acting Assistant Secretary General Jean Claude Aime visit Israel as a personal emissary of Perez de Cuellar. Aime visited Israel in this capacity after the killing in May of Arab construction workers at Rishon le Zion. He was in Israel on another occasion several years ago. Israel has indicated that it will answer questions from the U.S. and U.N. officials about details of the Zamir Commission report, so it appears that Aime would be able to discuss the Temple Mount incident with Israeli officials. The U.S. could construe this as Israeli cooperation, and could indicate that it would not support a Security Council resolution authorizing the Geneva Convention proposal.

3/3

The Administration is pressing Israel to make a decision on an Aline visit by early next week. It appears that the Israelis will not go along with the plan unless they have assurances that the U.S. will not support the Geneva Convention proposal. Further, Israel wants to ensure that the Administration does not depict Israeli acceptance of an Aline visit as acceptance of a U.N. role in the matter. This kind of description would seriously damage Shamir within Israel, and particularly within his governing coalition.

The President indicated that he is hopeful that the Israelis will solve the Administration's problem on this matter.

The first half of yesterday's meeting focused on this organization's concerns re , in particular, the second phase of the Saudi arms sale and implementation of the just-passed pro-Israel legislation.

A carefully nuanced presentation by the president of this organization suggested to President that members of Congress and key elements of the American Jewish community have far greater concerns about the second phase of the Saudi arms sale than about the first phase which just went through.

The president of this organization said that at the same time, we are concerned that the pro-Israel legislation is watered down. He asked the President if the Administration would make implementation of the new pro-Israel measures contingent on passage of the Phase Two arms sale. The President said that there would be "none of that" approach. He said that the new pro-Israel measures would be expedited and implemented. He noted that Secowcroft is working right now with Cheney on this. The president of this organization followed up on this by asking Secowcroft if there would be any linkage. "No," Secowcroft said.

Chief of Staff Sununu, who was difficult throughout the meeting, asked the president of this organization what message he was trying to send to the Administration on the Phase Two arms sale. The president of this organization responded by saying again that there would be much greater Congressional concern about Phase Two.

President Bush was at this point taken aback by the president of this organization's report. "There will?" he asked. He then said that we do not need a public debate on the sale, while American boys and girls are in the Gulf. He said that if he decides to go ahead with the sale, he will "go to the mat" and will prevail.

When asked about how the Israelis can maintain their qualitative edge in the wake of the Saudi sales, the President answered that the situation is different now. He suggested that Saddam Hussein will be eliminated, and that this will be the best development that Israel could hope for.

Secowcroft said to the executive director of this organization that he does not see any way that a controversy over arms sale can be avoided.

When asked about Israeli concern that there be more cooperation between the U.S. and Israel vis a vis a military strategy against Saddam Hussein, the President said that Saddam Hussein will be deterred from attacking Israel because he knows what would result.

להלן מבנה מהשגריר להעברה לרהם. רה"מ מצפה למבנה ויש להעבירו
ללא דיחוי.

אח"כ

אל : ראש הממשלה

מאת: שובל

בהמשך לשיחתנו הטלפונית, אני רוצה להבהיר כמה נקודות:

1. איגלברגר לא, חוזר לא, דהש שעליה האום ייצא ע"ס איושה
מנדט פרט להמשך שליחותו הקודמת - כלומר, הוא בהחלט הסכים
שהחלטות מועבית האחרונות לא יוזכרו.
2. האמריקנים אינם מתחייבים מראש להטיל ווטו והם אינם מקבלים
הדרישה שיתנו לנו מעין "צ'ק בלנקו" לווטו, הם בן מתחייבים
ל- CONSULTATION מתמיד איתנו - ולא רק בנושא הספציפי של
הד-הבית, אלא לגבי כל דרישה לדון ב"בשחון הפלשתינאי".
לדברי איגלברגר הם רואים בכב הסכם ג'נרלמני.
3. צריך להבין שאין בטחון או ערובה שבסופו של דבר לא יהיה
מצב שי'גם נאכל חזיר וגם לא ייוז... כלומר, אפשר בהחלט
שבאיושהו שלב שוב נצטרך להתמודד עם הפרשה (אולי אפילו
בג'נבה - כלב-אדום) - אבל לעומת זאת אנחנו מבטיחים את אהבה
למתחייבות כלפינו (והם מאשרים זאת), ונדמה לי שענין היחסים
הבילטרליים חשוב יותר מנושא האום. בעצם הם רוצים מאתנו ג'ספה,

שכן בעיני הנשיא דבר אחד עומד היום מעל לכל: הצורך לרכז את כל המאמצים הדיפלומטיים, הפנים-פוליטיים וההסברתיים בנושא עיראק - וענין הר-הבית מפריע לו בכב. הוא 'מתי' להוריד את זה מסדר-היום האומי מבלי לסכן את ה'קואליציה' שלו. אין לי ספק שאם נלך בדרך המוצעת, זה יביא, לפחות לזמן מה, לשיפור ניכר באוירה ביננו.

4. הערה אחיונה: שמעתי שיש רעיון להזמין גם את מוכל האום לביקור. אני מבין את המניעים (לעזור לאמריקנים לשכנע את מוכל האום לקבל את הצעת השליחה), אבל אינני מאושר מהרעיון, וזאת מפני שבעיני הבריות (כולל בארץ) זה יעשה UPGRADING את מעמד האום ולא להפך. יתכן שאין ברירה, אבל רציתי שתדע את דעתי בנדון.

בברכה,

זלמן

1990-11-10

14:11

KESHER-WASHINGTON

1480126

01

בחול לבוקר	דתיקות:	שגרירות ישראל/וויינגטון	דק:
סוג:	בלמס	טופס פבוק	כתוב:
תאריך וזמן מעביר:	10/11/90	מנהל מעמק	אל:
כס' פבוק:	הפסד:	תמוצת תקשורת	דע:
42 192 1121	52	עתונות וויינגטון	כאח:

Israel May Receive U.N. Emissary

Proposal Urged by U.S. to End Dispute Over Palestinian Killings

By John M. Goshko
Washington Post Staff Writer

Israeli Prime Minister Yitzhak Shamir's government is debating a proposal to end its bitter dispute with the United Nations by agreeing to receive a U.N. emissary in connection with the killing of Palestinians during last month's riots in Jerusalem, diplomatic sources said yesterday.

The proposal is being urged on the Israelis by the United States and American Jewish leaders as the best hope of easing the tension caused by Israel's rejection of a U.N. Security Council resolution condemning the killing of at least 17 Palestinians in the Oct. 5 rock-throwing riot at Jerusalem's Temple Mount.

At a White House meeting with American Jewish leaders Thursday, President Bush reportedly made a new plea for Israel to back off its initial refusal to receive a U.N. emissary. The sources said Bush refused to promise a U.S. veto of any further efforts in the U.N. Security Council to keep the issue alive.

The sources said the proposed plan centers on a formula for circumventing Israel's objections to the resolution's suggestion that Secretary General Javier Perez de Cuellar send an investigative mission to Israel. The proposed compromise calls for describing the purpose of a visit by the secretary general's representative in much more general terms, such as to conduct a dialogue about the Arab-Israeli conflict.

According to the sources, Sha-

mir's cabinet is expected to discuss the idea Sunday. However, the sources stressed, the plan is expected to encounter fierce resistance from cabinet hard-liners and its chances of acceptance are unknown.

It is also too early to tell whether Israel's acceptance of a U.N. envoy would be sufficient to head off an expected move by the Palestine Liberation Organization to interject the United Nations into the dispute. The PLO is expected to propose a U.N. meeting in Geneva to discuss ways of protecting Palestinians under Israeli occupation, following a suggestion Perez de Cuellar made last week in an effort to pressure the Israelis.

Nevertheless, the sources said, the proposal to redefine the visit has the tentative backing of the Bush administration, which fears that continued bickering about Israel in the Security Council could strain the fragile coalition opposing Iraq's occupation of Kuwait. The United States also wants to redirect the Security Council's attention back to ways of putting pressure on Iraq, including consideration of a resolution authorizing the possible use of force to end the Persian Gulf crisis.

The sources said the new Israeli ambassador here, Zalmay Shoval, has recommended that Shamir give the U.N. visit proposal serious consideration, and, they added, he has the backing of the heads of several U.S. Jewish organizations who attended the White House meeting Thursday.

The sources said that at the meeting the Jewish representatives

expressed opposition to the idea of a Geneva meeting. But, the sources added, Bush refused to promise a U.S. veto of such a meeting.

According to the sources, the president made clear that while he wants good relations with Israel, his primary concern in the Middle East is maintaining the cohesion of the Arab states—including Saudi Arabia, Egypt and Syria—that has contributed to the buildup of forces against Iraq.

The United States, which holds the rotating presidency of the Security Council this month, is expected to push for formal U.N. approval of the use of force if non-military efforts fail to get Iraq out of Kuwait.

For that reason, the sources said, the administration has signaled Israel unmistakably that it does not want continued wrangling over the Palestinian issue, and it does not want to have to help Israel with a veto, thereby running the risk of angering the Arab states.

Moves by the PLO and Arab governments to convene a Geneva meeting are expected to begin at the U.N. next week, and U.S. officials believe the best way to head them off would be for Israel to agree that Jean Claude Almeida, a U.N. assistant secretary general, should be permitted to visit Jerusalem, ostensibly to continue the dialogue that he began with Israeli officials last May after several Palestinians were shot by an apparently deranged Israeli on a rampage.

Correspondent Jackson Diehl contributed to this report from Jerusalem.

END

אאא, חוזם: 9892

אל: רהמ/722

מ-: בריסל, נר: 104, תא: 101190, זח: 0900, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי/מידי.

אל: אירופה 1

דע: ממד, מצפא, ארבל 2

מאת: בריסל

שיחת שהח ניסקנס עם JOHN KELLY

להלן מראש אגף מזת, ניסקנס.

1. תת מזכיר המדינה התקבל לשיחה אצל שהח איסקנס ב-8/11. קלי הגיע לבריסל ישירות מדמשק.

2. קלי סיפר לאיסקנס שכל מדינות ערב השותפות למאמץ המערבי יהיו מוכנות לתמוך במהלך אמריקאי במועביט לשם ישום החלטה נוספת נגד עיראק על פי סעיף 42. קלי קיבל הבטחות לכך גם מסוריה אשר שנתה לאחרונה את נימות התבטאויותיה וחזרה כעת לקונסנסוס. קלי ציין שקבלו גם מהסינים הבטחה לתמיכה בהחלטה כאשר היא תועלה.

3. בן השיח האמריקאי סיפר למארחו שארהב מכינה ניירות בנושא 'המזהת לאחר' בתכנית הקמת מסגרת של בטחון אזורי אשר יכלול את מדינות ערב אירן וישראל. ההצעה כוללת פרק בנושא פרוק נשק מסוגים שונים. נוסף שבדק את תגובת הסורים לרעיונות הנל ונתקבלה תשובה מאופקת. מאידך האירנים גילו למראית עין פתיחות לרעיונות אך זאת בתנאי שארהב לא תהיה חלק בה.

4. קלי הביע דאגה שסדאם חוסיין יחליט 'רגע לפני ההכרעה' לסגת מכווית ואז הסיבה לאי היציבות לא רק שימשיך להיות קיים אלא שתוך זמן סביר הוא שוב צפוי לזעזע את האזור.

5. בדברי קלי ניתן הרושם שארהב תתמיד בנסיון להגיע לשלב שבה היא תצטרך להכריע. יש לפני כן עוד מספר שלבים, הפסגה בפריס במסגרת ובש'א בשבוע הבא, בקור בוש במפרץ, קבלת החלטה חדשה של מועביט על בסיס סעיף 42, הגעת הכוחות החדשים כך שכל הנל יביאו אותנו לחודש ינואר.

ברק

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,

@ (רם), אמן, ממד, הדס, איר1, איר2, בנצור,

מצפא, סולטן, ארבל2

סססס

10/11
י רהב

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9800

תאריך : 10.11.90

** נכנס

שמו

**

**

**

חוזם: 11.9800

אל: המשרד

יעדים: וושינגטון/496, רהמט/699, בטחון/1016, מצב/1042, אביב/822, מנמח/644
 מ-: ניו יורק, נר: 305, תא: 091190, זח: 1720, דח: ב.ט.ג.טמ

תח: גס: ארבל

נד: פ

א.ל.מ.ק

17447

שמו/בהול לבוקר

210.02

אל: המשנה למנכ"ל

מנהל ארבל 2

דע: השגריר, וושינגטון

מאת: אהרן יעקב, נאו"ם.

הנדון: מועבי"ט.

1. פיקרינג התקשר לשגריר ומסר כי קיבל דיווח על שיחת ברנע עם בראון. אשר להצעותינו האחרונות (מברקס 2082) - יוכל להשיבנו רק לאחר שיקיים התייעצות עם וושינגטון. שאל אם יש תחליף להצעותינו. השגריר השיב כי יודיע לפיקרינג ביום א' 11/11 אם תהיינה התפתחויות.

2. פיקרינג אמר כי אינה צפויה פעילות כלשהי במועבי"ט לפני יום ב' 12/11.

3. מאוחר יותר התקשר פיקרינג לשגריר שוב ומסר לו כי קיבל מוושינגטון את התשובה הבאה:

WE WOULD LIKE TO BE AS HELPFUL AS WE CAN TO YOU BUT THERE IS NO WAY WE CAN COMMIT OURSELVES IN ADVANCE TO A U.S. VETO WHICH SEEMS TO BE THE ONLY WAY WE CAN PUT THE MATTER BEHIND US IN THAT REGARD.

WE SHOULD CONTINUE ALONG THE LINES THAT HAVE BEEN SUGGESTED TO SEE WHAT WE CAN DO TO ELIMINATE AND REDUCE THE DEBATE.

4. השגריר אמר כי יעביר התשובה לירושלים.

***** NOT BEYOND THE *****

אהרן יעקב. נא'ס.

רש

תפ: שהח(2), סשהח(1), רהמ(0), שהבט(0), מנכל(1), ממנכל(1), ר/מרכז(1), רם(0),
אמן(1), ממד(10), בנצור(1), מצפא(4), ברנע(1), ארבל2(2), סי'בל(1), משפט(1),
סולטו(1), מזתים(1)

1120 11/3

- 1 -
שמו / מידי

אל : מצפ"א

דע : לשמנכ"ל, אוצר
ציר כלכלי - כאן

מאת : ק. לקונגרס.

הנדון : חוק סיוע חוץ / הקצבות - קיצוץ

1. בהמשך למכתבי בנדון, רצ"ב מכתבם של הקונגרסמנים אובי ואדוארדס והסנטורים קסטן ולייהי אל הנשיא בוש, בנוגע לתקלה הטכנית. בטעיף האחרון של המכתב מציינים הארבעה כי על ישראל לקבל את מלוא הסיוע האזרחי תוך 30 יום מכניסת החוק לתוקפו (5/11) ואפילו אם יצריך הדבר - REPROGRAMMING.
2. משרדו של הקונגרסמן אובי נמסר לי היום אחה"צ (9/11) שעתה נבדקת האפשרות של REPROGRAMMING עבור תקציב מחמ"ד ותוכניות AID כך שלא יחול עליהן SEQUESTER מידי. נמשיך לעקוב ולדווח.

יהודית ורנאי דרנגר.

שהח 3/שהח והא 2/שהח 1/שהח 2/שהח
בהן 3/שהח 2/שהח 1/שהח 2/שהח

11/3
3

United States Senate

WASHINGTON, D.C. 20510

November 5, 1990

1120 2/3

The Honorable James A. Baker, III
Secretary of State
Department of State
Washington, D.C.

Dear Mr. Secretary:

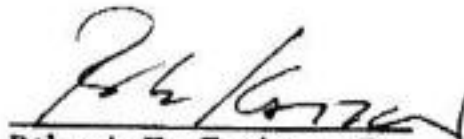
As you know, because of a technical drafting error relating to the Foreign Military Financing Program the Foreign Operations, Export Financing, and Related Activities Appropriation Act for fiscal 1991 will be subjected to a 1.9 per cent across the board sequester. It is our understanding that in recognition that the drafting error caused a result not intended by the Conferees, OMB will apportion funds affected by the sequester to the second half of the fiscal year, allowing us time to correct the error in the bill and reverse the sequester before it actually affects programs.

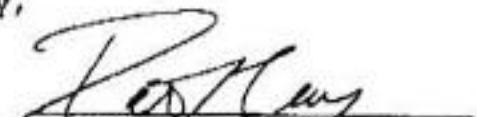
As the managers of the Conference for the House and Senate, we wish to emphasize that in preparing the 653(a) report we expect allocations to be made in conformity with the intent of the Conferees without regard to the technical error. All country and program funding allocations should be made in accordance with the levels, terms and conditions reflected in the final Conference agreement, notwithstanding the error concerning the Foreign Military Financing program. The intent of the Conferees is that Foreign Military Financing Program grants for fiscal 1991 total \$4,259,920,800, of which \$27,920,800 is for military administration costs, and that Foreign Military Financing Program credits total \$403,500,000. The Foreign Military Financing Program as a whole should total \$4,663,420,800.

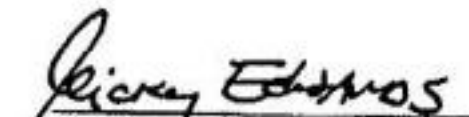
We also emphasize that Israel's Economic Support Fund assistance is to be provided in conformity with the intent of the Conference, that is, that Israel should receive the entire \$1.2 billion in ESF assistance within thirty days of enactment of the Act, by means of a reprogramming of the sequestered amount if necessary.

We intend to correct the drafting error in the bill at the earliest opportunity in the next session of Congress.

Sincerely,

Robert W. Kasten, Jr.

Patrick J. Leahy

Mickey Edwards

David R. Obey

1120 3/3

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 9537

*תאריך: 10.11.90

* נכנס **

* סודי ביותר

*דף 1 מתוך 2

*עוֹתָק 1 מתוך 1

* **

* **

* **

*חוזם: 11.9537

*אל: המשרד

*יעדים: ני/2085, רהמש/656, מצב/970

*מ-: ווש, נר: 2124, תא: 091190, זח: 1110, דח: ב, סג: סב

*תח: @ גס: צפא

*נד: @

ארה"ב

*סודי ביותר / ב ה ו ל ל ה ז ע י ה

*אל: מנהל מצפ'א

*דע: יועץ תפוצות, קונכ'ל ניו יורק

*מאת: השגריר, וושינגטון

*פגישת הנשיא - יהודים, בהמשך לדווחנו 2123.

*להלן פרטים נוספים שדווחו לי בשיחה נוספת עם כמה ממשותתפי הפגישות:

*1. בדיון על החלטת מועבי'ט התבטא הנשיא שאינו מבין מה מפרע לישראל

*בהחלטת האו'מ. האישים היהודים הסבירו והוסיפו שלאור ההחלטה

*/ המלצה לכנס את ה - HIGH CONTRACTING PARTIES התנגדות ישראל

*היתה מוצדקת.

*סקוקרופט הגיב שאילו ישראל היתה נוהגת אחרת היתה נמנעת התפתחות זו.

*היהודים דרשו שארה'ב תטיל וטו, הוסיפו שאין בכך לסכן הקואליציה נגד

*עיראק. כל אפשרות אחרת רק תמשיר ותעודד את אש'פ. בהקשר זה הזכירו פגישת

*פיקרניג עם נציג אש'פ בנגוד להחלטות קודמות. על נקודה אחרונה זו לא

*היתה תגובה מצד הנשיא או המשתתפים האחרים.

*2. הנציגים היהודיים הדגישו המאחד בין שתי המדינות וחשיבות הדיווח

*בנושאים סובסטנטיביים. תגובת הנשיא היתה שאין שנוי בהשר למדיניות כלפי

*ישראל. נמתחה בקורת על הדלפת המגעים בין שתי המדינות.

*3. בנושא ערבויות הדיווח ציינו המנהיגים היהודים שיתכן וישראל תזדקק

*לעזרה נוספת. הנשיא הגיב שידוע לו שירושלים מאחדת את כל העם היהודי אר

*למה מדברים על התנחלויות. שאל. הנציגים היהודים השיבו שאין בעצם

*התנחלויות חדשות. על כך הגיב סקוקרופט (עפ'י דווח אחר סנונו) שמתנהלת

*פעולת הרחבה.

*4. בנושא המפרץ ציין הנשיא, כפי שדווחנו, שצדאם יודע איר ארה'ב תגיב אם

*יתקוף את ישראל. לדבריו, אין לישראל סיבה לדאגה כי אם ארה'ב תנצח במשבר

א
י
י
?

אאא, חוזם: 8537

אל: רהמש/584

מ-: ווש, נר: 2104, תא: 081190, זח: 1200, דח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר -- ח.ר.ב. - מידי

אל: מנהל מצפ'א

דע: לשכת שה'ח, לשכת רה'מ

מאת: השגריר, וושינגטון

הגיעה אליי שמועה ממקור מוסמך שיש כוונה לשגר את דניס רוס ארצה בשבועות הקרובים כדי לתאם מראש עם רה'מ רשימת נושאים למפגש אפשרי עם הנשיא.
דעתי האישית שאין זה רעיון טוב מבחינתנו שכן עלול להשתמע מכך שפגישה מעין זו צריכה להיות מותנית בהסכמות מסוימות מצידנו. לידיעתכם.

שובל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

א
צ
נ
ה
י
ק

אאא, חוזם: 8979

אל: רהמ/633

מ-: ווש, נר: 2123, תא: 081190, זח: 2130, זח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / מידי

אל: מנהל מצפ'א

דע: קונכ'ל ניו יורק, מנכ'ל רוה'מ

מאת: לשכת השגריר, וושינגטון

פגישת הנשיא - יהודים.

1. שיחת הנשיא היום עם האדונים רייך, הונליין, מיטצל, דיין ופוקסמן ארכה 55 דקות, מעל הזמן שהוקצב לה.

2. להלן מדווח כמה ממשותפי הפגישה:

א. ציינו לשבח הדרך בה הציג רייך עמדות הקבוצה.

ב. נדונו קשת הנושאים בהם תדרך השגריר את הקבוצה, טרם פגישתה עם הנשיא.

ג. בנושא 700 מליון הדולר ציין הנשיא שעדיין מטפלים בכך. רואה בהתמודדות במפרץ ושליחתם של הבנים האמריקאיים נושא בעל עדיפות עליונה חזר על כך מספר פעמים רב.

ד. בנושא החלטת מועבי'ט - שגור שליח ציין שאינו מבין מר פל בהחלטה וכי יש למצוא לכך פתרון. אינו רואה כיצד יוכל להטיל וטו נגד העולם כולו. הנשיא היה מעודכן במגעים בנושא.

ה. בנושא יהודי אתיופיה, ציין שמטפלים והנושא סבוך.

3. נושא ההתנחלויות הועלה ע'י סנונו.

ש' שגריר.

אי=

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, תפוצות

סססס

ארכיון
7

אאא, תוזם: 8979

אל: רהמ/633

מ-: ווש, נר: 2123, תא: 081190, זח: 2130, זח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / מידי

אל: מנהל מצפ'א

דע: קונכ'ל ניו יורק, מנכ'ל רה'מ

מאת: לשכת השגריר, וושינגטון

פגישת הנשיא - יהודים.

1. שיחת הנשיא היום עם האדונים רייך, הונליין, מיטצל, דיין ופוקסמן ארכה 55 דקות, מעל הזמן שהוקצב לה.

2. להלן מדווח כמה ממשותפי הפגישה:

א. ציינו לשבח הדרך בה הציג רייך עמדות הקבוצה.

ב. נדונו קשת הנושאים בהם תדרך השגריר את הקבוצה, טרם פגישתה עם הנשיא.

ג. בנושא 700 מליון הדולר ציין הנשיא שעדיין מטפלים בכך. רואה בהתמודדות במפרץ ושליחתם של הבנים האמריקאיים נושא בעל עדיפות עליונה חזר על כך מספר פעמים רב.

ד. בנושא החלטת מועבי'ט - שגור שליח ציין שאינו מבין מר פל בהחלטה וכי יש למצוא לכך פתרון. אינו רואה כיצד יוכל להטיל וטו נגד העולם כולו. הנשיא היה מעודכן במגעים בנושא.

ה. בנושא יהודי אתיופיה, ציין שמטפלים והנושא סבוך.

3. נושא ההתנחלויות הועלה ע'י סנונו.

לש' שגריר.

אי=

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, תפוצות

סססס

ארה"ב

אאא, חוזם: 8972

אל: רהמ/628

מ-: ווש, נר: 2120, תא: 081190, זח: 2030, דח: ב, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / בהול לבוקר

אל: ממנכ"ל

דע: לשכת שה"ח, לשכת רוה"מ, נאו"מ - השגריר

ל נ מ ע נ י ס ב ל ב ד

מאת: השגריר, וושינגטון

מועבי"ט. שלכם 2137.

1. שוחחתי טלפונית מספר פעמים בנושא עם לארי איגלברגר שהודיעני על הפצת החלטה של אש"פ הקוראת להציב כוח משקיפי או"מ בשטחים וכי דרישת אש"פ לקיום הדיון וקבלת ההחלטה מחר (9/11). הוסיף שארה"ב כמצב לא נוח וכי חושש שאבדה הפתיחה שנוצרה "WE ARE LOSING THE WINDOW OF OPPORTUNITY".

2. בשיחה שניה חלקתי עם איגלברגר הנחיותיכם והחשש שגורמים שונים ירצו לשוב ולהעלות הנושא גם אחרי שליחות איימה. הוספתי שאנו מבקשים להגיע עמם להבנה מוקדמת שארה"ב תמנע קבלת החלטות אופרטביות בלתי קבילות על ישראל.

3. איגלברגר השיב שהצעה זו לא יכולה להתקבל ורמז להתנגדות של הממונים עליו. גם אם הייתי מקבל ההצעה, אמר, החלטתי היתה מבוטלת מחר בבוקר. איגלברגר הוסיף שאין להם ספק שקיימים גורמים הרוצים לשמור הנושא בתודעה, אך אינם יכולים להתחייב מעבר לדבריו בשיחתנו אתמול. סיים באומרו שוב שחושש שאנו מאבדים הפתיחה שנוצרה וכי ארה"ב אינה יכולה להלחם בלי שום דבר. התוצאה, סכם, שנצטרך לבדוק הרעיון של ג'נבה.

4. בשיחה נוספת (081800) בעקבות שיחה שקיים עם פיקרינג ציין שניסו אבל ללא הצלחה. אינו יודע מה יקרה מחר.

שובל.

אי=

תפוצה: שהח, טשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל

סססס

ארכיון
ק"ח

אאאא, חוזם: 8957

אל: רהמ"ש/629

מ-: וושינגטון, נר: 139, תא: 081190, זח: 2001, דח: ב, סג: שמ,

בבב

9,24448

שמור/בהול

אל: מנהל מצפ"א

דע: יועצת תקשורת שה"ח, יועץ תקשורת רוה"מ, יועץ תקשורת שהב"ט, מע"ת

מאת: עתונות, וושינגטון

שתו"פ ישראל-ארה"ב

1. כתבת ג'ונסון דיל (WP) הבוקר (הוברקה בנפרד) הכיאה לפניית עתונאיות רבות מאוד. שאלות בנושא הועלו במסיבת העיתונאים של הנשיא בוש ובתיארוך דובר מחמ"ד (תמלילים נשלחו בנפרד). תגובתנו לפונים היתה -

א. מזכיר הממשלה ומנכ"ל משהב"ט נמצאים כאן לצורך השיחות החצי- שנתיות השגרתיים.

ב. לגופו של עניין, אין אנו דנים בפומבי בנושאי מודיעין ושתו"פ בנ"ל.

2. מרבית העתונאים סירבו לקבל את תגובתנו (סעיף ב') בטענה שאם OFFICIALS בארץ מדברים עם כתבים-הרי שאנו צריכים לאשר או להכחיש ולתת מידע על העניין. הפרשנות העתונאית הייתה שמאחר וכתבת ה- WSJ וכתבת ה- WP היום מבוססות על שיחות עם גורמים ישראלים רשמיים - הרי שהנושא המועלה -נכון ; קרי-יש היעדר תאום, עליו ישראל קובלת, בין ישראל לארה"ב ברמה המודיעינית והאופרטיבית. חזרו והזכירו בהקשר זה הספורים הקודמים (שפורסמו בזמנו ב WP וב NYT) על בקשותיה של ישראל לקבל ב"זמן אמת" את תמונות הלוויין-בקשות, שעפ"י הפרסומים דאז, סורבו.

3. לדברי כתבים, גורמים ממשלתיים שנשאלו אודות הפרסומים הגיבו בכעס רב ואמרו כי הם רואים בכתבות הצלפה מכוונת של גורמים רשמיים ישראלים. הצלפה הפוגעת באמינות הישראלית ואשר, בעקיפין, "מצדיקה" את הנאמר בכתבת ה- WSJ אודות החשש האמריקאי לשתף פעולה עם ישראל בתחום המודיעיני אופרטיבי בגלל בעיית ההצלפות ו"התדרוכים" לעיתונאים בארץ. שוב, לדברי כתבים, אמרו אותם גורמים כי כתבה זו ודומות לה גורמות נזק לאחד מצינורות שיתוף הפעולה שנחשב ליעיל, מהימן ודיסקרטי- הכוונה ל- JPMG.

לידיעתך.

רות ירון

תפוצה: שהח, טשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, רביב, מעת, הסברה, @ (לעמ), קשדן

סססס

אאא, חוזם: 8978

אל: רהמש/638

מ-: ווש, נר: 2121, תא: 081190, חז: 2100, חד: מ, סג: סו,

בבב

סודי / מיידי

אל: ממ'ד, מצפ'א, מח' מצרים

דע: מא'פ 1

מאת השגרירות, וושינגטון

מסע בייקר / מצרים.

משיחה עם טואלר (מצרים, N.E.A) ב - 7.11.

מסע בייקר.

1. המצרים חשים הקלה (RELIEVED) נוכח הסיכומים שהשיגו האמריקנים במהלך ביקור בייקר בסעודיה. קודם לכן חשו שכוותיהם לא שולבו (INTEGRATED) היטב עם הצבא הסעודי. התגלעו בעיות לוגיסטיות, והמצרים חשו שאגפיהם חשופים. המצרים משווים רמת הצבא הסעודי לרמה הנדרשת בעת תרגיליהם המשותפים עם צבא ארה"ב, ומעריכים שצבא סעודיה מפגר אחריהם בעשר שנים.

2. הוסיף שרמת חיל האוויר הסעודי גבוהה יותר מרמתן של יח' הקרקע ומסתבר שרמת 'המשמר הלאומי' גבוהה יותר מזו של הצבא. מייחס זאת לכך שחיל האוויר ו'המשמר הלאומי' הודרכו במשך תקופה ממושכת ע"י גורמים אמריקניים.

3. מכל מקום, המצרים מרוצים מכך שמפקדים אמריקנים יובילו את המתקפה - אם זו תתחולל - וכן מן הסיכומים שהושגו בנושאים הלוגיסטיים ובאשר לאימונים ולתאומים למיניהם.

4. המצרים החליטו להעניק סיכוי לסנקציות, אך בשיחות פרטיות הם קובעים שאינם מאמינים כי הסנקציות תבאנה לתוצאות. לדעת האמריקאים יש לבחון (EXPLORE) את האופציה המדינית (עדין י.א.) ויש תקווה להשגת פתרון בדרכי שלום.

5. שאלתיו לגבי ידיעות העתונות הבריטית אודות בקשה אמריקאית אפשרית להצבת מפציצי B-52 במצרים. השיב שבמהלך הביקור לא העלו בקשה להצבה (BASING) מטוסים אלה. האמריקאים נרתעים (RELUCTANT) מהעלאת בקשה כזו, על רקע רגישות מצרים. אלה חוששים מביקורת אפשרית מבית ומפגיעה במעמד המבוקש כמובילים בעולם הערבי. עם זאת, ארה"ב מעוניינת שתהיה בידה האופציה להשתמש בשטח מצרים למטוסיה, בעת הצורך. השיחות בנושא זה היו INCONCLUSIVE.

6. דובר אף על הסדרי הבטחון באזור בתקופה שלאחר המשבר. ארה"ב מתבקשת להעניק מחויבות מתמדת (LASTING COMMITMENT) לבטחון האזור כולל הענקת סיוע צבאי, ואימונים משותפים. קיימת רתיעה מהמשך נוכחותם של כוחות קרקע אמריקאיים. טואלר משער שתקבל נוכחות צבאית כלשהי יתכן ימית, וכי יחתמו הסכמים רשמיים בנושא גישת (ACCESS) הצבא האמריקני לאזור (בעת משבר). אמר הדברים בתשובה לשאלה אודות ביקור בייקר במצרים, אך במשתמע נראה שתשובתו מתייחסת גם לשיחות בסעודיה (י.א.). קבע שארה"ב איננה מתערבת בנושא הסדרי הבטחון שיתקבלו בין מצרים לסעודיה. במצרים מאמינים שצבאם ישאר בסעודיה עוד זמן ממושך, וכנראה שהסעודים משלימים עם כך.

7. התייחס לשיחות שנערכו בסעודיה, וקבע שהסעודים יותר 'ניצימ' מהמצרים

ומצדדים באופציה הצבאית. בשיחות אלה סוכמו פרטים לגבי אופן מימון הכח הבינ"ל ע"י הסעודים והכוויתים. וכן אודות סיועם ל"מדינות החזית" - תורכיה, מצרים, סוריה.

8. העריך שהנפט הסעודי המוזרם לתורכיה, הינו בבחינת מענק. עד כה ספקה סעודיה למצרים 1.7 בליון דולר - כשלושה רבעים מהסכום שהובטח. קבע כי ארה"ב לא תוסיף עוד ללחוץ על סעודיה כי תסייע לירדן. הסעודים חשים שהמלך חוסיין בגד בהם, ונחושים בדעתם להמנע מלסייע לו.

9. התייחס לביקור קלי בדמשק, וציין שזה נושא באגרת לאסד. במגעי בייקר עם בכירים סוריים, בדמשק ובניו-יורק, ובשיחות הנמשכות של השגריר דג'רג'יאן, התגלעו שתי נקודות מחלוקת עיקריות: הטרור והסיוע האמריקני לישראל. דמשק מבקשת כי תוסר מרשימת המסייעות לטרור. מבחינת סוריה, פעולות המתבצעות בשטחים אינן מוגדרות כטרור - תפיסה שאיננה מקובלת על ארה"ב. אשר לסיוע - ארה"ב מציינת כי תוסיף לשמור על יתרונה האיכותי של ישראל מול שכנותיה, ואילו הסורים טוענים שהאמל"ח הישראלי מכוון לעברם.

מצרים/טרור/פנים.

10. השגרירות המצרית בווינגטון מוטרדת נוכח מוצאו המצרי של רוצח כהנא. נראה כי המצרים חוששים מפני הווצרות דימוי של מדינה בלתי יציבה, שאזרחיה הפונדמנטליסטים פועלים אף בחו"ל. ציין המאבק שנהלו המצרים, בסיוע הממשל - בקונגרס, נוכח הטענות בדבר התערעות היציבות במצרים.

11. הממשל דוחק במצרים כי תבצע את הרפורמות המתחייבות מתכנית קרן המטבע. למרות שהמצרים אינם מצויים עוד תחת אילוץ כספי כבד כבעבר (בשל הסיוע שקבלו מסעודיה והמפרציות). מבראך מנטיח מחוייבותו לביצוע הרפורמות. עם זאת, להערכת טואלר, הענות מלאה של מבראך, לתביעות הקרן, תסכן את עצם שלטונו. לכן יבצע באיטיות, מהלכים שלא יסכנוהו, בתחום איחוד שערי המטבע והעלאת שער הריבית, תוך העלאת מחירים הדרגתית.

מצרים - אתיופיה.

12. שאלתי לגבי ביקור מנג'יסטו במצרים. עפ"י המידע שנמסר להם ע"י המצרים: האתיופים בקשו ממצרים כי תסייע לשיפור יחסיהם עם סעודיה. לאחר ביקור מנג'יסטו - שליח סעודי אמר לאתיופים, שהיחסים ישתפרו אם אתיופיה תנתק יחסיה עם ישראל. מאוחר יותר הבטיחו המצרים לאתיופים שדברי השליח אינם משקפים את עמדת סעודיה. הוסיף שאתיופיה הציעה שיגורם של שני גדודי צבא לסעודיה, והעיר בגיחוך שהסעודים אינם מתלהבים מכך מן הסתם.

הערה.

אודה על שמירת חסיון המקור והמידע.

אמיתי.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן, מצרים, יגר, מאפ, 1

ססט

ארה"ב

אאא, תוזם: 7429

אל: רהמ/526

מ-: ניו יורק, נר: 212, תא: 071190, חז: 2041, דח: ב, סג: שמ,

בבב

17398

שמור/בהול לבוקר

210.02

אל: המשנה למנכ"ל

מנהל אר"ל 2

דע: השגריר, וושינגטון

מאת: אהרון יעקב

הנדון: מועבי'ט - שטחים

בהמשך לשיחות הטלפוניות בנדון.

1. פיקרינג התקשר לשגריר ומסר כי ההצעה לחדש את שליחות איימה מקובלת על וושינגטון. אמר כי מקובל עליהם שהשליחות תהיה מנותקת מהחלטות 672 ו-673 ותתקיים באותם תנאים שבהם התקיימה השליחות הראשונה. הוסיף כי נכוונתנו העקרונית לקבל את איימה היא דעיון חכם (WISE IDEA), והיא עשויה לסייע לארה"ב בדיון הנוכחי במועבי'ט, ולו גם כדי להרויח זמן. הוסיף כי לנוכח הדיון שהחל היום במועבי'ט יש לפעול באופן מיידי. הם מעוניינים איפוא שהשגריר ייפגש עם המזכ"ל כבר מחר חוזר מחר (8.11) - כאשר הוא מצוייד בהנחיות - כדי לדון עמו בפרטים.

2. השגריר השיב כי יעביר את הדברים לארץ מיידי וישוב וישוחח עם פיקרינג עם קבלת התשובה מירושלים.

אהרון יעקב

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,

@ (רם), אמן, ממד, ברנע, ארכל2, בנצור, מצפא,

סייבל, משפט, סולטן, מזתים, הדס, איר1, איר2

סססס

אאא, חוזם: 9800

אל: רהמש/699

מ-: ניו יורק, נר: 305, תא: 091190, זח: 1720, דח: ב, סג: שמ,

בבב

17447

שמור/בהול לבוקר

210.02

אל: המשנה למנכ"ל

מנהל ארבי'ל 2

דע: השגריר, וושינגטון

מאת: אהרן יעקב, נאו'ם.

הנדון: מועבי'ט.

1. פיקרינג התקשר לשגריר ומסר כי קיבל דיווח על שיחת ברנע עם בראון. אשר להצעותינו האחרונות (מברקם 2082) - יוכל להשיבנו רק לאחר שיקיים התייעצות עם וושינגטון. שאל אם יש תחליף להצעותינו. השגריר השיב כי יודיע לפיקרינג ביום א' 11/11 אם תהיינה התפתחויות.

2. פיקרינג אמר כי אינה צפויה פעילות כלשהי במועבי'ט לפני יום ב' 12/11.

3. מאוחר יותר התקשר פיקרינג לשגריר שוב ומסר לו כי קיבל מושינגטון את התשובה הבאה:

WE WOULD LIKE TO BE AS HELPFUL AS WE CAN TO YOU BUT
THERE IS NO WAY WE CAN COMMIT OURSELVES IN ADVANCE TO A
U.S. VETO WHICH SEEMS TO BE THE ONLY WAY WE CAN PUT THE
MATTER BEHIND US IN THAT REGARD.

WE SHOULD CONTINUE ALONG THE LINES THAT HAVE BEEN
SUGGESTED TO SEE WHAT WE CAN DO TO ELIMINATE AND REDUCE
THE DEBATE.

4. השגריר אמר כי יעביר התשובה לירושלים.

5. פיקרינג ביקש שהשגריר יתקשר לביתו, וגם בסוף השבוע, אם תהיינה התפתחויות.

אהרן יעקב, נאו'ם.

תפוצה: שהח, סשהח, ם (רהמ), ם (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
ם (רס), אמן, ממד, בנצור, מצפא, ברנע, ארבל2,
סייבל, משפט, סולטן, מזתים

סססס

7424

אאא, חוזם: 7424

אל: רהמש/523

מ-: ווש, נר: 2101, תא: 071190, זח: 1830, דח: ב, סג: סו,

בבב

סודי / בהול לבוקר

אל: שה'ח

דע: רוה'מ, השגריר - נאו'מ, ממנכ'ל

מאת: השגריר, וושינגטון

מועבי'ט - אמנת ג'נבה.

1. בשיחתי היום בצהרים עם ס/המזכיר איגלברגר העליתי בפניו, בעקבות שיחת השגריר ארידור עם פיקרינג אתמול וההנחיות שניתנו, שמזכ'ל האו'מ יוכל לשלוח את איימה לישראל בהמשך לשליחותו הקודמת (כלומר לא חוזר לא על סמך החלטות מועב'יט 672 ו - 673).
הוספתי שאנו מצידנו מצפים מארה'ב שיתיעצו עמנו לפני כל צעד נוסף באו'מ או במקום אחר בנושאים הנוגעים לתקריט הר הבית ודווח המזכ'ל (התייחסתי באופן מפורש לכל התייחסות ל-PROTECTION OF PALESTINIANS).

2. בעקבות שיחתנו טילפן אליי אגלברגר (1500) ואשר שארה'ב מסכימה להתקדם על בסיס המתווה לעיל הוסיף ש -

WE SHALL BE MORE THAN READY ON REGULAR BASIS TO MAINTAIN A CLOSE CONSULTATIVE RELATIONSHIP WITH ISRAEL AS REQUESTED'

ביקש שהשגריר ארידור יידע בדחיפות את פיקרינג ואח'כ יפגש עם המזכ'ל ויעלה בפניו ההצעה.
איגלברגר הוסיף שפיקרינג ישוחח בהתאם עם המזכ'ל. עוד מקווה שעם נקיטת צעד זה ניתן יהיה לדחות הנושא הצידה ולהתקדם למטרה המשותפת.
3. איגלברגר עוד ציין שאינו יכול להתחייב בשם המזכ'ל, אך יעדכן את בייקר והבית הלבן בהתאם.

שובל.

אי =

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, ממד, בנצור, מצפא, ברנע, ארבל, 2,
סולטן, סיבל, משפט

סססס

אאא, חוזם: 7423

אל: רהמש/525

מ: וושינגטון, נר: 110, תא: 071190, חז: 1922, מ: סג: שמ,

בבב

שמור / מידי

7/11/90

אל: מצפ"א

מאת: עבודה, קונגרס

בחירות ארה"ב - נובמבר 1990
(עדכון מס' 9 - תוצאות)

1. מצ"ב תמונת מצב של הבחירות בסנט, ביה"נ והמושלים, אשר הוכנה ע"י מייקל איסיס.

2. תוצאות הבחירות לסנאט מבשרות רווח של מושב בודד למפלגה הדמוקרטית, אשר יהפוך את השתלטות הרפובליקנים על הסנאט ב-1992 למשימה כמעט בלתי אפשרית. לתבוסתו של באשוויץ, הרפובליקני הכביר בתת-ועדת החוץ למזה"ת, הנמנה על בכירי מפלגתו בסנאט, תצאות ברורות לגבי ישראל. הסנטור הנבחר, פול וולסטון היהודי, היה אחד מיו"ר מסע הבחירות של ג'סי ג'קסון ב-1988 (מצ"ב התיחסות לישראל). 3 סנטורים חדשים הצטרפו - במקום 3 פורשים - ומאזנס חיובי לישראל.

3. תוצאות הבחירות לביה"נ מהוות רווח של 8 מושבים לדמוקרטים ומשנות המאזן הדמוק' - רפוב' ל-267:167 ועצמאי בודד. אמנם הכרסום במפלגת הבית הלבן קטן מן הממוצע לבחירות ביניים, אך בהתחשב במספר המצטמצם של המושבים הרפובליקנים, ולאור צפיות החודש שעבר, הרי שמדובר במהלומה משמעותית.

4. תוצאות הבחירות למושלות מהוות את המכה הקשה ביותר - מכין 3 מערכות הבחירות - לרפובליקנים בכלל ולנשיא בפרט (עם העיניים לחלוקה מחדש של צירי ביה"נ, למפוי מחודש של אזורי הבחירה ולבחירות 1992). 36 מושלים עמדו לבחירה ומתוכם 20 דמוק' ו-16 רפוב'. המאזן הקודם היה 29:21, והמאזן הנוכחי של 50 המושלים הוא: 28 דמוקרטים, 19 רפובליקנים, 2 עצמאיים ומרוץ נוסף שיוכרע ב-RUNOFF.

5. תוצאות הבחירה לסנאט, לביה"נ (ובמיוחד) למושלות מהוות מכה לתדמיתו של הנשיא בוש. הנשיא מיקד מאמציו בימים האחרונים למערכות הבחירות למושלות בקליפורניה, טקסס ופלורידה. מעמד הנשיא מכורסם ע"י נצחון הדמוקרטים בטקסס ופלורידה, ובמיוחד בטקסס המהווה את מדינת הבית המאומץ של בוש, שם ניצחה אן ריצ'רדס אשר הפכה ליריבתו האישית. איבוד משרות המושל בשתיים משלוש המדינות הקריטיות במבוך המפוי מחדש של אזורי הבחירה (קליפורניה מרויחה 7 מושבים, פלורידה - 4, טקסס - 3), יהווה מכה קשה לרפובליקנים (לפחות) בעשור הבא, ויקשה על תפקוד נשיאים רפובליקנים.

6. תוצאות הבחירות מבטאות מכה למצדדים בהעלאת מיסים, וע"י זה מעניקות מהלומה נוספת לבוש ותימוכין ליריבו הרפובליקני אד רולינס (אשר הינחה מועמדים רפובליקנים להתכחש לנשיא ותמיכתו בהעלאת מיסים). מושלים בניו אינגלנד שלמו ע"כ במשרותיהם (ע"י פרישה או תבוסה) במסצ'וסטס, קונקטיקט, ורמונט ורוד - איילנד, וכך גם בפלורידה, קנזס ואוקלוהומה. מושלת נברסקה נוצחה בקרב צמוד אשר במרכזו עמדה גם השאלה: "האם המושלת העלתה מיסים?" הסנטור הדמוקרטי בראדלי, הנחשב למועמד פוטנציאלי לנשיאות, ניצח במערכה צמודה מול יריבה עלומת שם, כאשר שימש מטרה לזעם תושבי ניו-ג'רסי על עלית

מסים חדה ביוזמת המושל הדמוקרטי פלוריו.

7. תוצאות הבחירות מבשרות שנתיים סוערות - עד לבחירות 1992 - לפוליטיקה בארה"ב בכלל ולנשיא בפרט:
- הדמוקרטים "מריחים דם" לקראת הבחירות לנשיאות, ובנגוד לתחושתם לפני חודש אין הם רואים בבוש נשיא שאינו ניתן להכסה.

- מושלים וסנטורים דמוקרטים (דוגמאת קואומו מניו יורק, קלינטון מארקנסו, בנטסון, נאן, רוב וכו') עשויים לנסות מזלם במרוץ לבית הלבן.

- סנטורים רפובליקנים עשויים לערער על הנהגת בוש אם יעריכו שהנשיא מוביל מפלגתם למפלה.

- יחסי נשיאות - קונגרס יאופיינו ע"י עימות יותר חריף מן השנתיים האחרונות.

- יחסי הכוחות החדשים בביה"נ יקשו, עוד יותר, על הנשיא להטיל וטו אפקטיבי.

- המפוי מחדש של אזורי הבחירה, הפרישה האפשרית של כ- 100 צירי ביה"נ ב- 1992 (יחד עם "קופת הבחירות") והנצחונות הדחוקים של חלק מן הנבחרים, יתסיסו עוד יותר את השנתיים שלפני בחירות העשור ב- 1992, ויחדדו את הפוליטיזציה בפעילות הקונגרס וביחסי קונגרס דמוקרטי - נשיא רפובליקני.

8. תוצאות הבחירות ממחישות את ערעור מעמד ה- INCUMBENTS. אמנם רק סנטור בודד (באשוויץ), מסך 35 אשר התמודדו, נוצח, ורק 15 צירי ביה"נ איבדו מושביהם, (8 רפוב' ו- 7 דמוק'), אך אכזבתם של 14 מושלים (אשר פרשו או נוצחו) מבטאת באופן הישיר והמוחשי ביותר את זעם הבוחר נגד נבחריו. בעוד שסנטור וציר ביה"נ יכולים להתכסות באיצטלה של נושאים לאומיים והילת בעיות חו"כ, הרי שהמושל נתפס כאחראי לחולאי החברה. המושל אף לא נהנה מ"מתנתו" של צדאם חוסיין ל- INCUMBENTS: - התיצבות מאחורי הנבחר (נשיא, סנטור או ציר ביה"נ) בשעת חרום לאומית.

המספר הזעום של ה- INCUMBENTS אשר נוצחו, מטעה את העין. הנתון המשמעותי הוא הנצחון הדחוק של חלק מן ה- INCUMBENTS (בנגוד לנצחון סוחף בעבר), אשר מהווה גרוי חזק ביותר לקריאת תגר נמרצת לקראת 1992 (קואומו, בראדלי, וג'ינגריץ' "התחלקו" בקושי פנימה...).

אפשר לומר כי תוצאות הבחירות אינן מאפשרות לאף נבחר לנוח על זרי דפנה. משום כך יש לצפות כי האוירה המתוחה של טרום בחירות 1990 תאפין את עבודת ה"גיבעה" - ואפילו את מרבית הסנטורים המשוחררים כביכול ממתח הבחירות - עד בחירות 1992.

יורם אטינגר

אלי כהן-קגן

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, ר/מרכז, ממד, @ (רס), אמן

סססס

1990-11-07

20:31

KESHER-WASHINGTON

1492:26

03

ELECTION RESULTS

1094 $\frac{4}{10}$

Overall, the Democrats made net gains across the board - in the Senate (picking up 1 seat), in the House (picking up 6 seats) and in the Governorships (GOP lost 2). However, when this election is put in context (in off-year elections the party controlling the White House, on average, loses 3 Senate seats, 17 House seats, and 3 Governorships), the Republicans held their own. (נציגים חזרו 3 מושבים רחוקים)

An assessment of the election results follows:

SENATE

Of the 35 races contested this year, only 1 incumbent lost. The balance of the Senate before the election was 52-43 (favoring the democrats) - now the balance is 56-44 (favoring the democrats). The only incumbent who lost was Rudy Boschwitz (R-Minnesota), thus explaining the one seat net gain for the democrats.

The winners in the 35 races:
(INCUMBENTS in Capital letters)

Alaska - TELL STEVENS (R)
Alabama - HOWELL HEFLIN (D)
Arkansas - DAVID PRYOR (R)
California - Hank Brown (R) (R-ARMSTRONG retires)
Colorado - JOE BIDEN (D)
Connecticut - DAN NUNN (D)
Delaware - DANIEL AKAKA (D)
Florida - Larry D. (R) (R-MCCLURE retires)
Georgia - PAUL (D)
Hawaii - PAUL (D)
Idaho - PAUL (D)
Illinois - PAUL (D)
Indiana - PAUL (D)
Iowa - TIM (D)
Kansas - NANLY (R) (R-BAUM retires)
Kentucky - MITCH McCONNELL (R)
Louisiana - J. BENNETT JOHNSTON (D)
Maine - WILLIAM COHEN (R)
Massachusetts - JOHN KERRY (D)
Michigan - CARL LEVIN (D)
Minnesota - Paul Wellstone (D) (R-RODSCHWITZ defeated)
Mississippi - THAD COCHRAN (R)
Montana - MAX BAUCUS (D)
Nebraska - J. J. EXON (D)
New Hampshire - Robert Smith (R) (R-HUMPHREY retires)
New Jersey - BILL BRADLEY (D)
New Mexico - PETE DOMENICI (R)
North Carolina - JESSE HELMS (R)
Oklahoma - DAVID BOREN (D)
Oregon - MARK HATFIELD (R)
Rhode Island - CLAIBORNE PECK (D)
South Carolina - STROM THURMOND (R)
South Dakota - LARRY PRESSLER (R)
Tennessee - AL BORE (D)
Texas - PHIL GRAMM (R)
Virginia - JOHN WARNER (R)
West Virginia - JAY ROCKEFELLER (D)
Wyoming - ALAN SIMPSON (R)

מקור משרד החוץ

1990-11-27

20:36

KESHER-WASHINGTON

1480:26

25

1094 6
10

1094 (22) SW, 1104 (24)

LEAGUE OF WOMEN VOTERS DEBATE PART II

PANEL QUESTIONS

Q to PW: This past week the U.N. Security Council voted unanimously to condemn Israel for its violence when 21 Palestinians were killed by Israeli security forces. It was a unanimous vote and also only the third time the United States has voted against Israel at the U.N. As we did this, the allegiance around us for our actions with the Arab communities in the Middle East held together. We're walking a very narrow line here, how far--what do we have to do to show our support for Israel or is this a time that maybe we back off from that?

PW: Karen, let me--let me quickly go to your question. But I have to respond just for a moment to Rudy's last comments. We really need --you know this is sort of incumbent's talk-- but you need to know what you've proposed to cut. You're proposing to cut medicare benefits, and to go from \$75 to \$150 per month deductible. That may be lunch in Washington D.C. but that's a lot of money, a lot of money for medicare recipients. And it means something to students when their scholarships are cut. And as far as people on the top paying all this money, I can't shed crocodile tears that millionaires and people with high incomes don't pay sometimes even at the rate middle income people pay. That's got to change. Karen, in the Middle East, I think that the action that the United States took, was appropriate. I'm Jewish, and I can say that I don't think the Jewish spirit is nurtured when we see civilians, and there never could have been enough of a provocation, who are killed. And that's what happened. And the United Nations came with a very strong resolution condemning that. And that was appropriate. Again, Israel is a democracy. There are many good things about the country. But we should speak up and we should be even-handed and I think the action we took at the United Nations was the correct one. I assume you would agree with that, Rudy.

RE: Well I'm glad that the action we took at the United Nations was moderate. I understand the situation. You have to remember that what happened there was that there is a wall and on one side of the wall which is a holiest place for Jews, is one of the holiest places for Arabs. And at a holiday, unfortunately, rock-throwing began and thousands of Arabs were called by the --- who calls people to prayer. He called instead for people to kill the Jews. And also on Arab radio they called people to come and riot. There were only 40 Israeli policemen there, regrettably, and they didn't call for help quickly enough and used too much force. And so the United States is correct in condemning and I'm glad that they moderated. Now the question is, should the Israelis allow the U.N. observers to come in and make an examination. It's not clear to me that the Israelis are going to put up with that. And it's not clear to me that the Israelis even should. Because, after Watts or after Detroit where we had riots where far more people died, if the U.N. had condemned us and then wanted to send the commissioners over here certainly our attitude would have been no, that they shouldn't come. So that it is well that we slapped the Israelis. 21 deaths is a terrible thing and this terrible region where death is so often coming to innocent people. But it's good that we moderated it as well.

Q: The Israelis have said that they would not cooperate with a U.N. investigation. Do you think the U.S. should step in and encourage them?

1992-11-07

22:38

KESHER-WASHINGTON

1402126

26

$\frac{100}{100} \times \frac{100}{100} = 100$

$$1094\frac{7}{10}$$

PW: Rudy, as you well know, Jimmy Carter in the 70's supported human rights. It was the Reagan Administration, it was during this decade of the 80's that we moved away from support of human rights. We supported Saddam Hussein — you were part of that government — while they continued to violate the human rights of people, and we helped create him. And we have to move away from that. And now, I think, we're paying the price. As far as first-strike is concerned, again I think this is the kind of discussion coming out of Washington that really worries people. We've drawn the line. Good strong support. No further. But we don't go forward with a first strike now.

Mod: Mr. Boschwitz?

RB: Well, the reason of course there hasn't been much debate in the Senate about the whole business of Iraq is that there is such general agreement in the Senate and in the House of Representatives. And really, political debate should stop at the water's edge. There should be a bipartisan foreign policy. This is an opportunity to have a bipartisan foreign policy. As we and Russians are together on this, as the UN for once is working in unison with themselves and with us and with the rest of the world, it's time for some bipartisanship in foreign policy.

Mod: What does the current Middle East crisis imply for our policy on the Israeli-Palestinian issue? Mr. Boschwitz, you may go first.

RB: Well, one should not mix up what's happening in Iraq with what is occurring in Israel. In Israel, that is a separate issue entirely. The fact that we are there, on the soil of Islam, with our troops, that the British are there and the French are there, that a multitude of nations are there, is a very good sign, because the Arabs, the Saudis, the Iraqis, the Iranians... if you go across the map of Islam, starting in Iran where they have the Ayatollahs and his heirs, if you then go to Syria, where you have President Assad who is probably crueler than Saddam Hussein, and then you go to Iraq, and there is indeed Saddam Hussein, and then you come to the PLO, and then you go stop over Egypt and come to Khaddafi. It is not a great neighborhood. It is a neighborhood that is always in tension. It is a neighborhood that is always causing problems for the world. And this is not really having much to do, what we're doing over there now, with Israel. But the fact that we're there, and the fact that we are on the soil of Islam, and that the world is together for a change, I think speaks well as will indeed present some opportunities for peace in the Middle East.

Mod: Mr. Wellstone.

PW: I think your question, Bev, was a question about the relations between the country of Israel and the Palestinian people. I agree with Rudy that we should not link the two. I am a strong supporter of Israel. I think there should not be any cutting of aid to Israel. I think that we have to remember that Israel is a democratic country. But by the same token, I think the current course of policy in Israel is one that's not going to work well, for the people there or for people in the world. I'm a strong critic, out of support for Israel, of the right-wing Likud government. I believe that the Palestinian people on the West Bank and the Gaza must have the right to elect their representatives and there must be negotiation. Otherwise Israeli children and Palestinian children will be killing each other for generations to come. And I believe out of those negotiations there will be some kind of a settlement. I really believe that we have an opportunity, with the United Nations as a new collective framework, for a different kind of a world, and I really believe we have an opportunity for some reconciliation between the Israeli people and the Palestinian people which will lead to long-term stability in the Middle East. There are powerful interest groups in Washington, D.C., that want people in Washington to be silent about this, and I won't be silent. I will always say what I believe.

Mod: Mr. Boschwitz, do you care to rebut?

1990-11-07

20:41

KESHER-WASHINGTON

1452126

07

1094 $\frac{8}{19}$

RB: Well, you know, Paul says that they should have the right to elect their own representatives. Indeed, the Prime Minister of Israel had such a plan, and unfortunately it wasn't implemented because of the PLO and the Palestinians. But that's what's really important. That they elect their own representatives on the West Bank, and get along the business of picking up the garbage and educating their children and filling the potholes. When you have municipal officials doing that, then they will want to negotiate about peace and they won't be so overcome with nationalism. So the Israeli plan of electing municipal officials in the West Bank is a good one, and a sound one, and I hope it is pursued.

PW: Well, in all due respect, I think that's again kind of a Washington answer, not a Minnesota answer. The problem with the position of the Likud government is that they have wanted to insist who should represent the Palestinian people. I think the people on the West Bank and the Gaza, as Aha Eban has said, it just might be that the Israeli government can't choose this... should be the representatives. And I think out of that process we will have some peace in that region, and that will be good for Israel, which is a strong country.

Mod: The next question is addressed to Mr. Wellstone first. Now that we are faced with an enormous escalation of fuel prices, and the possibility of war over the control of oil production, would you suggest that we change our energy, and if so what do you propose?

PW: Well I don't where to get started. This decade of the 80's and what's been going on in Washington, D.C., is amazing. We have just really wasted our environment, and we've abandoned a conservation and renewable energy policy. We have to go back to 1981 funding levels for research, for conservation, and efficient energy use. And Rudy, over and over and over again during this decade of the 80's, it is clearly on the record, you've voted against conservation and renewables. I think a credible national energy strategy would be conservation and renewables. A credible national energy strategy would be high fuel efficiency standards for auto. 1985 you voted against that. A credible national energy policy would be to develop new technologies so our automobiles can have 80 miles per hour (sic)... 80 miles... hour... fuel efficiency standards which is really what the Germans and now is being done in the European markets. I think a credible energy policy would be to develop a mass transit system, which we don't have. A credible energy policy would be to put a focus on a train system within our country. What's been happening in Washington this decade of the 80's has been just awful. Ronald Reagan said conservation is when you're too hot in the summer and too cold in the winter. And I'm afraid that you, Rudy, have very much adopted that policy, and I think it's hurt us badly. We have to change. We have to change policy in Washington.

Mod: Mr. Boschwitz.

RB: Well, let me just return to the earlier question... who should represent the Palestinian people? The Prime Minister of Israel has said he'd deal with whomever is elected there, whether that person is a member of the PLO or whether that person is not a member of the PLO, if they're elected in regular elections. So that's a good thing.

Should we change our energy policy? Yes, we should. There's no question about that. In the 1970's, toward the end of the 70's, when oil first tripled and then went up again in 1979, there was quite a rush to do things in conservation and other things in energy policy. And then oil became cheap again. And there's no question about the fact that people in this country began buying large cars again, that we had a movement away from the ideas of conservation and of energy renewal and of different forms of energy. We did not do enough about that in the 1980's. This President, when he came in, asked his Secretary of Energy to put together an energy policy. And that indeed is now being done. We should have done more. In that respect you're correct. I don't know about all those votes that you referred to, but nevertheless, there's no question that we should have done more. And I might tell you, that you I believe received a contribution from the

1990-11-07

22:44

KESHER-WASHINGTON

1492126

28

1094 $\frac{9}{10}$

[United] Auto Workers just because I did vote to raise the mileage on automobiles, and as a matter of fact did so very recently. In 1985 I did vote the way you said, and made a speech and said we would give them one more year.

Mod: Mr. Wellstone, do you have any rebuttal?

PW: Ha ha, I have a lot of rebuttal. I received the support of the Auto Workers for other reasons. I made it clear to the Auto Workers that I was for high fuel efficiency standards. You say you don't know about those votes. Well that's called accountability. You have to take some responsibility for what you've done in the United States Senate. And if we're going to talk about taking money... money from Exxon, Chevron, Amoco — you name it, oil companies all across the country — you've received, and when you receive that kind of money, you become the Senator from Exxon, and I'll be the Senator from Minnesota for now on. That's a big difference between the two of us.

Mod: Mr. Boschwitz.

RB: Well, I will participate in energy policy as I have in the past. Whether it's ethanol, which is so important not only to the energy policy but also to the farmers of Minnesota. Whether it's studying ways that nuclear energy can be used, and that nuclear waste will be properly disposed of and nuclear plants be made safe. Whether it's using clean coal technology as we have done in the Clean Air Bill. Hopefully the Clean Air Bill will come through the Congress in these final days; it's a great step forward.

Mod: Mr. Boschwitz, this question will be directed to you first. The United States has turned to the United Nations to enlist support from the world community on the Persian Gulf Crisis. Does this signal a shift in U.S. foreign policy? Does it indicate a willingness to play more of a partnership and less a leadership role in the international community?

RB: Oh, I don't think so. I don't think that we are saying, by turning to the UN, that we want to play less of a leadership role. We have turned to the UN many, many times in the last 45 years. But the UN, up to this time... well, in Korea, at the time of Korea, the UN acted as a unit. But since that time, the UN has largely been found lacking. But because of the tensions of the East and West and because there has been just such a debating society in the United Nations it has not been a very useful body. Some of us in the Senate have even voted against sending them all of their dues. However, those kind of things have now changed so that we can send them their dues, because they are serving a useful purpose. And again, the fact that the UN is coming of age is a very, very welcome sign.

PW: Once in a while, Rudy and I go back to prior questions, and I will just for a moment. I hope that you don't continue with the kind of voting record you have had on energy policy, because I don't think it will be conservation or renewables. I don't think it'll be solar, or wind, or ethanol; I think it will be pretty much a big oil company policy. And we've got to move away from that in this country.

Turning to the United Nations. I wish my dad, who was a Jewish immigrant from the Soviet Union — both of us have that kind of background — was alive today, to see what has happened. The one really bright spot about what's happening today in the Middle East is to see the Soviet Union and the United States side by side. And I really believe that we have the opportunity to build a very different kind of collective security arrangement in our world. And I think there's tremendous potential for the United Nations. I believe a Cold War as in ideological and military confrontation is over, and I think we have an opportunity to demilitarize international relations. And I think the United Nations can be an invaluable body for doing so. I think much of what we did during the 1980's was spend an enormous amount of money, too much, on wasteful Pentagon weaponry. Many many times you saw that in the Senate, you voted for it, you received money

1094 $\frac{10}{10}$

from all those big PACs. Now we have an opportunity to move away from all that. And I hope we will take advantage of it. I want to be elected to the United States Senate to help shape that new world in the making for Minnesotans.

Mod: Mr. Boschwitz, do you care to rebut?

RB: No.

Mod: OK, the last question in this segment will be addressed first to Mr. Wellstone. What effect will or should the Middle East crisis have on U.S. defense policy and military spending as a whole?

PW: Bev, I think that that is a vitally important question. Because we really should not confuse apples and oranges. I smile when I see people in Washington, Rudy included, using what's happened in the Middle East as an excuse to go forward with weaponry that we do not need. I join with the New York Times in saying we don't need to be spending \$77 billion over the next five years on modernizing conventional forces in Europe to fight a war with the Soviet Union that'll never take place. And we certainly don't need to go forward with the Stealth B-2 bomber, which if I've ever seen a weapons system without a mission it's that one, Rudy. Nor do we need to go forward with MX. I think instead we want to make sure that we have a strong defense. And that means being able to respond to these situations in the world as we've done so. But not to waste money for weapons just because big Pentagon contractors want them. When I'm in D.C., I'm gonna shake things up. I'm gonna serve on that Senate Armed Services Committee. And I'm going to make sure we spend money for a strong defense, but we don't spend money on wasteful weaponry that we do not need just because the Pentagon... big Pentagon contractors have this insatiable appetite.

RB: Well, I don't think that we build weapons to satisfy the appetite of contractors, but let me respond to the U.S. defense policy and whether that has any impact on spending, which was the question that you had. We have moved an enormous amount of materiel over to the Saudi Arabian desert. I was told that we moved as much weight as the Pentagon weighs, and that's an extraordinarily big building. It's important that we have that lift capacity. That is very expensive type of capacity to build. So that yes, it shows us that we cannot let down in defense. That we still have to have a credible defense. That doesn't mean we have to spend as we spent in the early 80's. That means we can indeed scale down, somewhat, from present levels. But that we should continue to be strong. Is the B-2 that Professor Wellstone speaks about a wasteful weapon? Is some of the others, the SDI or things like that? The advantage that the United States has is technology. We are not going to have more men in the armed services than the Russians. We're not going to have more tanks, we're not going to have more field pieces. But we are the leaders in technology. And that's really what brought them to the table. That's really what drove them to the wall in the 1980's. They had to spend so much to keep up with our technology... and yet they couldn't... that is has indeed been an important factor in bringing about the peace.

Mod: Mr. Wellstone, do you have a rebuttal?

PW: Yeah. Rudy, you called me Professor Wellstone. I'll call you Rudy, you call me Paul. OK? I can't believe that you're making this case for yet more nuclear weaponry. People won't be fooled by that. We have 25,000 nuclear warheads. We don't need any more than that. And tell me, Rudy, in this budget negotiations, if it's not the greed of Pentagon contractors and waste, why are you willing to cut Medicare and scholarships for students, but you're not willing to cut the Pentagon budget where it should be cut with weaponry that we don't need. What explains that?

RB: Well, Paul, apparently you haven't looked at the budget carefully. We're going to cut spending in the Pentagon by \$170 billion in the next five years. I did not talk about nuclear

סלכה 2

אאאא, חוזם: 6650

אל: רהמש/453

מ-: המשרד, תא: 071190, זח: 1534, דח: ב, סג: סו,

בבב

37080

בהול/ סודי

השגריר בווינגטון

דע: השגריר באו'ם, סביר נ'י

שה'ח מבקש לתדרך את המשלחת היהודית שתפגש עם הנשיא מחר על פי קווי
הטייטא לנאומו בכנסת (מברק 294 לווינגטון ו-350 לנ'י) והחומר האחר
שהועבר אליכם.

דהיינו:

1. אנו מתנגדים בתוקף להצעת המזכ'ל לכנס את המדינות החתומות על האמנה הרביעית בג'נבה.

2. ישראל כארה'ב מעוניינת להפסיק את הדיונים העקרים במועבי'ט בנושא ירושלים והשטחים. לדעתנו נתן להשיג זאת ע'י ווטו אמריקני כבר בשלב זה.

3. המנהיגים בודאי ידגישו החשיבות של יחסים הדוקים עם ישראל דוקא בימים אלה ויחזרו על תמיכתם האיתנה ותמיכת ישראל במדיניות הנשיא במפרץ.

סמנכ'ל הסברה מנהל מצפ'א

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, רביב,
ברנע, ארבל2, סי יבל, משפט, תפוצות

סססס

10/11
2

313

- סודי ביותר -

יח' בחשון תשנ"א
6 בנובמבר 1990
סימוכין: 7-050-2

אל : השגריר

מלקום הונליין התקשר עמי וביקש להתייעץ בטלפון לקראת פגישת ראשי מועדון הנשיאים בבית הלבן. הפניתי אותו אליך ואבקשך להזמין את סימור רייך ואותו ומי שתמצא לנכון לפגישת תדרוך לפני הפגישה בבית הלבן.

ראוי שיעלו בפגישה את הדברים הבאים:

1. ממשלת ישראל מוטרדת מן הדבורים והפרסומים על קצר בקומוניקציה ועל שפל ביחסים עם ארה"ב. לנוכח הסכנות והאתגרים לשתי המדינות, ראוי היה שהיחסים ביניהן יהיו בשיא של קירבה, הבנה ושת"פ, גם אם מקובל שעל ישראל לשמור על "פרופיל נמוך" בהקשר למשבר המפרץ.
2. ישראל מעריכה את העמדה הנחרצת, האחריות הגדולה והמנהיגות שהנשיא בוש מגלה במשבר המפרץ ותומכת בעמדתו ללא סייג. מקובל עליה שיש להפנות כל המאמצים להשגת פתרון שימנע מעיראק היכולת לאיים בעתיד על שכנותיה.
3. יש בישראל, בממשלתה ואצל רה"מ יחס של הערכה רבה לפועלו של הנשיא בוש בעבר ובהווה למען קהילות יהודיות במצוקה. כן מוקירה ישראל את הסיוע שארה"ב (ממשל וקונגרס) מעניקה לישראל.
4. איומי צדאם חוסיין גוברים והולכים. על רקע הדבורים המתרבים על פעולה צבאית אנו (כלומר, המנהיגים היהודיים) מבקשים לדעת האם ממשלת ארה"ב דואגת שיהיה תיאום עם ישראל?
5. ישראל מעוניינת בכל דרך אפשרית להחזיר יחסיה עם ארה"ב למסלול של הרמוניה. לצערנו, נקטה ארה"ב לאחרונה מספר צעדים שהקשו על השגת היעד הזה ובין היתר:

- הדיאלוג עם אש"פ.
- ההתייחסויות לירושלים כאזור כבוש.
- האשמת ישראל כגורם שחבל בתהליך השלום.
- ייזום החלטה חד-צדדית נגד ישראל במועבי"ט על התקרית בהר-הבית.

6. חייב להיות ברור ללא כל ספק שתהליך של שלום שאש"פ מעורב בו, בכל דרך שהיא, לא יכול להגיע לשום הישג וישראל לא תוכל להיות שותפה לו. הנתק הנוכחי בין

ארה"ב לאש"פ צריך להיחפז לנתק טוטלי כדי שהגורמים הערביים והפלסטינים ישתכנעו שאופציה של אש"פ לא קיימת.

7. באשר לירושלים, אילו התייעץ הממשל עם ישראל בטרם נקט העמדות שנקט, אולי היתה נמנעת אי-הנעיות של דחייה ישראלית של החלטות מועבי"ט. אנו מקווים מאד שארה"ב תמנע כל צעד שהוא ע"י מועבי"ט כגון הגברת נוכחות אומי"ת בשטח או כנוס המדינות החתומות על אמנות ג'נבה. ישראל תאלץ לדחות כל יוזמה בכוונת אלה על הסף.

8. ישראל מעונינת ביותר לקיים התייעצות לעומק עם צמרת הממשל בארה"ב בקשר להנעתו מחדש של תהליך השלום. היא מחייבת עיבוד צעדים הדדיים לבניית אימון (CBM) עם שכנותיה בד בבד עם חידוש המאמצים לעריכת בחירות בקרב תושבי יש"ע לשם מימוש באוטונומיה.

9. בקש נא מבני שיחך שלא חוזר לא יבקשו ולא יעלו ענין המפגשים ושיחות טלפון בין הנשיא לראש הממשלה. צריך להסביר להם שהבעיה איננה באמצעי הקשר אלא בתכנים ועליהם להתרכז רק בתכנים.

2/מחז

אאא, חוזם: 4760

אל: רהמש/328

מ-: המשרד, תא: 061190, חז: 1201, ח: ב, סג: שמ,

בבב

88161

שמור/בהול לבוקר

אל: וושינגטון, ניו יורק - השגריר דע: ניו יורק/בנצור
לונדון, אוטבה - השגריר

הנדון: דו"ח המזכ"ל

הבוקר התקשר נציג אייפאק בירושלים לני דיוויס ומסר כלהלן:

1. בולטון התקשר עם סטיב רוזן במשרד הראשי של אייפאק בווינגטון והודיע שהאמריקאים נוטים לתמוך בהצעת ההחלטה לכנס בג'נבה את המדינות החתומות.

2. הוסיף שבהתחלה שקלו התנגדות אך שינו כיוון תחת לחץ בריטי וקנדי.

3. שקוליהם:

א. רוצים להוריד את מועב'ט מדיון בנושא.

ב. להערכתם ארגון וכנוס הכנס בג'נבה יקח זמן רב לאור השאלות הנוהליות ולכן יתכן שהנושא ימות מוות טבעי.

4. בולטון כבר שוחח עם שגשוויץ בווינגטון. עמד על כך שהכנוס לא ייתקיים בניו יורק ובוודאי לא באולם העצרת הכללית. לכן דרש שיתקיים בג'נבה.

5. בולטון בקש מסטיב רוזן לא לראות בנטיה האמריקאית כיוזמה אנטי ישראלית וגם הודה שעד כה לא הספיקו להתייעץ די הצורך עם עמיתיהם הישראליים.

6. רוזן אינו מקבל שמהלך זה אינו בגדר יוזמה אנטי ישראלית וממליץ התנגדות מוחלטת.

עד כאן

מנהל מצפ'א

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,

@ (רס), אמן, ממד, ברנע, ארבל2, בנצור, מצפא,

סייבל, משפט, תפוצות

סססס

אמ"ק

אאא, חוזם: 5793

אל: רהמ/382

מ-: וושינגטון, נר: 69, תא: 061190, חז: 1435, חב: סג: שמ,

בכב

שמור/בהול להזעיק

אל: ממנכ"ל

דע: נאו"ם - השגריר, ארב"ל 2

מאת: השגריר וושינגטון

אמנת ג'נבה

1. תום דיין וסטיב רוזן (איפא"ק) התקשרו לדווח (061115) על שיחה שקיים
רוזן בנושא היום בבית הלבן עם מה שתואר על-ידם כ"מקור מהימן המקורב
לנושא":

א. טרם התקבלה החלטה כיצד המימשל ינהג. החלטתם תושפע מרצונם להוציא
הנושא ממוקד הפעילות של מועבי"ט.
הוסיף, שכיוון המחשבה של בולטון, הציפייה שכינוס המדינות בג'נבה מסובך
ויארך חודשים רבים נקלטה בבית הלבן.

ב. אם אש"פ ידחוף לקבל במועבי"ט הצעת ההחלטה שהגישו, הרי אז תנהג ארה"ב
בצורה שונה, אך, הוסיף, לא ירצו להיות היחידים שיטילו ווטו.
המקור העריך שתוך 24-48 שעות, ידעו לאן מועדות פני אש"פ.

ג. מזכיר המדינה בתמונת העניין.

ד. בעניין הווטו הוסיף המקור, ששלושה גורמים בלבד תומכים בווטו אמריקאי
זהם: אש"פ, עיראק וישראל. ארה"ב רוצה להוציא העניין ממועבי"ט ואינה רואה
כיצד ווטו יסייע לכך.
מצרים וסעודיה לוחצות להמנע מווטו אמריקאי.

ה. עוד בשיחה ציין המקור, שאינם יודעים על ATROCITIES סוריים בלבנון.

2. אני מתכוון לפנות לסקוקרופט ואיגלברגר מיידית בנושא.

שובל

תפוצה: שהח, טשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, ממד, ברנע, ארבכל, סי יבל, משפט,
בנצור, מצפא

סססס

א/ר/ק

אאא, חוזם: 5992

אל: רהמש/416

מ-: וושינגטון, נר: 88, תא: 061190, זח: 2102, דח: ב, סג: שמ,

בבב

שמור/בהול לבוקר

אל: ממנכ"ל

דע: נאו"ם-השגריר. ארב"ל 2

מאת: השגריר, וושינגטון

מועבי"ט

1. בהמשך לדיווחים קודמים שוחחתי הערב (061830) טלפונית עם סקורופט וצינתי בפניו עמדתנו המתנגדת בתקיפות להעברת המשך הדיון למסגרת ה-HIGH CONTRACTING PARTIES לאמנת ג'נבה.

סקורופט השיב שאמנם טרם נפלה החלטה וגם הם אינם מאושרים מההשלכות הצפויות, אך ניתן היה למנוע התפתחות זו לו נהגה ישראל אחרת כלפי הרעיונות השונים שהועלו בשבועיים האחרונים. הוסיף שגם אש"ף מעוניין בוטו אמריקאי.

2. בתגובה להערותי בנושא הסכמנו שאין טעם להתמקד במה שקרה בעבר. סקורופט שאל אם יש לנו רעיונות כלשהם כדי למנוע המשך התפתחות כנ"ל. בתשובה העלתי עמו הרעיון שהועלה בשיחת פיקרינג-ארידור והוספתי שהאינטרס המשותף לשתי המדינות הוא לסיים הנושא. הבטיח לעיין בדברים ולשוב אליי.

3. לאחר כתיבת דו"ח זה חזר אליי סקורופט (061900) וציין שמחר אחה"צ נתקיים ישיבת מועבי"ט שתהפך לדיון לא פורמלי. לדבריו נוצר עתה מומנטום ואם נפעל ברוח הרעיון שהועלה בשיחת ארידור-פיקרינג ניתן יהיה להרויח זמן. הוסיף שלא ברור כיצד יתפתחו הדברים, אבל אם נזמין שליח המזכ"ל לדון בדו"ח זמיר תוצר פתיחה חדשה.

4. הבטחתי שאעביר הדברים ואשוב אליו. אודה להתייחסותכם בחוזר.

שובל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, ממד, ברנע, ארבל, 2, כנצור, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 4485

אל: רהמש/313

מ-: ניו יורק, נר: 119, תא: 051190, חז: 2037, דח: ב, סג: שמ,

בבב

17300

שמור/בהול לבוקר

אהב 202.01

אל: מנהל ארבל 2

דע: המשנה למנכ"ל

סמנכ"ל צפ"א ופר"ן

מנהל מצפ"א

משפט

וושנינגטון

מאת: אהרן יעקב, נאו"ם.

הנדון: פגישת השגריר עם פיקרינג.

1. השגריר ארידור נפגש היום ע"פ יוזמתו עם פיקרינג. נכחו מצידם: ווטסון, גריי, רוזנשטוק ואורבנצ'יק. מצידנו: טרי, בקר והח"מ.

2. השגריר פתח ואמר כי ביקש את הפגישה כדי למסור לעמיתו האמריקאי את עמדת ממשלת ישראל בנוגע לדו"ח המזכ"ל. זאת לאור ישיבת הממשלה אתמול והודעת דובר משה'ח שנמסרה בעקבותיה. הוסיף כי כוונתנו היא שעמדתנו תהיה ברורה, ושאר ה'ב תתמוך בעמדתנו זו. דו"ח המזכ"ל הוא לדעתנו חד צדדי. דו"ח זה אינו מגנה את האלימות הערבית ואינו מציין מי החל במהומות בהר הבית. לגבי תוכנו של הדו"ח, ממשלת ישראל דוחה את המלצותיו. השגריר הוסיף כי בהקשר זה ברצוננו להדגיש בעיקר את התנגדותנו לאמור בסעיף 24 בדו"ח. הרעיון בדבר פגישה של הצדדים החתומים על אמנת ג'נבה הוא בבחינת ייחוד לרעה של ישראל וגם ניצול האמנה כמכשיר פוליטי. עובדה היא שבמשך 41 השנים שבהן קיימת האמנה לא נקראו הצדדים החתומים עליה להתכנס, למרות שבתקופה זו היו האירועים חמורים יותר מהאירועים בהר הבית. כמו כן, איננו סבורים שלמדינות ערב ולמדינות טוטליטריות אחרות יש זכות לשפוט את ישראל. השגריר אמר כי אנו דוחים גם את האפשרות של שינוי מנדט גופי או'ם הפועלים בארץ. הכוונה מאחרי רעיון זה היא להעמיק את נוכחות האו"ם אצלנו ולהביא להצבת משקיפי או"ם אצלנו, כדי לפגוע בנו פוליטית. זאת לאחר שהערבים לא הצליחו להשיג את יעדיהם באמצעים צבאיים.

3. השגריר המשיך ואמר כי אפילו בין ידידים טובים קיימות לעיתים אי הבנות. הוא, השגריר, מבקש איפוא להציג את עמדתנו באופן ברור, כדי למנוע אי הבנות. החלטת הממשלה מאתמול מנוסחת מבחינה פורמלית באופן גמיש יותר מההחלטה הקודמת, אולם מבחינת מהותה אין היא שונה מההחלטה ההיא: אנו דוחים לחלוטין המהלכים נגדנו במועבי"ט והוא הדין באשר להמלצות דו"ח המזכ"ל. בעינינו המהלכים הערביים בענין כתב האמנתנו, כמו גם הרעיונות בדבר משלחת מטעם המזכ"ל והצבת משקיפים בשטחים - כל אלה נובעים מהרצון הערבי לנגח את ישראל פוליטית ולעשות אותה 'שווה פחות' (בפרפרזה למשפט המפורסם של ג'ורג' אורוול).

4. השגריר הוסיף כי עלינו לתת את דעתנו למה שיקרה בעתיד. אנו סבורים כי אם לא יהיה וטו אמריקאי על ההצעה הנאה שיגישו הערבים במועבי"ט, יגדלו תביעות הערבים והמועצה תמשיך לדוש בטרגדיה שאירעה בהר הבית. אם לא יושם קץ לענין הפעם - הבעיה תהיה קשה יותר בעתיד. והרי גם פיקרינג עצמו אמר בפגישתו האחרונה עם השגריר כי הוא רוצה שמועבי"ט תפסיק לעסוק בנושא זה, ותרכז את מאמציה במצב במפרץ. אנו סבורים כי המשך הטיפול בנושא לא יקדם את הנושאים שארה"ב מנסה לקדם. אנו סבורים איפוא כי יש לשים קץ לטיפול

בנושא זה כבר עתה, באמצעות וטו אמריקאי. אנו זוכרים את דברי פיקרינג בפגישה הקודמת בנוגע לחידוש שליחות איימה, באופן מנותק מהחלטות מועבי'ט. עלינו להיות משוכנעים תחילה כי הדיון במועבי'ט תם ונשלם, וזה יתכן רק ע"י וטו. אז יוכל הוא, השגריר, לבדוק את הרעיון עם ירושלים.

5. פיקרינג הודה לשגריר על דבריו ואמר כי יעביר את בקשותיו לווינגטון. הוסיף כי בין ישראל וארה"ב קיימים הבדלי השקפות עקרוניים בנוגע לאמנת ג'נבה. נכון אמנם שממשלת ישראל ניסתה להקהות את עוקצם של הבדלי ההשקפות הללו בהודיעה שהיא מיישמת את ההוראות ההומניטריות של האמנה - דבר שארה"ב קידמה בברכה. אשר להצעה לכנס את הצדדים החתומים על אמנת ג'נבה, המימשל טרם קבע עמדה בנוגע להצעה זו. אולם בין ארה"ב וישראל קיימים הבדלים בהשקפות בנוגע ליישום אמנת ג'נבה ועלינו להביא עובדה זו בחשבון. עם זאת, הם מבינים את רגישותנו בנוגע לייחודה של ישראל לרעה. הוא אינו יודע אם ישראל תשתף בפגישת הצדדים החתומים על אמנת ג'נבה, אולם אם הפגישה תתקיים, היא תוכל לקבל החלטות גם ללא ישראל.

6. פיקרינג הוסיף כי הם, האמריקאים, נמצאים במצב קשה. ישראל רוצה שארה"ב תטיל וטו, אולם הוא אינו בטוח שוטו יפתור את הבעיה. כמו כן, ארה"ב משתמשת בזכות הוטו רק כאשר הדבר עולה בקנה אחד עם מדיניותה בנושא מסויים. כאשר ארה"ב לא הסכימה עם מדיניות ישראל בעבר, כמו בעניין הגירויים, היא לא הטילה וטו. מצד שני, עמדתה של ארה"ב בנוגע להחלטות 672-673 נתקבלה בגלל אירועים שכוסו גם ע"י ועדת חקירה ישראלית. וגם ועדת זמיר קבעה כי לא היתה הערכות נכונה וכי היה שימוש לא מבוקר בתחמושת חיה. סיכם כי אינו יכול להתחייב בשלב זה בנוגע לוטו.

7. פיקרינג התייחס לאפשרות של שינוי מנדט אונטו, ואמר כי הוא מסכים שהדבר אינו טוב. ארה"ב מעדיפה, תחת זאת, שישראל תמשיך לשתף פעולה עם הצל"א. אשר לשליחות איימה, המזכ"ל ציין גם בדו"חו כי המדובר בחידוש השליחות מיוני 1990. ארה"ב מקוה שישראל תסכים לקבל את איימה, או מישהו אחר, תחת מטריה כלשהי. הוא, פיקרינג, מעוניין שהמועצה תחדל מעיסוקה בנושאנו ותרכז את מאמציה במשבר המפרץ, אולם אין לו שליטה מוחלטת במועצה ובחברותיה.

8. פיקרינג התייחס גם לנושא כתב האמנה. אמר כי במגעיו עם נציגים שונים הבהיר שארה"ב אינה מוכנה שישראל תהיה חברה ממדרגה שניה באו"ם. לפיכך אין היא מסכימה לקבלה מותנית של כתב האמנה של ישראל. סיפר כי במהלך המגעים בנושא זה עלתה ההצעה שבמקום הצעת תיקון ערבית תהיה הודעה מטעם נשיא העצרת. פיקרינג הבהיר לכני שיחו כי הודעה כזו חייבת לקבל הסכמה מראש של ישראל. סיכם כי ארה"ב לא תסכים להתניה כלשהי לגבי כתב האמנה של ישראל. יחד עם זאת, הם סבורים כי הנסיגה הערבית מן התרגיל המסורתי בנוגע לכתב האמנתו והסכמתם, אם גם המותנת, לאישור כתב האמנתו - היא בגדר צעד גדול קדימה. אמר כי עלינו לראות את החיוב שבמהלכים הערביים, לא רק את השלילה שבהם.

9. השגריר אמר כי נרצונו להעיר הערות אחדות לדברי פיקרינג:

א. כתב האמנתנו - אנו מבינים איפוא כי ארה"ב מתנגדת להצבת תנאים בנוגע לכתב האמנתנו. מקובלת עלינו העמדה שהערבים יכולים לומר בדיון על דו"ח הוועדה לכתבי האמנה כל מה שברצונם לומר, כל זמן שאין הם מגישים הצעת תיקון פורמלית ואינם עומדים על כך שתהיה הודעה של הנשיא, שאנו מתנגדים לה.

ב. שליחות איימה - ניתן יהיה לבדוק את הרעיון בדבר חידוש השליחות תחת מטריה כלשהי בתנאי שיהיה ברור מעבר לכל ספק שמטריית מועבי'ט אינה קיימת ושאינו קשר בין השליחות להחלטות מועבי'ט.

ג. שינוי מנדט גופי או"ם - אנו מתנגדים לשינוי מנדט גופי האו"ם הפועלים אצלנו. כל שינוי כזה יעשה מתוך כוונה לפגוע בנו פוליטית.

ד. פגישות הצדדים לאמנת ג'נבה - אנו משתפים פעולה עם הצל"א, וזאת גם לאור העובדה שהצל"א מסייע לנו בעניינים שונים החשובים לנו. אולם לא נסכים לכך שתהיה פוליטיזציה של תפקיד הצל"א, מה שיקרה אם תתקבל הצעת

המזכ"ל .

ה. השתתפות ישראל - למיטב הבנתו של השגריר החלטת הממשלה מאתמול היא שישראל לא תשתתף בפגישה זו. שהרי ברור כי אותו רוב עוין המקבל החלטות נגדנו בפורומים בינ"ל אחרים, ישתתף גם בפגישה זו, ויקבל החלטות עוינות נגד ישראל. נכון אמנם שארה"ב היא צד לאמנת ג'נבה, אולם עובדה היא שבמשך 41 שנות קיומה של האמנה, ארה"ב לא תמכה בפגישה של הצדדים החתומים. אנו סבורים כי אין סיבה שהעמדה האמריקאית בעניין זה תשתנה מפני שהמזכ"ל הוציא דו"ח.

10. פיקרינג חזר ואמר כי ידווח לווישינגטון על עמדתנו. אמר כי הוא סבור שהערבים יגישו בתוך 24 שעות הצעת החלטה נגדנו למועבי"ט. הוסיף כי משקיף אש"פ ביקש להפגש עימו היום אחה"צ כנשיא מועבי"ט. הוא, פיקרינג, מתכוון להענות לבקשה זו ולהבהיר כי המדובר בפגישה בתוקף היותו נשיא תורן בלבד, וכי אין בפגישה זו משום שינוי העמדה האמריקאית בנוגע לאש"פ ולפגישה עם נציגיו.

11. השגריר אמר כי איננו שמח על פגישה זו. הוא ביקש שפיקרינג יבהיר חד משמעית ובפומבי את אשר הבהיר זה עתה, דהיינו: שהפגישה מתקיימת בתוקף תפקידו כנשיא מועבי"ט בלבד וכי אין בה משום שינוי העמדה האמריקאית לגבי אש"פ.

12. פיקרינג הבטיח לעשות כן. אמר כי היה נפגש כנשיא תורן גם עם נציג צפון קוריהא, אילו ביקש הלה את הפגישה.

אהרן יעקב, נאו"ם.

תפוצה: שהח, סשהח, e(רהמ), e(שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
e(רם), אמן, ממד, ברנע, ארבל2, בנצור, מצפא,
סייבל, משפט, הדס, איר1, איר2, סולטן

סססס

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

אאא, חוזם: 4516

אל: רהמש/317

מ-: וושינגטון, נר: 60, תא: 051190, חז: 2123, דח: ב, סג: שמ,

בבב

שמור / בהול לבוקר

אל: ארבל 2

דע: נאו"מ

הנדון: מועבי"ט - בעקבות דו"ת המזכ"ל שיחת טלפון (5/11 שעה : 19:00) עם קרצר.

1. להערכתו נוסח הצעת ההחלטה שהוגשה ע"י אש"פ והבלמזי"ות הינה ברת וטו VETOABLE" מבחינת ארה"ב (קרי שיכולים להטיל עליה וטו).

2. אלטרנטיבה לוטו היא תמיכה בהצעת בריטניה להוציא הנושא בניו יורק ולהעבירו לז'נווה (ציין בהערת ביניים כי בהצעה לעיל תומכים כמה מאלה "הנחשבים לידידים" במחמ"ד. התכוון לבולטון אשר ככל הנראה אינו שולל הצעת בריטניה).

3. מחמ"ד שיגרה הערב המלצתה למזכ"ר. מעריך שעד מחר בבוקר יקבלו הנחיות. לשאלתי ביחס להמלצתם הסתפק באומרו שלא תהיה לנו בעיה (עם ההמלצה). אשרי המאמין.

שטין

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, ממד, ברנע, ארבל2, כנצור, מצפא, סולטן, מזתים, סי יבל, משפט, הדס, איר1, איר2

סססס

אאא, חוזם: 4251

אל: רהמש/290

מ:- המשרד, תא: 051190, חז: 2053, חב: סג: שמ,

בבב

שמור/בהול

1/2 חה

אל: ווש, ני, השגריר

דע: ני-כנצור

פגישת השגריר בראון עם ממנכ"ל.

בראון בא על פי בקשתנו לשיחה בנושא דו"ח המזכ"ל וההתפתחויות הצפויות. השתתפו היועץ ג'ון הרבסט, מנהל מצפא ועוזר ממנכ"ל, יעל רובינשטיין.

1. ממנכל הביע אכזבתנו מדו"ח המזכ"ל והחד-צדדיות שלה בהתאם לנקודות שבמכרקנו מהיום (דוח המזכ"ל - מועב'ט: לפעולה). הדגיש במיוחד כי מפגש בינ"ל מסוג זה הינו ללא תקדים. אם מועב'ט תאמץ את המלצת המזכ"ל עלולה ועידה כזאת להתכנס כשלמעשה יושיבו את ישראל על ספסל הנאשמים. נקל לשער כיצד תגיב דעת הקהל בארץ למחזה הזה ביודעה שהפרות חמורות ביותר של אמנת גנבה לא עוררו אפילו רחש בקהיליה הבינ"ל. גם אם אין לגוף אמורפי זה יכולת אכיפה, יחזור העניין שוב למועב'ט ולא נצא מהסבך.

2. לאחר תאור עצת ממישראל לאמנות גנבה עמד ממנכל על כך שהסכמתה של ישראל ליישם את ההוראות ההומניטריות של האמנה עונות על הצורך של הגנה על האוכלוסיה הפלשתינאית. הנסיון לכפות על ישראל הכרה דה-יורה נועד לקבע את מעמד השטחים ולא את זכויות האוכלוסיה, ומכאן שמדובר במהלך פוליטי ולא הומניטרי.

3. הועידה לא רק תסיט את תשומת הלב מהמפרץ, ובכך תשרת את האינטרסים של צדאם חוסין ואשף', אלא שתגרום לכך שידידי ישראל יראו עצמם נאלצים לנקוט בעמדות שלא יפריעו לכאורה לקואליציה במפרץ.

4. לתסריט כולו עלולה להיות השפעה שלילית ביותר. הזמנו אותו לכן לשתתף בקו מחשבתנו ובהערכתנו מתוך מגמה למצא מוצא מן הסבך. הפתרון היחיד אשר עשוי לשים קץ להתפתחות שלילית כזאת היא הטלת וטו אמריקאי על כל הצעת החלטה שהבלמזיות יגישו.

5. בראון השיב שבא לפגישה ללא הנחיות ממחמד וציין שאיננו מומחה בנושא האו"ם. מסר שידווח מיידית על דברי ממנכל וסקר כיצד הגענו למצב הנוכחי. סיפר על העסקה שהציעו לפני החלטת מועב'ט, (ביקור איימה מבלי שאנו נפגש אתו) על השדרים של הנשיא והמזכיר וכו'. לרוע המזל נתקלו בסירוב ישראלי מתוך שיקולים משלנו אשר הביאו לבסוף לשתי ההחלטות של מועב'ט ולהצבעות האמריקניות.

6. הוסיף כי ישראל וארהב נמצאות במלכוד רציני והאירועים האחרונים בעזה רק ממקדים את תשומת הלב בפרשה. הביע דאגתו כידיד מההדרדרות בשטחים ומכמות הפצועים. ביקש להביע הערכתו כי גמישות מסוימת מהצד הישראלי היתה יכולה להוציאנו מהסבך.

7. ממנכל השיב שאין בכוונתנו להמעיט מהאירועים האחרונים אך המדובר בגל חולף של אלימות שיש לראותו כפרופורציה הנכונה ושככל מקרה איננו משנה את הניתוח הבסיסי של תמונת המצב. מוטב אם כן לשים קץ לפרשה כולה בשלב הנוכחי ע"י וטו אמריקאי ולאפשר בכך לקהיליה הבינ"ל להתפנות לעיסוק במשבר המפרץ.

לשכת ממנכ"ל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, ברנע, ארבל, 2,
סולטן, סי יבל, משפט

סססס

א/והג

אאא, חוזם: 4512

אל: רהמש/ 315

מ-: וושינגטון, נר: 55, תא: 051190, חז: 2122, חב: סג: שמ,

בבב

שמור / בהול לבוקר

אל: ממנכ"ל

דע: נאו"ם - השגריר; ארב"ל 2.

מאת: השגריר, וושינגטון.

הנדון: דו"ח המזכ"ל - מועבי"ט. שלכם 187.

1. שותחתי הבוקר עם ג'והן בולטון ע"פ ההנחיות שבשלכם, כולל עניין הווטו.

2. לדבריו, האנגלים והקנדים מעוניינים בפגישה של HIGH CONTRACTING PARTIES בעוד אש"פ עדיין מתלבט ומעדיף, ככל הנראה, פגישה נוספת של מועבי"ט במטרה להגביר סמכויות אונטס"ו.

3. בולטון הוסיף שיש טיעון אחד בזכות כנוס החתומות והוא שמדובר בתהליך ממושך שיארך כ- 6 חודשים אולם, מהר לציין, מנגד טיעונים אחרים אותם העלינו והם מודעים להם.

4. בולטון הודה על פנייתנו וציין שהדבר חשוב כדי להביא דאגתנו לידיעת הנוגעים בדבר במחמ"ד.

5. במקביל למדתי מאנשי איפא"ק על טפולס בעניין. עמדו על תגובות דומות בממשל וע"פ המידע שבידם לא תפול החלטה בלא אישור המזכיר, העושה עתה במסעותיו.

שובל.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, ברנע, ארבכל, כנצור, מצפא,
סולטן, מזתים, סייבל, משפט, הדס

סססס

סמנכ"ל כלכלה
טל' 3273

ט"ז בחשוון חשנ"א
4 בנובמבר 1990

15927

אל : מר י. בן-אורון, המנהל הכללי, משרד ראש הממשלה

מאת : סמנכ"ל כלכלה

הנדון : ארה"ב והחדש הערבי

לקראת נסיעתו של ראש הממשלה לארה"ב, מצ"ב סקירה

מעודכנת בנדון.

בברכה,

ד"ר יעקב כהן

מל' 3273

ט"ז בחשוון תשנ"א
4 בנובמבר 1990

15928

ארה"ב והחרם הערבי

1. מכל מדינות העולם רק ארה"ב חזקה ומפעילה חוק רציני, רחב ומועיל נגד החרם הערבי. למרות זאת קיימות כמה סיבות למתן תנופה מחודשת לפעילות נגד החרם הערבי בארה"ב;

א. ביו"י השנה החליטה הליגה הערבית (במושב חרום מיוחד) עפ"י יוזמת אש"פ להפעיל את החרם הערבי נגד כל גורם בעולם שיסייע לעליית יהודי ברה"מ ולקליטתם בישראל. ב-18/10 פורסם על הכנסת שלוש חברות מיוגוסלביה העומדות לספק בתים טרומיים לישראל לרשימה השחורה של החרם כשהצד האמריקני לא נשמע עד כה כל גינוי או מחאה ליוזמה ערבית זו נגד העלייה.

ב. אין ספק שיצירת מקומות עבודה היא הבעיה המרכזית במאמצינו לקלוט את גלי העלייה החדשים. הדבר מחייב בראש ובראשונה גיוס הון, במיוחד בארה"ב. מאמצינו בכיוון זה בסקטור האיסקי נחקלים ולא מעט בהססנות למרות קיום החוק נגד החרם. החברות האמריקאיות הגדולות שלהן אינטרסים כבירים בארצות ערב אינן מוכנות להתקשר עם גורמים ישראליים לא רק לגבי השקעות הון אלא (מה שאולי עוד יותר חשוב ביצירת מפעלים משותפים, העברת טכנולוגיות מתוחכמות ושיתוף פעולה כלכלי אחר). יתרה מזו קיימות חברות כמו בקסטאר אינטרנשנל, שבחדושים שונים חיסל את המפעל שהקים בישראל. (לפי חישוב אחד גורם החרם הערבי להפסד השקעות מכל העולם בישראל ב-400 מיליון דולר מדי שנה).

ג. ביטול החרם הערבי כלול ביוזמת האלוף של הממשלה ממאי אשתקד, נקודה שאומצה על ידי הממשל האמריקאי. בנאומו ביום 24.5.89 בפני איפאק קרא מזכיר המדינה ג'יימס בייקר למדינות ערב לבטל את החרם כצעד חשוב ליצירת אמון הדדי. מאז, מאי 89 לא חזרו המזכיר בייקר ומזכירות המדינה לנושא זה.

ד. ארה"ב לא נרתעת עד לרגע זה מכל מאמץ על מנת להביא לסיכום מוצלח של "סיכוב אורוגואי", המו"מ המסחרי העולמי שצריך להסתיים כבריסל בדצמבר השנה. מטרת מו"מ זה היא להביא להרחבת הסחר על ידי הסרת הגבלות ואפלייה. קיום החקיקה גורם לא פעם להסתת הסחר של ארה"ב מאחר ומדינות ערב מפנות את קשרי הסחר שלהן לאותן המדינות בהן לא קיימות הוראות נגד החרם. יש מקום שארה"ב מאותם האינטרסים המסחריים שלה תפעל על מנת להביא ליחידות נגדות מצד יפאן לחרם הערבי כמו כן שתעודד "הרמוניזציה" של החקיקות הלאומיות בארצות הקהילה האירופית נגד אפלייה.

-2-

2. במצב זה מוצע:

א. שראש הממשלה יקרא באחת מהופעותיו הפומביות להגברת המאמץ נגד החרם הערבי תוך הדגשה של הנסיון שעשה אש"ף והליגה הערבית לפגוע בעלייה מבריה"מ.

ב. שראש הממשלה יקיים פגישה מיוחדת עם הועדה המיוחדת של הארגונים היהודיים למלחמה בחרם הערבי, תוך התייחסות מפורשת לפעולה בארה"ב נגד חברות יפאניות וחברות אירופיות המשלימות עם החרם והשלכות של רכישות חברות אמריקאיות על ידי גורמים יפניים ואירופיים (כשהחברות החדשות מאמצות המדיניות של כניעה לחרם).

ג. שראש הממשלה יעלה נושא החרם בפגישותיו עם נציגי המחשלה וחברי הקונגרס (אפשרויות של פעולה בקהיליה האירופית וביפן).

3. יציין "שכנות הברית" החדשות של ארה"ב בקונפוטנסציה עם עיראק הן דווקא הקיצוניות ביותר בהפעלת החרם הערבי נגד ישראל (סעודיה והמפרציות).

א. מרכז ההפעלה של החרם מטעם הליגה הערבית נמצא בדמשק.

ב. מדינות המפרץ להבדיל ממספר מדינות ערביות אחרות מפעילות את "החרם המשני והשלישני" דהיינו מחרימות חברות וגופים כלכליים על כך שמקיימים קשרי סחר עם חברות הנכללות ב"רשימה השחורה".

ג. כמה ממדינות המפרץ (וסעודיה בראשן) מפעילות מידי פעם חרם נגד יהודים או גורמים יהודיים ולא רק נגד גורמים הקשורים בישראל.

ד. במו"מ עם הקהיליה האירופית על חתימת הסכם סחר חופשי והתנגדו מדינות המפרץ וסעודיה בראשם להכללת סעיף אי הפלייה, שהיה עשוי להפריע להפעלת החרם מצידם. סעיף אי אפלייה מופיע בהסכם בין ישראל לקהיליה מ-1975. הקהיליה האירופית, מוכנה, כפי שדווח לנו, מחוץ להיסות, לכרות הסכם עם המפרציות, לוותר על סעיף אי האפלייה המגן של החברות שלה מפני החרם.

אברהם

אאא, חוזם: 3891

אל: רהמש/258

מ-: ווש, נר: 2063, תא: 041190, חז: 1400, חד: מ, סג: סו,

בבב

סודי / מיידי

אל: ר' חטיבת תאום - למכותב בלבד

מאת: השגרירות, וושינגטון

שיחת המנכ"ל - קימט (31/10)

1. בפגישה שארכה שעה נכחו:
מצידם: מקיון, הול (מזרח אפריקה), עוזרו של קימט מצידנו: שגריר, שטיין
והח"מ

2. להלן עיקרי דברים:-

מועבי"ט.

תת המזכיר פתח באומרו שיש מגמה באש"פ ובקרוב גורמים העומדים לצידו ולצד עיראק להעמיד את ארה"ב במצב של "הפסד בכל מקרה". גורמים אלה מעריכים שבין אם תעבור החלטה אנטי ישראלית ובין אם תטיל ארה"ב וטו יצאו הם מנצחים.

קימט הוסיף שאמנם קיימים הבדלי גישות בין ישראל וארה"ב בנושא הארוע בה-הבית, אך אינם רוצים בהמשכם. המנכ"ל התייחס בדבריו לעבודת הוועדה והפחד בקרב הערבים לדבר עימה בגלוי. למרות זאת הוסיף קיימה הוועדה פגישות רבות והוציאה מתחת ידה דו"ח הגון ואמין.

המנכ"ל גם התייחס לתפיסה ולמוטיבציה הערבית שאינה מסוגלת בראייה הסטורית להכיר ברבונות יהודית בירושלים. מבחינתם היהודים הם בני חסות.

לסכום ציין שהתנגדותנו לקבלת משלחת או"מ אינה נובעת מ"פראנויה" אלא מהכרה שאם היינו מאפשרים בקור כזה לא היה בא קץ לכך. קימט הודה למנכ"ל על הסבריו, אך בקש לציין שארה"ב נמצאת במעוט בנושא במועבי"ט וזקוקה לסיוע מישראל כדי שתוכל לעמוד בפרץ. מבין ההגיון שבהתנגדותנו לקבל שליח, אך צריך לחשוב איך וכיצד ממשיכים. תאר המצב מבחינתם באו"מ כקשה ביותר, הזכור לו מאז החל להתעסק בנושאי או"מ.

בהמשך השיחה שאל/תהה קימט לגבי אפשרות הגעה של שליח או"מ במסגרת שליחות באזור. הוסיף שאם היינו מקבלים השליח היינו חוסכים מעצמנו תשומת לב מיותרת ומסייעים בידם במועבי"ט. (תאר המצב כ - ALL WIN SITUATION עבור יריבינו - י.ע.).

המנכ"ל והשגריר הבהירו בתגובה שההסטוריה של האו"מ בנושא ירושלים והאפשרות שהיה יצוא דו"ח BLASED בעקבות מגעיו עם גורמים אינטרסנטים היתה רק מסבכת המצב עוד יותר, וסכנה זו עמדה לנגד עינינו.

קימט הוסיף שאמנם ארה"ב נשיאת מועבי"ט בחודש הקרוב, אך אח"כ בתור תימן, זאיר, זימבבואה ואינו רואה את העתיד באופטימיות רבה. ארה"ב ציין, תלחם משום שתשומת הלב צריכה להיות במקום אחר, אך לא יהיה זה קל.

פני המזה"ת אחרי המפרץ.

המנכ"ל שב והעלה ההצעה לקיים דיאלוג מקצועי אמריקאי - ישראלי (ראה שלנו 2012)

וחשיבה משותפת הנובעים מאינטרס משותפים לשתי המדינות. הוסיף שלארה"ב נסיון בקואליציות ויש לחשוב יחד על מזה"ת חדש שהסדר שבו לא יופרע ע"י כוחות חיצוניים.

קימט ציין שהרעיון שהעלה המנכ"ל חיוני וטוב. ארה"ב היתה רגישה לא לתת

חזק ותוקף לטענה של צדאם שהמאבק הוא בעצם נגד ישראל ולכן נמנעו באוגוסט
ובספטמבר מלעשות דברים שיסיטו תשומת הלב.
כעת לוח הזמנים שלו מוכתב ע"י CRISIS MANAGMENT אבל רוצה לקיים דיון
סגור, בנושא שהציע המנכ"ל. עוד הבטיח לחשוב על הדרך הטובה ביותר לקיים
הדיון. הוסיף שירצה לבוא לירושלים וישוב אלינו בנושא.
סכם שדיון כזה יהיה MUTUALLY BENEFICIAL.

אתיופיה.

דווח בנפרד.

עמרני.

אי =

פיוצה: שהח, סשהח, e(רהמ), e(שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
e(רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן

סססס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2328

תאריך: 03.11.90

נכנס **

סודי ביותר

דף 1 מתוך 2

עו"ת 1 מתוך 1

א"ה

חוזם: 11,2328

מל: המשד

יעדים: וו/ש/2039, רהמ/161, במח/273, מצב/239, מבי/184, מנמח/142

מ-נ: נר: 2003, תא: 021190, זח: 1600, דח: מ, סג: סב

תח: @ גס: צפא

נד: @

סודי ביותר / מיד

מל: שה"ח

דע: השגריר וושינגטון

מאת: הקונסל ניו יורק

*אמש התקיימה התייעצות בלתי פורמלית ודיסקרטית בין כמה מידידנו היהודים *
*ביוזמת קני ביאלקין ובהשתתפות הנרי קיסנג'ר, אייב רוזנטל טום דייין, *
*מרטין פרץ, סימור ריך, האורד סקוידרון, אייב ספור, מלקולם הונליין, גויליא *
*ברמן, אלן בטקין, אלי ויזל, מורט צוקרמן לארי טיש, מיטש דקטר, נורמאנ *
*פודהורץ, איזי מילר, ומייקל מילר.

*להלן רק תמצית הדברים כי ביסודו של דבר היתה הסכמה כמעט מוחלטת בקבוצה *
*שהיא הרי הומוגנית באופיה, פתח כמובן קיסנג'ר שגרס כי לא חשוב מה יהיה *
*פתרון משבר המפרץ ישראל תצא מפסידה. השלב הבא יהיה תהליך של מו"מ כאשר *
*לצד ארהב ברית ערבית אשר לא תאפשר פתרון הסכסוך. מכל מקום ארהב חייבת *
*להביא להרס מוחלט של היכולת הצבאית העירקית. תאר את בייקר כעו"ד קר מזג, *
*על בוש אמר כי כיום הוא כנראה מעוניין במלחמה. *
*אם מאידך ארהב לא תתקוף אלא תיסוג בעקבות פתרון דיפלומטי הממשל ינסה *
*למנוע התקפה ישראלית כוללת על עירק גם אם זו תשגר מספר טילים לעבר *
*ישראל. במילים אחרות הפרופיל הנמוך אינו זמני. קיסנג'ר בדיעה שאסור *
*להנהיג היהודית לעודד את הממשל למען מלחמה. לדעתו עלולה בעקבות המפרץ *
*להיות ועידה בינלאומית במזג שבה יופעל לחץ על ישראל לסגת לגבולות 67. *
*ישראל עד עתה היתה מאוד מרוסנת ויש לשבח אותה על כך. *
*אשר לתהליך המדיני עליה לנקוט עמדה לקראת המו"מ בנושא עתיד השטחים אך לא *
*לפני פתרון בעית המפרץ. אם לא תגובש עמדה מהותית מראש על עתיד *
*השטחים תאולץ ישראל לסגת לגבולות 67.

*הוא הסכים עם דוברים אחרים שאין להתגרות בבוש בנושא הקמת התנחלויות. *
*העו"ת סופר - אמר כי בייקר עו"יין אישית לראה"מ. אנשי מחמד מעוניינים *
*במכירת נשק לערבים. גובר הלחץ לוועידה בינ"ל. ישראל צריכה להחליט מה חשוב *
*לה, ההתנחלויות לא חשובות ורק יביאו לרוגז רב אצל בוש. *
*טום דייין אמר כי הנהגת הקונגרס לא מעוניינת במלחמה ובוש וביקר נדהמו

[illegible]

*תפ: שהח (2), סשהח (1), רהמ (0), שהבט (0), מנכל (1), ממנכל (1), ר/מרכז (2), רס (0),
*אמן (1), ממד/בי'נל (1), פערב (1), סולטן (1), בנצור (1), מצפא (1), חפוצות (1)

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2376

תאריך : 03.11.90

נכנס **

שמו

חוזם: 11,2376

מל: המשרד

יעדים: רהמט/168, מצב/250

מ-: וושינגטון, נר: 31, תא: 021190, זח: 2116, דח: מ, סג: שמ

תח: גס: צפא

נד: 2

א'ה'ה'?

שמו / מ"ד

אל : סמנכ"ל צפ"א ופר"ן

מאת : השגרירות, וושינגטון.

הנדון: מזכיר המדינה - השגריר

1. מזכיר המדינה קיבל השגריר (2/11) לפגישת היכרות. השתתפו בפגישה: מצידס, קלי ודוס ; מצידנו, שטיין והח"מ.

2. בפגישה נדונו נושאי ערבויות לדיוור, דו"ח מזכ"ל האו"ם, המפרץ ותהליך השלום.

3. לאחר השמעת דברי ברכה לשגריר החדש מסר המזכיר כי הורה לשגר משלחת A.I.O. לארץ לשיחות עם אנשינו. הוסיף שהשגריר בראון הונחה לדון עם מוה"ח בירושלים על עיתוי והליך העברת האינפורמציה. ציין תרומת השגריר לסיום הנושא.

עמרני.

מג

תפ: שהח(2), סשהח(1), רהמ(0), מנכל(1), ממנכל(1), בנצור(1), מצפא(4)

4/2

אאא, חוזם: 2552

אל: רהמש/190

מ-: ווש, נר: 2062, תא: 021190, זח: 2300, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי / מיידי

אל: ויקטור הראל / ר' חטיבת תאום

מאת: השגרירות, וושינגטון

שיחות המנכ"ל בווינגטון (1.11-30).

כללי:

1. המנכ"ל סיים ביקור עבודה במהלכו נועד לשיחות עם: קימט (תת המזכיר לנושאים מדיניים), ברטולומיאו (תת המזכיר לסיוע בטחוני מדע וטכנולוגיה), דניס רוס (מנהל צוות התכנון), קלי (עוזר המזכיר ל-NEA), בולטון (עוזר המזכיר לארצ"ל), כהן (עוזר המזכיר לאפריקה) והאס (NSC). כמו כן נפגש עם סטיב רוזן (אייפאק).

2. על שיחות המנכ"ל עם: קימט, קלי, וכהן ראה דווחים נפרדים. להלן סיכום השיחות עם ברטולומיאו, רוס בולטון והאס.

3. הנושאים המרכזיים שנדונו בשיחות היו:

א. המזה"ת בעקבות משבר המפרץ תוך הדגשת הצורך בחשיבה משותפת (ישראלית - אמריקאית) ובהקדם האפשרי ביחס לדרכים לניטרול האיום העיראקי ולקידום יציבות איזורית.
המנכ"ל הכהיר כי הדיאלוג (קרי החשיבה המשותפת) מבוסס על ההנחה בדבר שותפות אסטרטגית תוך לקיחת צרכיה של ישראל בחשבון.
תגובת אנשי שיחו של המנכ"ל להצעתו לליבון משותף של הצעתו (פירוט הצעתו ראה בדווחו של אמיתי על שיחת המנכ"ל וקלי) היתה חיובית. קימט הבטיח להשיב בהקדם. העלה אפשרות לביקורו בישראל בסוף נוב'.

ב. החלטות מועב"יט 3-672:

בתגובה לבקשות אנשי שיחו כי נשוב ונשקול האפשרות לקבלת יח המזכ"ל (כדי להקל על ארה"ב במאמציה להוריד הנושא מסדר יומה של מועב"יט) פירטו המנכ"ל והשגריר הסיבות להחלטת ממ' ישראל.

ג. אתיופיה:

המנכ"ל העלה בשיחותיו עם כהן וקימט הצעה לקיום מפגש משולש (אמריקאי-ישראלי-אתיופי) בדרג בכיר בהקדם האפשרי.
אנשי שיחו של המנכ"ל בירכו על הרעיון. קימט הבטיח תשובה ביחס למועד ומקום המפגש.

תוכן השיחות:

4. שיחה עם ברטולומיאו:

א. בשיחה השתתפו מצידם: 3 עוזרי ברטולומיאו, מצידנו השגריר והח"מ.

ב. להלן נקודות עיקריות:

1. המנכ"ל העלה הצעתנו לחשיבה משותפת בהקדם האפשרי על המזה"ת לאחר סיום משבר המפרץ. הדגיש היות עיראק מפתח למלחמה ושלוש במזה"ת.

2. ברטולומיאו הדגיש כי פתרון משבר המפרץ שיאפשר להמשיך ולשמור על יכולתה הלא קונבציונאלית אינו פתרון. היעדר טיפול יאפשר לצדאם להמשיך בפיתוח כושרו (הלא קונבציונאלי) במיוחד נשק גרעיני. (בהערת ביניים העריך ברטולומיאו שהמשבר הבא במזה"ת יתרחש בסוריה. לדבריו שאסאד יכול TO).
WEAR OUT

3. בתגובה להערת המנכ"ל על המאמץ האמריקאי להנמיך עד כמה שאפשר את פרופיל המגעים עמנו הבהיר ברטולומיאו כי אין להסיק מסקנות לגבי שינוי בדפוס היחסים. המדיניות הנוכחית הוסיף משקפת אילוצים רגעיים (קרי משבר המפרץ) ולא יותר.

4. בהמשך להערת השגריר על אופיין הזמני של קואליציות /בריתות עם מדינות ערב השיב ברטולומיאו כי מודעים לבעיה (אותה העלה השגריר) ולמרות זאת בכוונתם להמשיך ולנסות לבנות קואליציות. הביא כדוגמא מערכת הקשרים המועילה שבנו עם מצרים שמחזיקה מעמד. ארה"ב אינה לוקחת כמובן מאליו אורך חייהן של קואליציות עם מדינות ערב. אשר למערכת היחסים המתהדקת עם סעודיה והמפרציות ציין כי המדובר בשת"פ קונסטרוקטיבי.

5. בהתייחסו להסדרי הבטחון האיזוריים בעקבות משבר המפרץ הדגיש מקומה של ישראל לא יהיה מרג'ינלי.

6. בהקשר לנושא הקואליציות ובריתות עתידיות ערך המנכ"ל הבחנה בין ממשלות אחראיות ובין אלו שיכולות להיות אחראיות לזמן מוגבל בלבד (הביא כדוגמא את לוב לפני קדאפי). העלה האפשרות לשינוי משטרים במדינות המפרץ. הבהיר כי הצורך בישראל חזקה בכל קונסטלציה שהיא. ועוד בהקשר זה הדגיש חשיבות בהמשך מעורבותה של ארה"ב כמתווך הוגן באיזור.

7. ברטולומיאו בתגובה ציין כי המשך הסכסוך מקשה על מאמציהם לבנות מערכת יחסים בין ישראל למדינות ערב. הבהיר כי כל עוד הסכסוך לא יפתר לא יחול שינוי אסטרטגי ביחסי ארה"ב-ישראל הוסיף גם כי לאחר יישור הסכסוך אינו צופה לשינוי.

8. לסיום השיחה חזר המנכ"ל על הצעתו לחשיבה משותפת (פירט הצעתו לחראח מברקו של אמיתי על שיחת המנכ"ל - קלי).

5. שיחה עם דניס רוס:

א. השתתפו בשיחה: מילר, מקיון (ס/מנהל מח' ישראל) והח"מ.

ב. להלן נקודות עקריות:

1. לבקשת רוס סקר המנכ"ל תגובת הרחוב הערבי למשבר במפרץ.

2. בהמשך פירט המנכ"ל הצעתו לחשיבה משותפת (פרטי ההצעה ראה בדו"ח אמיתי על שיחת המנכ"ל - קלי).

3. רוס העיר כי לפי שעה קשה להעריך תוצאות סיום משבר המפרץ. בעקבות המשבר תווצרנה סנסיבות חדשות להן תהיינה השלכות על כוחה של עיראק כמו גם על מדיניותו של המלך חוסיין. המלך ציין רוס מודע לכך שאמינותו נפגעה. בעקבות המשבר יהיה לו ענין לשפר את יחסיו כדי לזכות בסיוע. למלך יהי ענין לחדש מעורבותו בתהליך השלום לא כתחליף לפלסטינים אלא כגורם משלים לפלסטינים. מטרת ארה"ב היא שבסיום המשבר במפרץ יצא צדאם כמנוצח 'אם יראה ככזה כי אז יצטרך חוסיין לחשוב על עתידו'.

4. המנכ"ל בתגובה ציין הצורך לנטרל את האיום העיראקי על ירדן ובמקביל לפתור את בעיותיה הכלכליות. הצורך במתן תחושה בטחון למלך תסייע לו לחדש מעורבותו בתהליך.

5. רוס ציין כי במסגרת ההיערכות האיזורית בעקבות משבר עיראק חושבים על התאמת CBM מאירופה למזה"ת.

6. מועבי"ט - שטחים: בהתייחסו להחלטות מועבי"ט הבהיר נושא סוברניות

ישראל. תגובת ממ' ישראל היתה בהתאם. רוס בתגובה ציין כי עמדת מדינות ערב לא הטרידה אותם. קיוו שגמישות מצידנו היתה מאפשרת להם להוריד הנושא מסדה'י.

7. שיחה עם בולטון:

א. השתתפו בשיחה: וולף (סגנו של בולטון) ווליאמסון (מנהלת מח' נאו'מ) שני עוזרים והח'מ

ב. להלן נקודות עיקריות:

1. מועבי'ט - שטחים: בולטון סכם המידע שקלטו לגבי תוכן דו'ח המזכ'ל. סיפר כי בשיחתם עם המזכ'ל הביעו תקווה שדוחו לא יחמם האוירה.

2. בולטון ציין רצון אש'פ ועיראק להסיט תשומת הלב ממשבר המפרץ למזה'ת. העריך כי אש'פ ינסה בחודש הקרוב להביא לווטו אמריקאי. בהקשר לעיל הקשה בולטון: 'האם חשבתם מה ניתן לעשות כדי למנוע מאש'פ לממש כוונתו?'.

3. המנכ'ל הציע להמתין עד לפרסום הדו'ח. הביע תקווה שהמזכ'ל יעיין בדו'ח זמיר.

4. וולף סיפר כי איימה שעמו שוחחו סיפר שבכוונת המזכ'ל לנסות ולבדוק האפשרות לשגרר לאיזור בהמשך לשליחותו.

5. בולטון פירט הסיבות בגללן סבורים שעלינו להתיר ביקורו של איימה. הציע כי נאמר שקראנו את דו'ח המזכ'ל שלדעתנו אינו משקף את ארועי הר הבית. מסיבה זו אנו מזמנים את איימה. בכך שנזמין נממש את הסוברניות שלנו.

6. המנכ'ל בתגובה פרט הסיבות לעמדת ישראל. התייחס לחוסר הנכונות הבסיסית של האיסלאם להשלים עם סוברניות יהודית על ירושלים - מדינות ערב, הדגיש, תעשינה כל אשר לאל ידן כדי לפגוע בסוברניות שלנו על העיר.

7. לסיום חזר בולטון והביע דאגה מכך שעיראק ואש'פ ינסו במרוצת נשיאות ארה'ב במועבי'ט להסיט תשומת הלב מהמפרץ. 'זו תהיה בעיה אקוטית עמה נצטרך להתמודד'.

8. שיחה עם האס:

א. השתתפו וולטש והח'מ.

ב. המנכ'ל פירט הצעתו לחשיבה משותפת (ראה פירוט הצעתו לחשיבה משותפת בדווח על שיחתו עם קלי). הדגיש החשיבות בקיום דיאלוג סובסטנטיבי בין שתי המדינות. האס קידם בברכה הרעיון. הסכים במיוחד לנוכח העובדה שמזה זמן לא מתנהל דיאלוג ענייני בין שתי המדינות.

9. שיחה עם סטיב רוזן (אייפאק):

א. השתתפו אמיתי והח'מ.

ב. להלן פירוט הנושאים אותם העלה רוזן:

1. עסקת הנשק הסעודית: כדי להיערך למאבק בחלקה השני של העסקה חשוב לאייפאק לקבל את עמדת ממ' ישראל בנושא.

2. עלייה: ביקש לקבל עד לאביב קונצפט של ממ' ישראל לגבי צרכיב לקליטת העליה. עמד על הצורך בקביעת יעדים ריאליסטיים.

3. משבר המפרץ: סיפר על כך שבשיחת קבוצת יהודים רפובליקנים עם הנשיא הבהיר כי ארה'ב מקווה שבמקרה שעיראק תתקוף ישראל בטילים - ישראל לא תגיב ותשאיר לארה'ב לעשות המלאכה. רוזן הביע חשש שהיעדר תקשורת בין מנהיגי שתי המדינות יש בה כדי להדאיג.

4. יחסי ישראל - ארה"ב עם סיום המלחמה הקרה: סיפר על שיחתם עם נספח
צה"ל לשעבר מנדי מרון כיצד חסביר מהות היחסים האסטרטגיים בין שתי
המדינות בעידן שלאחר סיום המלחמה הקרה. המנכ"ל בתגובה ציין כי תשובתנו
לנושא תינתן ע"י השגריר.

שטיין.

אי =

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן

סססס

ל' תשנ"א
27

אאא, תוזם: 941
אל: רהמש/48
מ:- המשרד, תא: 011190, זח: 1658, דח: מ, סג: סב,
בבב
סודי ביותר/מיד

913.11
י'א בחשון תשנ"א
30 באוקטובר 1990
913.11
87794

חלק ב' מתוך שניים (חלק א' בחוזם 896)

נציגויות

דף מצפ'א מס' 77 - חלק ב'

להלן הנספח לדף הנ'ל:-

יחסי ארה"ב לישראל מאז פרוץ המשבר במפרץ (2.8)

הסקירה המצ'ב מהווה מעין טבולצייה של נושאים העומדים על סדר היום בין ישראל לארה"ב מאז פרוץ המשבר במפרץ.

אין סקירה זו מנתחת את הממצאים. בדיון ראשוני שנערך במשרד הובעו דעות שונות ומנוגדות המפרשות את הנתונים. בכל מקרה נדמה לנו שגם חומר ראשוני זה ללא מסקנות יכול להיות לענין.

א. מקומה של ישראל בעיני ארה"ב בתקופת המשבר במפרץ

- ב-7.8 מעביר שגריר ארה"ב לממשלת ישראל T.P שבו נדרשת ישראל למדיניות של פרופיל נמוך.

- ב-16.8 בשיחת השגריר ארד עם ג'ון קלי, מציין האחרון כי לארה"ב ענין במניעת דימוי פומבי של שת"פ אמריקאי-ישראלי במשבר.

- במכתב ממזכיר ההגנה מסוף אוגוסט, נדחתה בקשתו של שהב"ט ארנס לכוון גוף תאום משותף לארה"ב ולישראל לנוכח המשבר.

ב. שת"פ אסטרטגי בהקשר של המשבר

- ב-13.8 מוסר דן קרצר לציר המדיני בווישינגטון כי הוחלט בדרג הגבוה ביותר להמנע מכל שת"פ עמנו במסגרת השת"פ האסטרטגי. ארה"ב ראתה בשת"פ הזה כמכוון בעיקרו כנגד ברה"מ לעומת ישראל שראתה אותו בקונטקסט המז'תי. פירוש הדבר: מה שהוצנע במשך שנים קיבל כעת ביטוי חד משמעי.

ג. בקורים בישראל

במקביל לדרישה לפרופיל נמוך, ישנה מגמה הנתנת לפרוש כהמנעות מבקורים בישראל.

- כבר בתחילת המשבר (8.8) מתנצל מזכיר המדינה בפני שה"ח על דחיית בקורו בארה"ב ויוצא בהוראת הנשיא להתייעצויות בתורכיה.

- בתחילת אוגוסט יוצא עוזר המזכיר ג'ון קלי לסבוב במז'ת; תורכיה, סוריה, סעודיה ומצרים אך אינו מגיע לישראל.

- באמצע אוגוסט עוזר המזכיר לענייני ארצ'ל, ג'ון בולטון, מבטל ביקור התייעצות בארץ.

- מבין כל חברי הקונגרס הרבים המגיעים לבקור הכת האמריקאי המוצב בסעודיה, בתחילת ספטמבר, רק אחד - סנטור קרנסטון - מגיע לבקור ליום אחד בישראל.

- ארה'ב מפרסמת שתי 'אזהרות נוסעים' (6.10 ו-7.10) האחת כללית לאזור המז'ת ובה פיסקה מורחבת ומיוחדת לישראל המציינת החלטת הממשלה לחלוקת מסכות גז והשניה לנושא השטחים ובו הערה מורחבת על ארועי הר הבית ואף 'התרעה' על הטפול באמריקאים בעלי שמות ערביים המגיעים לנתב'ג ולגשר אלנבי.

ד. לינקג'

בהתבטאויות שונות בכתב ובע'פ מוצאת ישראל כי ההתייחסות אליה הינה בנשימה אחת יחד עם עירק (לינקג' זה הוכחש ע'י הממשל).

- מזכיר המדינה בייקר הופיע בשמועים בפני ועדות החוץ של ביהנ'ב (4.10) והסנט (5.10) ואמר כי פתרון המשבר הנוכחי צריך להוות קרש קפיצה לפתרון סכסוכים אחרים ובכללם הסכסוך הישראלי-ערבי.
(המזכיר מונה את הסכסוך הישראלי-ערבי כאחד הסכסוכים שהצמיחו הפצתו של נשק אב'כי).

- במסר ממזכיר המדינה לשה'ח (14.10) המתייחס להחלטת מועבי'ט לאחר ארועי הר הבית מתייחס המזכיר לישראל ולעירק בנשימה אחת.

ה. ירושלים וארועי הר הבית

בעקבות ארועי הר הבית מצטרפת ארה'ב להחלטה המועברת במועבי'ט והמגנה פעילות כוחות הכטחון והרג פלסטינים בהר הבית, מבלי להזכיר פגיעה במתפללים יהודים. האמריקאים מצטרפים גם לדרישה לשלוח משלחת לחקור הארוע ואף מפעילים לחץ ניכר במגמה להביא את ממשלת ישראל לקבל את המשלחת.

- ב-14.10 משוגר שדר ממזכיר המדינה לשה'ח העומד על כך שעל ישראל לקבל המשלחת ולהסב בכך תשומת הלב העולמית חזרה לתוקפנותו של צאדם חוסיין.

- ב-15.10 הניעה דוברת מחמ'ד אכזבת ארה'ב מהחלטת ממשלת ישראל שלא לקבל המשלחת.

- ב-16.10 מדגיש המזכיר שארה'ב היתה מצביעה בעד החלטה גם ללא המשבר במפרץ.

- ב-24.10 בשדר לרה'מ קורא הנשיא בוש לשתוף פעולה עם משלחת מועבי'ט ומזהיר שבאי שת'פ ישראל נוטלת סיכון העלול להציב את ישראל וארה'ב במצב קשה ביותר. כמו כן כותב הנשיא שיהיה זה אירוני ובסופו של דבר בלתי מועיל אם ממשלת ישראל תסיט הנושא למעמדה של ירושלים או לפרווגטיבה של ישראל כנגד אלה של מועבי'ט.

- ב-25.10 מצביעה ארה'ב במועבי'ט בעד החלטה נוספת הקוראת לישראל לשקול מחדש את סירובה לקבל את המשלחת.

ו. ערבויות

בקשתה של ישראל לערבויות למימון הלוואה בארה'ב, שתעזור בקליטת העליה

הופכת, גם לאחר שישראל חתמה על התנאים הפוליטיים הנדרשים, לנושא המדגיש את חלוקי הגישות העמוקים בנושא ההתנחלויות, שהינו כ'סדין אדום' בעיני האמריקאים. הבדלי גישות אלו עברו הפעם גם לשאלת מעמדה של ירושלים.

ז. התהליך המדיני

1. ב-16.9 כותב מזכיר המדינה לשה'ת על בקורו בסוריה. בסוף הדיווח אומר המזכיר שהוא מצפה מ'ישראל ל'דרך יוצרת' שבעזרתה נוכל לגשר על שתי הנקודות המפרידות בינינו ועליהן נבסס את הדיאלוג הישראלי-פלסטיני.

באותו מכתב כותב המזכיר שחשוב לאמריקאים שתחול התקדמות בנושא ולו רק כדי לדחות לחצים בינ'ל לקיום ועידה בינלאומית. מאמצים אלו צוברים תאוצה. 'אוכל להשהותם רק אם אוכל להחזיק באמונה ששתוף הפעולה שלנו יוביל לדיאלוג ישראלי-פלסטיני', כותב מזכיר המדינה.

- במסיבת עיתונאים משותפת (9.9) עם המזכ'ל גורבצ'וב, אומר הנשיא בוש כי אף שארה'ב אינה תומכת בפיתרון של ועידה בינלאומית כדרך לפתרון הבעיות במז'ת, הרי שבתנאים מסוימים הם יהיו נכונים לשקול ועידה שכזו.

- בעת מסירת המסר הנ'ל מבייקר ב-14.10, מונחה שגריר ארה'ב לומר בע'פ לשר כי המזכיר עדיין מצפה לשמוע על 'חשיבתנו היצירתית' בקשר לקידום תהליך השלום.

2. תפקיד ברה'מ במז'ת. באותה מסיבת עיתונאים הסתבר מהערה של גורבצ'וב שארה'ב רואה מקום לתפקיד שונה לברה'מ במז'ת בעתיד מזה שראתה עד כה.

3. מינוח חדש. במסיבת עיתונאים (9.10) השתמש הנשיא בוש פעמיים במונח 'שאלת פלסטיין'.

ח. 'הסדר החדש'

במשל האמריקאי קיימים יותר מסימנים ראשונים של חשיבה על 'הסדר החדש' שאליו יש להעריך עם סיום המשבר במפרץ. הגורמים העקריים המנחים יהיו כפי הנראה יחסי מזרח-מערב שהשתנו והקואליציה שיצרה ארה'ב בעמידתה מול עירק. נראה מהדיווחים המגיעים אלינו עד כה כי ישראל אינה נתפשת כגורם המשולב באופן ברור באותו 'סדר חדש'.

ט. עסקות נשק

המשל מתבסס על המשבר במפרץ כדי להגיע למימוש עסקות נשק אדירות עם מדינות המפרץ ובראשן סעודיה. בתחילה דובר על עסקה בשווי של למעלה מ-20 ביליון דולר. לאחר שזו עוררה תגובות קשות בישראל ובוושינגטון מפצל המשל את העסקה כשחלקה הראשון יהיה כ-7.5 ביליון דולר, כאשר היתרה תוגש לאישור הקונגרס בראשית 1990.

ארה'ב מנמקת העסקה בצורכי בטחון סעודים ואמריקאים בטווח הקצר כשברור שיש בעסקה חלקים שיתממשו רק בעוד שנה או שנתיים ואינם עונים על קריטריון זה. (ברור שיש עניין כלכלי גדול בעסקות אלו מעבר לשיקולים האסטרטגיים והצבאיים).

מצד שני בקשות הגדלת הסיוע הישראלי באופן דרסטי מתקבלות רק בחלקן בהבנה וההענות מצד המשל מוגבלת ואיטית. (יחד עם זאת יש לציין, תודות למאמצי הקונגרס, שהסיוע לישראל השנה גדל ויש בו אלמנטים חדשים שהינם בעלי חשיבות).

מצפ'א

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, ממד, סמנכל, אוקיאניה, מצרים,
מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, ארבל2, איר1, איר2, מזאר

סססס

אאא, חוזם: 2545

אל: רהמש/189

מ: ווש, נר: 2012, תא: 011190, חז: 2200, חד: מ, סג: סו,

בבב

סודי/מידי

11
2

אל: ויקטור הראל - לשכת מנכ"ל,

מאת: השגרירות, וושינגטון

שיחת המנכ"ל - קלי (31/10)

נכחו : מצידם - קלי קרצר ומקיון (ממח' ישראל) .. מצידנו - המנכ"ל
השגריר, שטיין והח"מ.

להלן מהשיחה :

1. המנכ"ל מדגיש כי לעיראק עצמה מוגזמת (EXCESSIVE POWER).
מציון יחסינו עם שלוש המעצמות הערביות של המזה"ת:

עם מצרים:

הסכם אסטרטגי.

עם סוריה - הסדר טקטי.

ואילו עם המעצמה השלישית עיראק - לא היה מעולם הסכם כלשהו ובה טמון
המפתח למלחמה או שלום באזור.2. להלן קובע המנכ"ל שאיננו (קרי - ישראל וארה"ב) יכולים להתיר
לעצמנו היעדר דיאלוג מקצועי, בדרג גבוה, ביננו בנושאים אלה. דוקא בעת
הזו דרושים דיאלוג, וליבון משותף של רעיונות. דרושה חשיבה משותפת על
דמות המזה"ת לאחר המשבר. אל לנו להוות (בסוף המשבר י.א.) עם הגורם (CAUSE)
והתוצאה (EFFECT). אם לא נמצא דרך להקים חיץ אסטרטגי ביננו
לבינם, לא נוכל להרגיע (DIFFUSE) את המזה"ת.

3. קלי מניח שההגדרה חיץ אסטרטגי מכוונת לירדן.

4. המנכ"ל:

א. מציון שדבריו מבוססים על הנסיון עם מצרים. מדגיש העוצמה המוגזמת
והאמביציה המאפיינים את עיראק, ומזכיר דברי כמאל ג'ונבלאט: במזה"ת יש
מקום לכולם אך לא לכל אמביציה. להלן מבקש מקלי לשים עצמו בנעליה של
ישראל ולחוש את מימדיה הקטנים, את הכמות הגדולה של זכרון פוליטי שנושא
כל אחד מאזרחיה, ואת משקל המימד הפסיכולוגי בפוליטיקה שלה. שב ומדגיש
הצורך להרגיע (DIFFUSE) ולהסיר הצידה (PUT ASIDE) לחצים. הישראלי
יביט על המזה"ת בצורה שונה לחלוטין מעת שעיאק לא תהיה עוד על גבה של
ישראל.ב. שואל מה ניתן לעשות ומדגיש קיומו של נתון קבוע: ישראל מוקפת מכל
עבריה, למעט ממערב. מציון חשיבות הפחתת הלחץ החיצוני על ישראל.
מזכיר ההסכם עם מצרים וקיומה של מערכת יחסים נישלטת (MANAGEABLE)
ביננו לבין סוריה.ג. לטווח הרחוק, ירדן היא השותף האסטרטגי של ישראל לכל הסדר בחזית
המזרחית. יחד אתה נצטרך לעסוק בעתיד בבעיה הפלסטינית. אם האבק ישקע
ונישאר עם האיום האסטרטגי ממזרח - לא ישתנה דבר ולא נוכל לנוע זאת על
רקע תחושת המאוימות בישראל. יש לחשוב על בעיה זו יחדיו.

5. קלי שואל האם כוונת המנכ"ל, בנושא חיץ אסטרטגי, לירדן ? לחלק מירדן ?

לירדן ועיראק גם יחד ?

6. המנכ"ל: עשוי להיות צירוף (כלשהו י.א.) של הנוסחאות שלעיל ובלבד שיהיה אטרקטיבי דיו. לישראל דרושה חגורת בטחון שתכלול בתוכה גם האלמנט של שת"פ כלכלי באזור.

7. קלי: אך אין המדובר על שרטוט גבולות מחודש.

8. המנכ"ל מאשר שלא זאת כוונתו.

9. קלי מאזכר שבעת פגישתם הקודמת (במרץ '90) הדגיש המנכ"ל את האיום העיראקי, והיה אותה עת, אחד האנשים היחידים שהבליטו הנושא.

10. לדידו של המנכ"ל, - כאשר לעיראק - המדובר בצירוף של פיזיקה ומדיניות: עצמה רבה מדי, קשיים כלכליים ומגלומניה מזה'תית ניכרת.

11. קלי תוהה האם לאחר המלחמה (אם תפרוץ . י.א.) תדמה עיראק לרפובליקת ויימר. מצדד בפירוז עיראק בין אם יפתר המשבר בדרכי שלום, ובין אם תפרוץ מלחמה. הוסיף (מניה וביה. י.א.) - ללא מכוונת המלחמה העיראקית וללא צדאם. דחה הדיבורים על חלוקת עיראק, כאשר איראן ותורכיה יטלו נתחים משטחה.

12. המנכ"ל אינו סבור שניתן לפרז את עיראק לחלוטין, בלא הפעלת האופציה הצבאית.

13. קלי: יש סיכוי שאם המשבר יסתיים בהצלחה - יגבר שה'פ בין המפרציות, מצרים וסוריה. תהליך זה צופן בחובו גם סיכון. מזכיר שהמצרים אמרו בעבר שהשת"פ ביניהם לבין עיראק יתרום לרציונליזציה של צדאם. תוצאה מוצלחת של המשבר 'תשנה הפיזיקה והפסיכולוגיה' באזור. צריך שהסדרי הבטחון שיכוננו לאחר המשבר יכללו את ישראל, ושבינה לבין מס' משכנותיה ישרו קשרים מדיניים, אך הכל תלוי בסיום מוצלח של הסכסוך.

14. להלן מציין השגריר הצורך בדיאלוג נמשך בינינו לבין ארה"ב והמנכ"ל מוסיף שיש לכנס הסמינר המשותף עוד קודם לסיום המשבר זאת "ללא תקיעה בחצוצרות". (נאמר, בהמשך לשיחת השגריר - קימט בנושא).

15. קלי שואל להערכת המנכ"ל לגבי ענינם של הערבים (המשתפים פעולה עם ארה"ב נגד עיראק. י.א.) להשאר במסלול הנוכחי.

16. המנכ"ל אינו רואה בעיה במצרים. המפרציות פגיעות. עומאן עשויה לפעול באורח שונה (קרי היא פחות פגיעה משאר המפרציות. י.א.) ואף סעודיה שונה במידת מה. מצרים וסוריה מעונינות לקשור עצמן אליכם.

17. קלי: הסורים צריכים לבצע מספר דברים (קודם שיתקבלו ע"י ארה"ב. י.א.)

18. המנכ"ל אינו צופה פעילות סורית רבה בקרבות, אם יפרצו, אך רואה הסורים, בכל מקרה כקשורים לארה"ב. מציין שהסמינר יצטרך לעסוק בין השאר, אף בבעית המים במזה'ת.

19. קרצר שואל האם המנכ"ל רואה גם את הנושא הפלסטיני כתחום העשוי להיות דינאמי. העריך שהערבים יעלו שוב את בעית השטחים. לדעתו לא ניתן יהיה להגיע להסדר ללא חלוקת ריבונות (SHARED SOVEREIGNTY) בין ישראל לפלסטינים.

20. המנכ"ל מגדיר המצב הנוכחי כנגטיבי, ומדגיש שאהדת הפלסטינים בישראל ובשטחים לצדאם היתה מדאיגה (ALARMING) מאוד והסיגה אותנו מס' שנים לאחר. האוירה איננה מאפשרת נקיטת צעדים מעוררי אמון. הדברים צריכים להיות שלובים זה בזה. שני הצדדים לא יהיו חפשיים לקבל החלטות, כל עוד הכוחות החיצוניים, המיותרים, לא יסולקו. (קרי עיראק. י.א.)

21. קרצר מביא דברי פלסטיני, באזניו, כי אי הצגתו של פתרון פוליטי כלשהו

בפני הפלסטינים גורמת לכך שהם נותרים עם קריאת התגר לכל שטחה של ישראל.

22. השגריר אומר כי (בעולם הערבי . י.א.) עדיין חושבים של ישראל אין מקום ב'דירה המזה'תית', וקיימת עדיין התייחסות ליהודים כאל אזרחים ממדרגה שניה.

23. קלי אומר כי השינוי האסטרטגי הכרוך בהכנסת טילים לטווח רחוק לאיזור הופכת ענין קידומו של הסדר לדחוף יותר. האיום עתה חורג מהתקפה קונבנציונלית. בסיום התייחס קלי להחלטות מועבי'ט בעניננו והביע תקווה שנוכל לצאת 'מהמעגל הזה', אחרת צפויות הצעות החלטה נוספות בעתיד.

24. המנכ'ל מציין, בסיום, כי יעלה את ההצעה לקיים הדיאלוג (הישראלי אמריקני . י.א.) בפני קימט.

אמיתי

תפוצה: שהח, טשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן

סססס

אאא, חוזם: 896

אל: רהמש/46

מ-: המשד, תא: 011190, חז: 1646, חר: סג: סב,

בבב

סודי ביותר/רגיל

י'ב בחשון תשנ"א

31 באוקטובר 1990

913.11

87616

ארה"ב

נציגויות

הנדון: דף מצפ"א מס' 77

לשבועיים אוקטובר 31-19

1. ארה"ב

כללי

בתקופה הנסקרת מסתמנים שני איפיונים מנוגדים. מצד אחד, בממשל -המשד הפעילות במועב"ט ולחץ אמריקאי על ישראל לקבל משלחתו של המזכ"ל. בנושא הערבויות בקש הממשל אישור ההתחייבויות שניתנו ע"י השר במכתב הבהרות מה-17.10, וכן מסתכר שבבקורו הקרוב של מזכיר המדינה למז"ת לא ינחת בישראל. מצד שני, בקונגרס -מאופיינת התקופה האחרונה בסיום החקיקות שמהן מקבלת ישראל את סיוע (האזרחי והצבאי) שלה. בתחום זה נרשמו הישגים מרשימים המממשים במידה ניכרת את בקשותינו המורחבות לנוכח המשבר במפרץ. הקונגרס כבעבר מוסיף להיות מעוזה החזק של ישראל, אך גם בו עולים כמהלך הדיון על סיוע החוץ קולות הצורמים לאוזנינו, שיש בהם אולי מעין אתרעה לבאות.

ב-6 בנובמבר תערך בארה"ב מערכת בחירות כלליות בה יעמדו לבחירה כל חברי בית הנבחרים (435), שליש מחברי הסנאט (33), מרבית המושלים במדינות (40) ואלפי נושאי משרות נמוכות יותר. חלק מיידיי ישראל מוצאים עצמם במערכה קשה ביותר. תדמיתם של הנבחרים היא בשפל בשל פרשיות האתיקה (בעקר בענייני הבנקים להלוואות וחטיון), המבוך התקציבי וההערכה כי ה'גבעה' אינה מבטאת עוד רחשי לב הצבור ואינה יכולה להגיע להכרעות בנושאים קריטיים. הסברה כי אפשר יהיה לקצץ באופן דרמטי בתקציב עקב הפשרת המלחמה הקרה, ולהפנות התקציבים לכוון האזרחי לא התמשה. ה'גבעה' נתונה גם במשבר הנהגות ובמשבר המשמעת המפלגתית. כל אלו ישפיעו ללא ספק על הבחירות ותוצאותיהן (שנדווח עליהן בדף הבא).

א. הממשל

מטבע העניינים אנו ממשיכים לבחון סימנים כלשהם של תמורות ביחסינו עם הממשל בזכוכית מגדלת. כדי להרחיב את היריעה קמעא, אנו מצרפים סקירה המונה מכלולים שבהם בטוי כלשהו ליחסה של ארה"ב לישראל מאז פרוץ המשבר במפרץ ב-2/8. אין בסקירה זו מסקנות על מהות היחסים כיום וכיוונם האפשרי, והיא מהווה חומר גולמי בלבד הבוחן הסוגייה בפרספקטיבה מעט ארוכה יותר.

בפרק זה יש הד לדברים רבים שהושמעו בפגישות ההיכרות שעורך השגריר החדש בווש' בממשל ובקונגרס ועולים בהן נושאים קבועים במערכת היחסים עם ארה"ב, יחד עם נושאים מיידיים יותר.

1. יחסי ישראל-ארה"ב

עם פרוץ משבר המפרץ לא אחת ציינו לחיוב בכירים בממשל את עמדתה המאופקת

של ישראל בפרשת המשבר וזו עזרה למערכת היחסים. אולם פרשת הערבויות וארועי הר הבית הבליטו שינוי באוירה. הדברים באים לידי ביטוי בדברי חבר הקונגרס מל לוויין בעת פגישת ראשי ועדת החוץ עם השגריר (19.10) הטוען כי יחסי ארה"ב-ישראל התדרדרו לשפל חסר תקדים. לטענתו, הנשיא פיתח כעס כלפי ישראל והודעות הבית הלבן נוקשות יותר. התמיכה הפומבית האמריקאית בישראל יורדת ולהערכתו אנו נמצאים בזמן הקריטי ביותר של היחסים.

גם בפגישת השגריר עם ס/מזכיר המדינה, לארי איגלברגר, (18.10) ציין האחרון כי 'אנו עוברים כעת תקופה קשה'. התעסקות הממשל בנושא הר הבית פוגמת ואף מפריעה לרכז המאמץ בטיפול במשבר המפרץ.

נשמעו גם נימות מתונות, מרגיעות יותר שדרשו להחזיר הנושא לפרופורציות הנכונות. בפגישת השגריר עם דניס רוס (24.10) הדגיש רוס החשיבות שבמזעור החיכוך וציין החשיבות שבהורדת הנושא מאמצעי התקשורת. גם בפגישת השגריר עם מנהיג הרוב בסנט ג'ורג' מיצ'ל (26.10), אמר הסנטור כי המתיחות הנוכחית לא תפגע משמעותית ביחסים ארוכי הטווח בין ארה"ב לישראל.

בעת הדיון על שמיטת החוב המצרי (19.10) הקדיש הסנטור גור את נאומו לקריאה לממשל לשפר יחסו לישראל. בשל סיבות טקטיות מוכנה האדמיניסטרציה של בוש להדגיש את חלוקי הדעות הקיימים עם ממשלת שמיר וממשלת שמיר לא התאימה עצמה למצב המיוחד ברגעים מסויים, אמר הסנטור. אם דגם זה של יחסים ימשך תפגע התמיכה בישראל ולכן יכולים להיות השלכות לא רק טקטיות אלא גם אסטרטגיות, כולל החלשת יכולתה של ישראל להרתיע התקפות אויבים והגדלת הסכון למלחמה ומפגע לאינטרסים הלאומיים שלנו.

ב-23.10 ארגן מחמ"ד פגישה לתדרוך רקע של דן קרצר ('מקור בכיר במחמ"ד') עם הכתבים הישראלים. הטון הכללי היה של מסר פייסני ומתון המבקש לסיים חלוקי הדעות במטרה לחזור לנושא העקרי: האיום העירקי. עקר המסר היה הצורך להניח לחלוקי הדעות הפומביים ולפתוח דף חדש ובדיאלוג אמיתי המבוסס על אמון. יש היום בעיות אמון קשות בין 2 המדינות. יש לחדש הדיאלוג בין המנהיגים ברמה הבכירה.

2. עמדת ארה"ב בנושא החלטות מועבי'ט ודו"ח זמיר

כמדוע, בעקבות ארועי הר הבית הצטרפה ארה"ב להחלטת מועבי'ט 672 (12.10), המגנה פעילות כוחות הבטחון.

ב-24.10, ערב ההצבעה על החלטה 673 הקוראת שוב לישראל לקבל משלחת המזכ"ל, משגר הנשיא בוש איגרת לרוה"מ ובו הוא קורא לשת"פ עם משלחת מועבי'ט ומזהיר שחוסר שת"פ כזה מגלם סיכון העלול להציב את ישראל וארה"ב במצב קשה ובלתי רצוי. הנשיא מוסיף שיהיה זה אירוני ובלתי מועיל אם ממישראל תסיט הנושא למעמדה של ירושלים או לפררוגטיבה של ישראל כנגד אלה של מועבי'ט.

רה"מ דוחה פנייה זו וב-25.10 מצביעה ארה"ב בעד החלטת מועבי'ט 673 הקוראת לישראל לשקול מחדש את סרובה לקבל המשלחת.

לאחר פירסום דו"ח זמיר התייחס לנושא דובר מחמ"ד (באושר, 26/10). לדבריו הדו"ח נמצא כעת בלימוד, אך עקרונית אין זה מבטל את הצורך לאפשר למשלחת המזכ"ל לבוא ועל כך הצביעה ארה"ב במועבי'ט. הדו"ח מבחינת ארה"ב, אינו משנה עמדתם. לשאלה האם ארה"ב מצפה שהדו"ח או מסקנותיו יועברו למזכ"ל, השיב באושר שארה"ב מצפה שהמזכ"ל ישקול זאת כביטוי לעמדת ישראל. עם זאת העברת הדו"ח למזכ"ל הוא עניין שעל ישראל להחליט בו.

ברקע הדברים מענינת השאלה שהופנתה אל הדובר כיצד ארה"ב ומדינות אחרות באו"ם קובעות קריטריונים כאשר הן באות להחליט איזה ארוע אליה הן תכדוקנה ואיזה לא, שהרי יש עימותים ומעשי הרג ואלימות רבים אחרים, ומה עשה את הארוע בהר הבית כה מיוחד? תשובת באושר היתה שההחלטה של הקהילייה הבינ"ל לבחון הדברים השונים באה במאמצעות שיחות בקרב הנציגים באו"ם וכאשר מסכימים לבחון בעייה ולסייע לאו"ם לטפל בה, אנו עושים זאת...

ב-30.10 בתדרוך דוברת מחמ"ד (טאטוויילר) בהתייחסה לדו"ח ועדת זמיר אמרה

כי עד כה התקבל בווינגטון דו"ח העברי שהוגש לשגרירות ארה"ב בישראל ע"י הממשלה ושתורגם ע"י השגרירות. הדוברת הוסיפה כי ארה"ב מקבלת בברכה את פרסום הדו"ח ובינתיים עד לקבלת הדו"ח הרשמי באנגלית מממשלת ישראל היא מצביעה על מס' נקודות. הדו"ח מציין שהיה צורך בשימוש בתחמושת חיה בשל סכנת חיים. ממשלת ישראל מודעת להתנגדות ארה"ב לשימוש בתחמושת חיה. הנשיא ומזכיר המדינה שניהם אמרו כי במקרה זה נעשה שימוש מוגזם בכח. הדו"ח אף טען שכוחות הבטחון לא היו די מוכנים. הדו"ח מבקר את ההתקפה על מתפללים בכותל, דבר התואם דעתנו, אמרה טאטוילר.

כאמור, ארועי הר הבית והחלטת מועבי'ט יצרו אורח מתח בין ירושלים לווינגטון ובפגישות השגריר שובל עם: איגלברגר (18.10), קלי (22.10), רוס (24.10) ואחרים הודגש הצורך להתזיר הדברים לתיקנם והודגשה החשיבות שבהחזרת נושא המפרץ למרכזיותו.

יש לציין כי בעקבות ארועי הר הבית ומועבי'ט - מתבצעת פעילות נרחבת של כל הקונסוליות בהפצת תדריכים חומר הסברה, תידרוכים וראיונות לאמצעי התקשורת; הפעילות מתבצעת בשת"פ עם הארגונים היהודיים וה-CRC בשטחי השיפוט השונים. בסן-פרנסיסקו נערכה הפגנת תמיכה בישראל בכיכר האו"ם בעיר בהשתתפות כ-400 איש, כאשר מועצת עיריית ניו-יורק קיבלה החלטה לחנוך במנהטן את 'כיכר ירושלים המאוחדת' - זאת בעקבות בקשת הקונסול.

3. תגובות רשמיות כארה"ב לרציחות בירושלים

בתדרוך היומי של מתמ'ד (22.10) אמרה הדוברת (טאטוילר) כי 'אנו מזועזעים וכואבים את דקירתם למוות של שלושה ישראלים בירושלים'. בתשובה לשאלה האם יש הבדל בין רצח זה לארועי הר הבית שנוע קודם, אמרה הדוברת כי ניתן בהחלט להבדיל בין שני הארועים, אך מאחר ובישראל ישנה ועדת חקירה איננה מעוניינת להסיק מסקנות. ברם ציינה שתהיה הסכמה בינ'ל שהרצח הברוטלי של השלושה, ע"י בן 19, נעשה כתוצאה 'מאי שפיות זמני'. בנקודה זו נשאלו שאלות המשוות התגובה האמריקאית בין ארוע זה לארוע גן הורדים בראשל"צ והעלו הנקודה שבשעתו נדון העניין במועצת הבטחון ומח' המדינה לא התייחסה לרצח כאדם חולה רוח אלא הביאה המקרה כדוגמא למתיחות השוררת בין ישראלים לפלסטינאים.

יצויין כי במהלך הודעת דובר הבית הלבן באותו נושא נאמר כי הנשיא מצטער על הרצח הטרגי של שלושה אזרחים ישראלים ב' מערב ירושלים'.

4. ירושלים

תמיכתה של ארה"ב בהחלטת מועבי'ט 672 חידדה ההכרה הכללית כי הממשל אינו תמים דעים עם ישראל באשר למעמדה של ירושלים המאוחדת כבירת ישראל. תימוכים לכך ניתן היה למצוא בפרשנויות השונות שניתנו למכתבו של שה"ח לוי מה-2.10. בתמורה לקבלת ערכות על 400 מליון דולר. השאלה השכיחה שנשאלה: האם מזרח ירושלים כלולה בהגדרה של שטחים מעבר לקו הירוק או לא? בתשובה לשאלה בעת מפגש בסנט (23.10), הבהיר השגריר שובל כי ישראל לא תשקיע מ-400 מיליון הדולר האלו לבניה מעבר לקו הירוק, אבל אין פירוש הדבר ואין לכך ביטוי במכתב שישראל לא תבנה במזרח ירושלים מכספה היא.

כתוצאה מהתעסקות בנושא הדגיש לאחרונה מזכיר המדינה במסע'ת כי ירושלים לא תחולק יותר ואת שאלת מעמדה הסופי יש לקבוע דרך משא ומתן. כ"כ במכתב לרה"מ שמיר מה-24.10, הצביע הנשיא בוש על עמדות ישראל שנקטו ע"י ארה"ב מאז 1967, בכללן לעולם אין לחלק את ירושלים מחדש, העיר חייבת להשאר מאוחדת, יש לקבוע מעמדה הסופי במו"מ, אין צורך לסלק כעת את המחלוקת בינינו בנושא כי הרי, לשיטת ארה"ב, 'עתידי ירושלים הינו נושא למשא ומתן'.

5. עירק והמפרץ

במהלך פגישת השגריר עם עוזר המזכיר קלי (22.10) סיפר רוס שהנשיא הבהיר לשליח הסובייטי פרימקוב כי ארה"ב דבקה בהתנגדותה לפתרונות חלקיים שיתירו בידי צאדם חוסיין הישג כלשהו. גם בפגישה נוספת של השגריר עם

(24.10) הודגש העדר כל שינוי בנחישות האמריקאית ואי קבלת פתרונות חלקיים. בהקשר זה הזכירו נאום הנשיא (23.10) שבו הדגיש שארה"ב לא תקבל פשרה ולא תאפשר לצדאם לצאת מהעימות עם הישג כלשהו.

6. המזה"ת לאחר פתרון משבר המפרץ

לשאלת השגריר בעת פגישתו עם דניס רוס (24.10) כיצד רואה ארה"ב האזור לאחר פתרון הסכסוך, ענה רוס שהנושא עדיין בחיתוליו והכוונה הכללית הינה ליצור מכניזם להסדרי בטחון אזוריים. אין כוונה ליצור מסגרת כנאט"ו משום שהיא עלולה להיות שבירה ובלתי מתאימה. הכוונה ליצור מסגרת מולטילטרלית ואשר תכניה יהיו הן בטחוניים מדיניים והן כלכליים. בתחום הבטחוני חושבים על CONFIDENCE BUILDING MEASURES. ישראל הינה חלק מתוכנית זו ולא ניתן לדון בנושא בלי ישראל.

7. ערבויות דיור

'מקור בכיר במחמ"ד' סיפר לאחרונה לעתונאים ישראלים בווישינגטון כי המזכיר בייקר לא יאשר לפני צאתו למסע באזור את תחילת הטיפול הטכני במתן הערבויות. על פי המקור, מבקש בייקר שישראל תבהיר כי תעמוד בנאמרי במכתב שה'ח לוי אליו. המקור ציין כי קיימת בעיית אמון בין שתי המדינות. בינתיים, ב-31.10 בתדרוך היומי של מחמ"ד אמרה הדוברת כי מזכיר המדינה לא הקפיד את ישום הערבויות והם מעבדים הפרטי ליישומם. כמו כן אמרה שבשלכ מסוים, לא ידעה לנקוב בתאריך, תצא משלחת AID (שעליה הוטל לעבד הפרטים הקשורים לשמוש בכסף בישראל בתאום עם ממשלת ישראל). הדוברת חזרה ואשרה שלמזכיר אין שאלות לגבי מכתב שה'ח (2.10).

ב. קונגרס

1. חוק סיוע חוץ/הקצבות

א. ב-25.10 וה-26.10 התקיים הקונגרס בין ביהנ"ב והסנאט על חוק סיוע החוץ/הקצבות. כל הנושאים הישראלים הושארו פתוחים לדרישת חבר הקונגרס אובי, שעמד בראש המתידינים מטעם ביהנ"ב. שני הנושאים השנויים ביותר במחלוקת היו אל-סלבדור ושמיתת החוב למצרים, היה ברור למשתתפים שאי הכללת שמיתת החוב למצרים תביא להטלת וטו מצד הנשיא.

ב. ה'חבילה הישראלית' הועברה, כלהלן:

1. אושרה האופציה להעביר 200 מיליון דולר מ-ESF (הסיוע האזרחי) לשמוש עבור צרכים בטחוניים (FMS) בזמן המשבר במפרץ.

2. העברה מוקדמת של ה-FMS במזומן תוך 30 יום לאחר קבלת החוק או עד ה-31.10 (מה שיותר מאוחר מביניהם).

3. שחרור מהיר של ציוד מעודפי הצבא האמריקאי באירופה עבור מדינות MNNA (בנות ברית גדולות של ארה"ב מחוץ לברית נאט"ו). הציוד העודף מוגבל לנשק. מכאן שגם לישראל רמת הזכאות הגבוהה ביותר במסגרת הזכאות לעודפי ציוד צבאי באירופה.

4. DRAWDOWN - משיכת ציוד ממלאים אמריקאים בגובה של 700 מיליון דולר עבור ישראל (כשהכוונה הינה לאספקת ציוד לישראל עד 700 מיליון דולר בבחינת תקרה). הממוש נתון בידי הממשל.

5. הצבה מראש של ציוד אמריקאי בארץ הועלתה ל-200 מיליון דולר (בסך הכל 300 מיליון דולר, כולל 100 מ' דולר שת"א 90).

6. הגדלת כספי ה-OSP (המיועד לרכש פריטים בישראל כחלק מה-FMS) מ-400 מיליון דולר ל-475 מיליון.

7. שמירה על תקונים 'מסורתיים', כגון תיקוני ברמן ווקסמן (7 מיליון דולר לשת"פ איזורי, ו-7.5 מיליון למש"ב, אקדמי ומדיני).

8. בנוסף בדו"ח הקונפרס (ולא בחוק) נרשמו 5 מליון דולר עבור הכושים העבריים.

ג. מס' נושאים ירדו מהפרק:

- שריון עבור ישראל מכספי SDAF (קרן לרכישות מערכות נשק הנשמרות בארה"ב לשעת חרום).

- הגדלת ה-FMS ע"י DEOLIGATION/REOBLIGATION כלומר העברה משנה קודמת של כספים שטרם נוצלו.

- תקון ה-CASH FLOW FINANCING (תקון אובי) בוטל.
תקון זה עלול היה להגביל את יכולת התמרון הפיננסי של הרכש הבטחוני בארה"ב, ולכן היה בלתי רצוי לנו.

ד. אש"פ והשטחים

נסיונו של סנטור דהקונסיני להעביר תקון בנושא אש"פ לא הצליח (מטרת התקון היתה למנוע כל אפשרות לנהול מו"מ של הממשל עם אש"פ באופן רשמי ובלתי רשמי, או עם כל גוף הנמצא תחת שליטתו והשפעתו של הארגון).

בנושא האוניברסיטאות בשטחים, הוסכם לקבל נוסח מתוקן ומרוכז של הסנאט (שגובש ע"י הסנטורים קסבאום, באשוויץ, צ'ייפי ודול), המברך ישראל על החלטתה לפתוח בתי"ס ביו"ש לרבות מכללות ואוניברסיטאות אלקודס ובית לחם. התיקון מביע גם תקווה שבתי"ס ישארו פתוחים וכל בתי"ס שיפתחו בהקדם יכובדו ע"י כל הצדדים כמקומות לימוד.

ה. שמיטת חובות למצרים

הנושא נדון באריכות רבה ובטונים צורמים ביותר. התקבל נוסח שעיקרו הוא נוסח הסנאט בלוית תקון קל של אובי. נוסח זה הוסיף לסמכות הנשיא לחחוק החובות למצרים מס' אלמנטים חדשים:

1. קיום ועידה בינלאומית של מדינות תורמות לכלכלת מצרים (צרפת, גרמניה, יפן, סעודיה, כווית) ונושות כדי לדון בשמיטת החוב של מצרים בכללותו ולחתור לפעולה מולטילטרלית לפתרון בעיות החובות המצריים. על הוועידה להתקיים עד ה-31.12.

2. על הנשיא להגיש דו"ח בינואר 1991 כדי להעריך המצב.

ד"ח הקונפרנס עבר בביהנ"ב בהצבעה בתוצאה 188 בעד ו-162 נגד (שזה רוב קטן למדי, ומשקף העדרותם המכוונת של קונגרסמנים רבים) בסנאט עבר ב-VOICE VOTE

ו. יוזמות שהיה בהם כדי לפגוע בישראל בסנאט

1. מדיניות ההתנחלויות של ישראל: ב-19.10 כעת דיון על חוק סיוע החוץ מציעים הסנטור בוב דול (מנהיג המעוט בסנאט) והסנאטור הדמוקרטי בוב בירד (יו"ר וועדת ההקבות ומנהיג הרוב לשעבר) הצעת תקון הטוענת כי אכלוס מזרח ירושלים בעולים מנוגדת לרוח וכוונות 242, ו-338. לפי התקון מדיניות התמריצים להתנחלויות מנוגדת אף היא להחלטות אלו ומנוגדת ליעוד ערבויות הדיוור לעולים מברה"מ. הנשיא נדרש איפוא לדווח לוועדות הקונגרס על פעילות ההתנחלויות, מימון, תמריציהן ומספרי המתנחלים. הדיווח יעודכן מידי 120 יום.

הצעת התקון נדחתה אמנם ברוב של 8:90 (דול, בירד, וואלוף, מקלור, גארן, ג'פורדס, קסבאום ופריור) - אך חומרתו בעצם הגשתו.

2. בקורת על חקיקה פרו-ישראלית:

ב-22.10 עורך סנאטור בירד 'פיליבסטר' שנמשך כשעתיים בזמן הדיון על תקון אינווה-קסטן (הדן בהעברת ציוד צבאי לישראל ממלאי הצבא האמריקאי בשווי של 700 מליון דולר) שעבר ב-VOICE VOTE. לאחר שהועברה ההחלטה מציע סנאטור בירד תיקון שבא לבטל הצבעה זו ותיקונו שנפל ברב של 97 מול 1. בירד טען שכל אופוזיציה לנושא הקשור לישראל נתפסת כהתנכלות כללית לישראל-ומכשול פסיכולוגי זה חייב להסתיים.

2. חוק תקציב הפנטגון/הקצבות

א. להלן הנושאים הישראלים שהושגו:

1. המשך מימון ה'חץ' (42 מליון דולר) ובתנאי המימון הקיימים (80 אחוז על חשבון ארה"ב).
2. אושר המשך תכניות רכש לרובת טיל ה'פופאי', מערכת ראיית לילה למסוק הקוברה, 'שמשונים' ומזל'טים.
3. כ"כ המשך תכנית בדיקת מערכות נשק זרות והקצאת כספים למו"פ משותף עם מדינות נא"טו ו-MNNA.
4. הרחבת מתקני נמל חיפה והרחבה אפשרית של נמל אשדוד (15 מליון דולר).
5. הקמת מאגרי דלק בישראל לשעת חרום, שקיבולתם תהיה 4.5 מליון חביות.
6. פתיחת מכרזים ל-EUROPEAN WORKLOAD (תחזוקת ציוד אמריקאי באירופה) בפני התעשייה האווירית.
7. זרוז מימוש חוזי בטחון ושחרור טכנולוגיות וסיוע לתעשיות הבטחוניות לקידום חוזיהן.
8. עידוד הפנטגון לעבות את היקף השת"פ האסטרטגי והתעשייתי-בטחוני.

3. סיכום

א. מעבר לסיוע האזרחי והצבאי 'הרגיל' של 3 ביליון דולר קיימות תוספות נרחבות ומשמעותיות ביותר. יש לראות תוספות אלו על רקע המצב המיוחד במז'ת כ"כ יש לראות בהן הכרת הקונגרס בצרכים הבטחוניים של ישראל.

ג. העסקה הסעודית

בסוף לא הביע הקונגרס התנגדות לעסקה זו ועתה הממשל רשאי לממשה. הסנטור קרנסטון הסיר את 'החלטת אי-ההסכמה' שיזם אחרי אישור התיקון המאפשר לישראל למשוך ציוד ממלאי ארה"ב בשווי של 700 מליון דולר, ואילו בבית הנבחרים ראשי וועדת החוץ בלמו יוזמתם של הקונגרסמנים דייב אובי ומל לויין נגד חלקי העיסקה.

ד. תיירות

1. ביקורים

בעצה אחת עם משרד התיירות הונחו הקונסוליות להעמיד את ענין קידום התיירות בראש סולם העדיפויות של עבודתן השוטפת. המסר המועבר לקהילות היהודיות הוא של הזדהות עם מדינת ישראל ואי כניעה לאיומים ולטרור המופנים כלפינו. הפעולה מכוונת גם לציבורי יעד נוספים - קהילות דתיות, אנשי תקשורת, מעצבי דעת קהל ואיגודי עובדים. השליחים הונחו להתייחס לנקודה זו בהרחבה בתיידוכים השונים, כאשר באסיפה הכללית הקרובה של ה-CJF, שתקיים בסן-פרנסיסקו, יוקדש לנושא מושב מיוחד. נתבשרנו על הגיען ארצה של משלחות ראשונות מפילדלפיה ולוס אנג'לס ומשלחת של 250 איש מהמנהיגות הצעירה של ה-UJA.

2. תעופה וטרור

ב-25.10 פרסם ה-FAA - המשרד האמריקאי הפדרלי לתעופה אזהרה האומרת שהתקבל מידע על קבוצה פלסטינית קיצונית העלולה לפגוע בתעופה אמריקאית היוצאת מצרפת או גרמניה, כנראה בכוון המז'ת. בהערכה הוסיפו שהם נותנים לאזהרה רמת אמינות גבוהה.
ב-CNN פורסם הדבר כ'אזהרת נוסעים לאירופה והמז'ת'.

ד. שונות

1. אנטישמיות אש'פית - בשיקגו רוססו חמישה בתי כנסת בסיסמאות פרו אש'פיות ופרו עיראקיות ע"י צעירים ממוצא ערבי שנעצרו ע"י המשטרה. צעיר אחר ממוצא ערבי התפרץ לבית מרקחת ומסעדה כשרה והשמיע דברי נאצה אנטישמיים ואף איים באמצעות סכין על עובדי המסעדה. ה-JCRC המקומי הביע חשש לארועים דומים על רקע המתח בין יהודים וערבים בארץ, ותידרך פעיליו בהתאם.

2. מכבי ת'א - לייקס - ברוב עם התקיים משחק הראווה ב'פורום' של לוס אנג'לס בהשתתפות של כ-16 אלף צופים. הפרויקט ריכז קהל רב של ישראלים יהודים ואמריקאים סביב נושא ישראל בארוחת הגאלה ערב לפני המשחק ובארוע עצמו.

3. סמינר הסברה במיאמי - ביוזמת הקונסוליה נערך סמינר הסברה לכ-260 איש מחמש פדרציות באזור מיאמי. הוקדש פאנל מיוחד לנושאי תירות וח'כ דן תיכון השתתף בכנס כמרצה אורח.

2. קנדה

המשבר במפרץ - הקצנה בהצהרות ראשי השילטון

1. ב-25.10 הצהיר שה'ח CLARK בפני הועדה לענייני חוץ של הפרלמנט ולאחר מכן לעיתונאים שאם יתעורר הצורך, קנדה מוכנה להצטרף לאופנסיבה צבאית לסילוק עיראק מכווית מבלי להמתין להסכמת האו"ם. עם זאת הוסיף שהממשלה מעדיפה שכל פעולה צבאית חדשה נגד עיראק תזכה לאישור מועבי'ט אולם העדר הסכמה מלאה במועצה לא ימנע את קנדה וכן את יתר המדינות בכוח הבינ'ל מהפגנת כוח. כן ציין שצדאם מבין רק לשון כוח וחשוב להפגין בענין שהאלטרנטיבה היחידה למלחמה היא נסיגתו מכווית.

קלארק בתשובה לשאלת מנהיג האופוזיציה בפרלמנט אמר שההחלטה להפעיל הכוחות הקנדים תהיה של הממשלה בלבד ורק אם יהיה מספיק זמן היא תיוועץ בפרלמנט.

2. באותו מעמד השתתף גם שר ההגנה MCKNIGHT שאמר, לפי מה שפורסם, שכוחות קנדה במפרץ יקבלו הנחיותיהם מהאום רק אם הכוח הבינלאומי שהוקם במסגרת החלטות האום, יפתח במתקפה נגד סדאם. הוסיף שקנדה הבהירה לבנות בריתה מה יהיה חלקם של כוחותיה אם יפרצו פעולות האיבה.

3. רה"מ מלרוני בנאום ב-25.10 בקוויבק הביע פסימיות לגבי פתרון של שלום למשבר וציין שלמרות שקנדה עושה כל מאמץ להגיע להסדר של שלום אינו רואה כל פריצת דרך. לשאלה בדבר פתרון צבאי השיב אנו מנסים לאכוף את הסנקציות של החלטת האו"ם.

4. יצויין שהתגובות הפומביות החריפות של ראשי וחברי שתי המפלגות האופוזיציה בפרלמנט מבטאים הקצנה משמעותית בעמדות הממשלה, חריגה מהכוונה שכל פעולה תהיה במסגרת החלטות האו"ם, ולהליכה בתלם של ארה"ב.

ב ב ר כ ה,

יוסף למדן

תפוצה: שהח, סשהח, e(רהמ), e(שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
e(רס), אמן, ממד, סמנכל, אוקיאניה, מצרים,
מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, ארבל2, איר1, איר2, מזאר

סססס

1/2
רה

אאא, חוזם: 665

אל: רהמש/28

מ-: המשרד, תא: 011190, זח: 1447, דח: מ, סג: סב,

בבב

87756

סודי ביותר/מיד

ח.ר.ב. אל: וושינגטון

שגריר

בראון ביקש להעביר המסר הבא - כעצת ידיד: פנה אליו עיתונאי זר - שלא נקב
בשמו - שביקש לשוחח עמו על תיאום מבצעי, בין ישראל לארה"ב בקשר למשבר
במפרץ, בעקבות תדרוך שקיבל מגורמים שונים בארץ. בראון הוסיף שאם הדרג
הצבאי (הידידותי) בארה"ב יקיש שהנושא הנ"ל הפך 'טעון' לחצים פוליטיים'
תהיה תגובתו קשה ביותר.

בראון הוסיף שקלט שגם מנהיגים יהודיים עוסקים בסוגיה וזה חומר נפץ העלול
לפגוע ביעד הפעילות.

בנצור

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור

סססס

1596
אל:רהמש/107
מ:-ווש,נר:2011,תא:011190,חז:חז,מ:סג:סו,
בבב
סודי/מידי

אלאא, חוזם: 1596

אל:רהמש/107

מ:-ווש,נר:2011,תא:011190,חז:חז,מ:סג:סו,

בבב

סודי/מידי

אל: ממנכ'ל

מצפ'א

דע: נאו'מ

לש' רוה'מ

מאת: השגרירות, וושינגטון

פגישת השגריר - בולטון (1.11)

1. השגריר נועד לפגישת היכרות עם בולטון (עוזר המזכיר לארבי'ל).
2. השתתפו בפגישה מצידם: וולף (ס/עוזר המזכיר) ושני עוזרים, מצדינו: הח'מ.
3. השיחה (שנקטעה בשל זימונו של בולטון להתייעצות אצל קימט) הוקדשה רובה ככולה ליישום החלטות מועבי'ט 3-672. כמו כן, התקיים דיון קצר בנושא מעמד האומ' בראייה האמריקאית.

4. להלן סיכום השיחה :

א. מועבי'ט - שטחים:

(1) הערה: הדיון בנושא לעיל החל לאחר שכולטון שב משיחת טלפון. סיפר כי שוחח עם המזכיר.

(2) לדברי בולטון המזכיר מודאג מהאפשרות שתקרית הר הבית עלולה לפגוע במאמציהם בחודש הקרוב (בו הם מחזיקים בנשיאות מועבי'ט) למקד את תשומת לב מועבי'ט בעיראק. ציין כי אחת הסיבות למסעו הקרוב של בייקר היא 'ללמוד את הטמפרטורה' אצל חלק מחברות מועבי'ט לגבי צעדים נוספים שאותם בכוונתם ליזום במועבי'ט.

(3) אשר לדו'ח המזכ'ל, בולטון סיפר כי בכוונת המזכ'ל לפרסם (היום או מחר) דו'ח שבו יפרט העובדות אותן הצליח לאסוף מישראל (דו'ח ועדת זמיר) ומהפלסטינים. וציין שבכך ניסה למלא בצורה הטובה ביותר האפשרית אל המנדאט שהוטל עליו. בולטון ציין כי ללא קשר עם תוכן הדו'ח, אש'פ ועיראק לא יניחו לנושא. מסיבה זו קיוותה ארה'ב שהסכמתנו להתיר שיגורו של איימה תסייע להם להקטין הנזק. שכן, במקרה כזה (קרי שיגור איימה) היו יכולים לטעון שישראל מילאה את אחת מדרישות מועבי'ט. בולטון ציין כי מנסיונו משוכנע שאיימה יכול היה לחבר דו'ח נוח מבחינתנו כאמור בהיעד שליחות צופים למאמץ מצד אש'פ ותומכיו להטלת סנקציות. מאמצים אלה משתלבים ביזמה הערבית בנושא כתב האמנתנו. בולטון הביע צער על כך לא עלה בידו (ובידם) לשכנענו להתיר שיגור שליח.

(4) בולטון חזר (פעם נוספת) על כך שמבין דאגת ממ' ישראל מכך, ששת'פ עם משלחת או'מ יתפרש כפגיעה בריבונותיהנו על ירושלים. לדבריו ע'י כך שממ' ישראל תזמין את משלחת המזכ'ל נוכל לומר שמימשנו את ריבונותנו על ירושלים. ע'י סרובינו לקבל המשלחת אנו מעוררים במו ידינו את נושא הריבונות. אינו סבור שכדי להתיר בואה של המשלחת חייבת מ ממ' ישראל לשנות החלטתה. סירוב ישראל, ציין משרת את אש'פ ועיראק. 'קשה לנו להבין עמדת

ממ' ישראל'. הוסיף כי דעת הקהל האמריקאית מתקשה גם כן להבין עמדתנו בנושא המשלחת.

(5) בולטון חזר על כך שהסכמתנו לקבל המשלחת תקל על מאמצינו להכניס הנושא לקופסא'. בולטון סיפר על המאמץ שהשקיעו קודם לניסוח החלטת מועבי'ט 672 לבלום מאמצי אש'פ להביא למעורבות מועבי'ט בתהליך השלום. סיפר כי שת'פ לו זכר בהקשר לעיל מצד שגרירי סעודיה ומצרים בארה'ב להוריד את אש'פ מכונותיו (לשילוב מועבי'ט בתהליך השלום) ולהחזיר את תשומת הלב למפרץ. סיפר כי שגרירי מצרים וסעודיה התקשרו להבין הסיבות לסרוב ישראל להתיר כניסת המשלחת. בולטון ציין בהקשר זה כי לארה'ב לא היה (ואין) מרחב תמרון שיאפשר סגירת הנושא. בולטון סביר ששלוש השאלות אותן הפנה המזכ'ל אלינו (בהקשר למשלחת) נוסחו באופן שמאפשר לממ' ישראל להתיר כניסת המשלחת ללא פגיעה בעמדתה.

(6) השגריר הבטיח כי יעביר אמנם בהקדם האפשר דברי בולטון לירושלים לדעתו כי גם לאחר עיון בדבריו לא תשנה ממ' ישראל החלטתה. הביע הערכה למאמץ האמריקאי להחליט הבעיה. השגריר הבהיר כי להערכתנו שליחות איימה (לו היתה יוצאת לפועל) לא היתה שמה קץ לנושא וזאת מכיון שמטרת אש'פ ובני בריתו שהם אויבי ישראל וארה'ב כאחד אינה חקר העובדות אלא השארת הנושא על המבער הקדמי. מסיבה זו, יש לחסל את הנושא בעודו באיבו. אחרת, נהיה צדים לנסיונות חוזרים ונישנים מצד אש'פ לזמן את מועבי'ט לדיונים אחרי כל תקרית בשטחים. השגריר ציין כי להערכתנו למצרים וסעודיה אינטרס בהמשך קיום הקואליציה עם ארה'ב בנושא המפרץ. אינו חושב שמאמץ אמריקאי לסיים פרשת הר הבית היתה מביאה את שתי המדינות לנטוש את הקואליציה. בהערת ביניים ציין השגריר את ההתנגדות שקיימת בקרב חלקים מהציבור המצרי לשותפות עם ארה'ב עובדה שמציבה סימני שאלה לגבי יכולתן של מצרים וסעודיה להתמיד בתמיכתן בארה'ב. השגריר התייחס לתוסר יכולתו של האסלאם להשלים עם סוכרניות יהודית על ירושלים. הסכמת ישראל לקבל המשלחת עשויה להתפרש כתחילתו של ויתור בנושא הסוכרניות. לכך לא נוכל לתת את ידנו.

(7) בתגובה להערת וולף על כך שלשאלה צריך להיות ענין בכך שהמזכ'ל לא יסתפק אך ורק בשמיעת גירסת אש'פ לאירועי הר הבית אלא יאסוף (באמצעות שיגור שליח) עדויות מהפלסטינים בשטח הבהיר השגריר כי לא נתיר לאו'מ להפוך לבורר ביננו לפלסטינים בנושא ירושלים.

(8) בהתייחסו להחלטות מועבי'ט הקוראות למלא אחריהן הביע בולטון חשש מכך שמדינות ערב וחלק ממדינות הבלמ'ז ינסו למצוא דרך לאמץ הצעות החלטה דומות לאלו שאומצו נגד עיראק עיראק לאחר סירובה למלא אחר החלטות מועבי'ט. נסיון מעין זה יעמיד את ארה'ב במצב קשה.

(9) א-פרופו מועבי'ט הזכיר הבולטון את הצטרפותן הצפויה של מלזיה והודו למועצה. בתשובה לשאלתו התייחס השגריר ליחסנו עם שתי המדינות. בהקשר להודו סיפר בולטון על שיחות שקיימו עמם במהלכן הביעו ההודים דאגתם לנוכח עלית הפונדמנטליזם האיסלאמי. 'הודו', הוסיף, 'אינה מלזיה'. הציע כי נחשוב כיצד לעשות שימוש (בחשש ההודי מפני האסלאם) לענייננו.

ב. תחילתה של השיחה יומד לדיון (שנקטע בגין שיחת טלפון של בולטון עם המזכיר) בתפקיד האו'מ בראיה האמריקאית. בולטון תאר כ'ראוי לציון' את מה שהתרחש באו'מ מאז פלישת האו'מ לכווית. הדגיש בהקשר זה את שת'פ האמריקאי - סובייטי במסגרת מועבי'ט. וולף הוסיף כי הידוק שת'פ (עם הסובייטים אפשר התקדמות בפתרון משברי אפגניסטן קמבודיה, סהרה המערבית ואמרב'ז. וולף ציין כי מה שוקרה באו'מ משקף נאמנה את היחסים הבינמעצמתיים. שאלתו של השגריר האם לאור ההתפתחות לעיל יתכן מצב שבו ארה'ב תוותר על תפקידה במזה'ת לטובת האו'מ נותרה ללא מענה. סיכם להמשיך בדיון בנושא במועד מאוחר.

עד כאן תוכן השיחה שבפיתחה הודה השגריר לבולטון על הסיוע בעניינינו האו'מיים.

שטין

אא

תפוצה: שהח, טשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, ממד, בנצור, מצפא, ברנע, ארבל2,
סולטן, סייבל

סטסט